

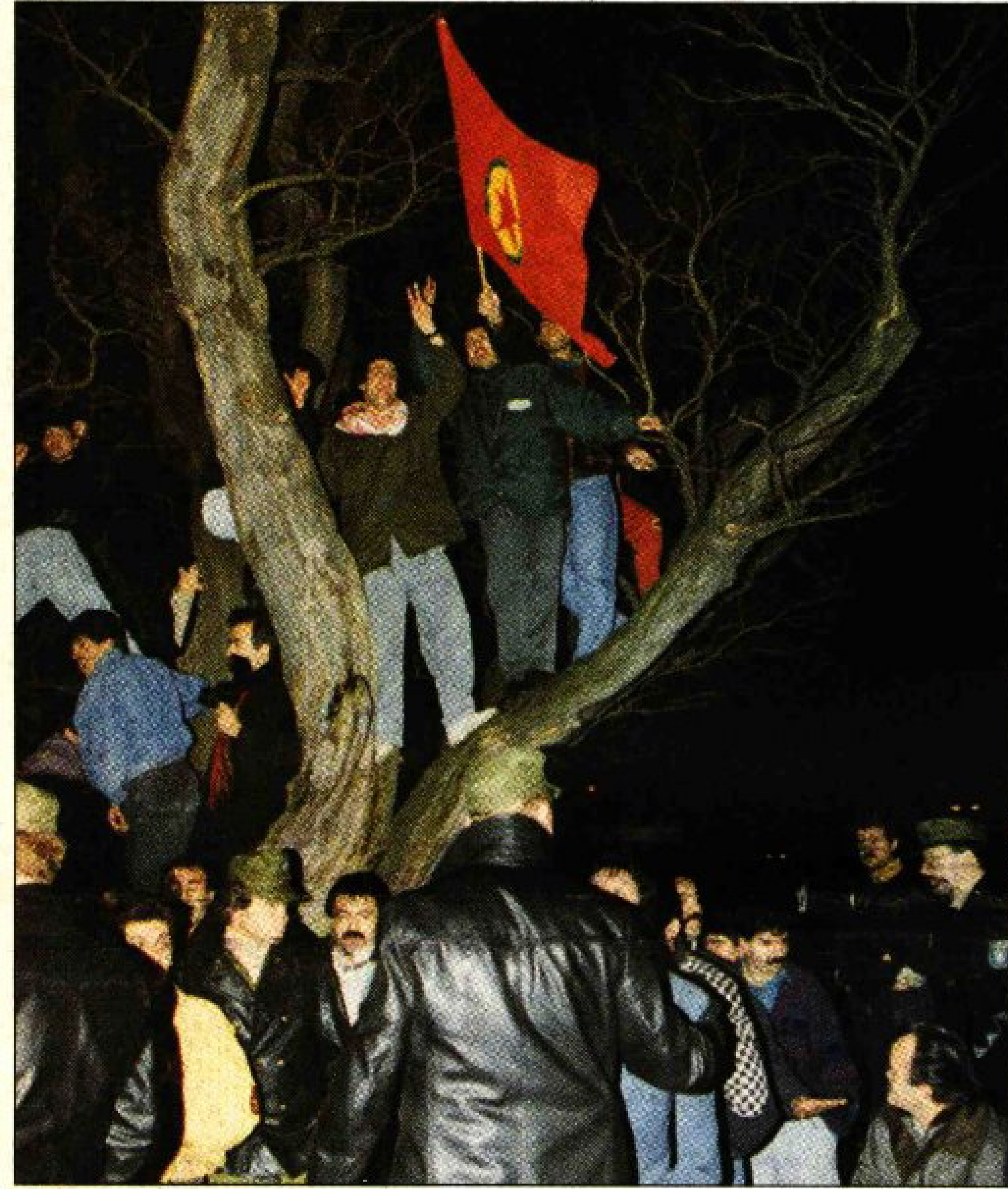
HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Berxwedan

Aylık gazete • 15 Ocak 1994 • Sayı 167 • 3,- DM

Her alanda bütün savaşım biçimlerini kullanarak

1994'Ü KAZANACAĞIZ

KÜRDİSTANLI AYDINLARIN ÖZGÜRLÜK YÜRÜYÜŞÜ AVRUPA GÜNDEMİNDE

Başkan APO'nun özgürlük yürüyüşçülerine gönderdiği mesaj:

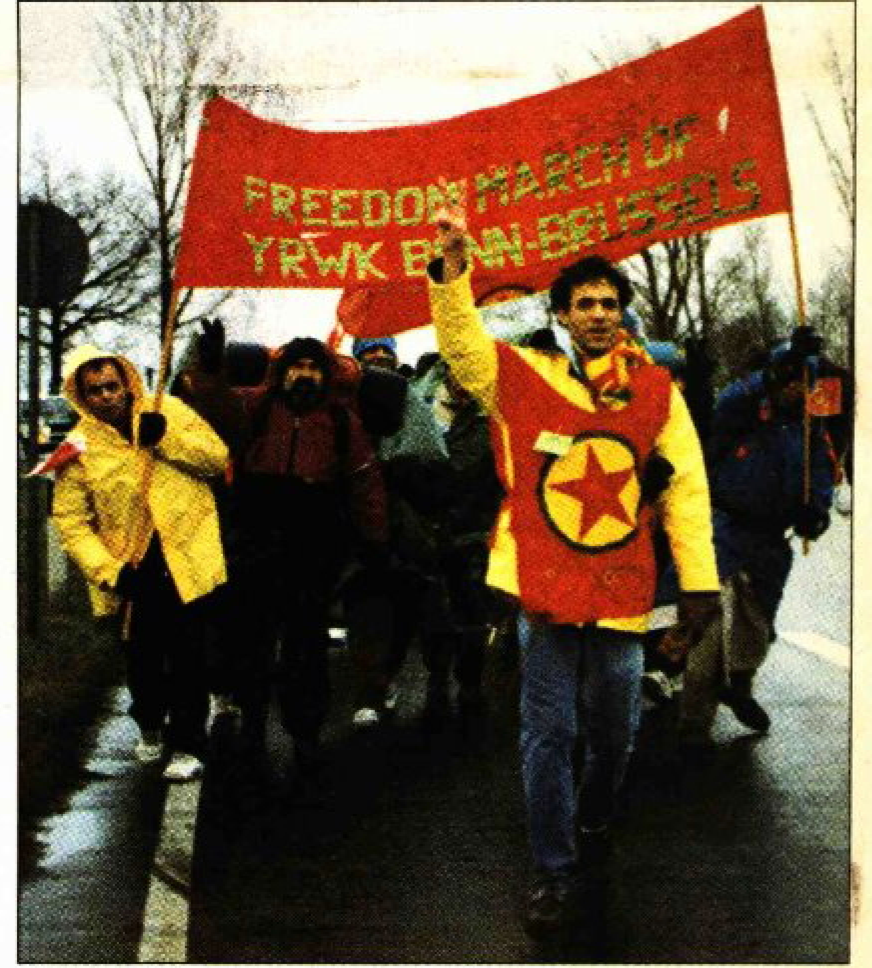
"Yürüyüşünüze büyük bir kıymet biçiyor, cesur ve fedakarca bir eylem olduğunu belirtmek istiyorum. Bugün hepimizden fedakarlık istenmektedir. Hepimizin rolü, düşmanın oyunlarını boşa çıkartabilecek kabiliyeti göstermektir. Siz Kürdistanlı aydınlar bugünkü durumda Avrupa'da önemli bir vazifeyi icra edebilirsiniz. Çok önemli bir yılı geride bırakıyoruz. Eyleminiz bu yılın önemini bir kez daha pekiştirecek, geçmiş yılın finali olacak."

YRWK (Kürdistan Yurtsever Aydınlar Birliği) tarafından düzenlenen **"Özgürlük Yürüyüşü"** 23 Aralık 1993 günü Almanya'nın başkenti Bonn'da yapılan basın toplantısıyla başladı. Özgürlük Yürüyüşü'ne 150'nin üzerinde aydın katıldı. Yürüyüş Tertip Komitesi, yürüyüşün "Türk devletinin şiddet politikasını, katliamları ve Almanya'da Kürt derneklerinin kriminalize edilmesini protesto etmek" amacıyla yapıldığını açıkladı.

Yürüyüşün birinci günü Bonn'da geçti. Aynı gün bir planlama toplantısı yapıldı. Toplantıda düzenleme yapılarak, yürüyüşe katılanların oluşturdukları gruplar **Kemal Pir, Mazlum Doğan, Musa Anter, Ehmedê Xanê, Osman Sabri, Celadet Bedirxan M. Hayri Durmuş, Nuri Dersimi, Mahsum Korkmaz, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya, Mahmut Berzenci** ve **Sinan Cemgil** isimlerini aldılar.

Kürdistan aydını tarihsel görevlerinin bilinciyle eylemlerini büyük bir kararlılıkla

Devamı 4. sayfada

ARGK BAHARA 30 BİN GERİLLA İLE GİRİYOR

ARGK derinliğine ve genişliğine Mahabat'tan Sivas'a, Zağroslardan Maraş'a, Serhat'a kadar her alana sökülmemecesine kök salmıştır. ARGK parçalanmış sınırlara ve sömürgeci güçlere meydan okuyarak bütün Kürdistan'ın sahibi ve birliğinin kararlı tek savunucusu olduğunu göstermiştir.

Yazısı 7. sayfada

ÇÖZÜM

Başkan APO'nun yeni yıl değerlendirmesi:

Mevcut silahlı savaşım ve siyasal çalışma devlet olmaya götürebilir

Yaşadığımız yılları hem gittikçe kapsamlı geliştirmede, hem de toplumsal gerçekliğimizin bağımsızlaştırılmasında ve özgürleştirilmesinde Kürdistanlı yıllar haline getirmiş durumdayız. Bu yılları, oldukça kabul edilir önemli gelişmelerin yaşandığı yıllar olarak değerlendiriyoruz. Hatta devrimle uluslararası alanı kendine doğru uyandırmada, tavır almaya zorlamada bütün devrim odaklarının gelişiminin başında gelmektedir devrimimiz. Yılbaşıları söz konusu olduğunda sembolik de olsa yaptığımız sonuç değerlendirmeleri vardır. Bunu parti, ordu yıldönümlerinde olduğu gibi, ulusal yanı ağır basan Newroz'da da yapıyoruz. Genellikle Kürdistan'da gerek kış ve gerekse kıştan çıkış süreçlerinde, birisinin ha-

Devamı 12. sayfa

Ulusal Direniş Geceleri Avrupa'da coşkuyla kutlandı

Almanya'da PKK'nin 15. kuruluş yıldönümü çerçevesinde "ulusal direniş geceleri" düzenlendi. Mannheim ve Köln'de düzenlenen şenliklere onbinlerce kişi katıldı. PKK'nin 15. kuruluş yıldönümü Hollanda'da 3000, Lozan'da 5000 ve Fransa'nın başkenti Paris'te 5000 kişinin katılımı ile kutlandı.

Yazısı 8. sayfada

Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu (ARGK) Aralık ayı eylem bilançosunu açıkladı

Aralık ayında 222 ayrı noktada eylem gerçekleştirildi. Bu eylemler sonucunda 16'sı üst rütbeli olmak üzere 375 asker öldü. 5'i üst rütbeli 157 asker yaralandı ve 5'i korucubaşı olmak üzere 102 köy korucusu öldü. ARGK güçlerinden 41 gerilla şehit düştü, 16 gerilla da yaralandı.

Yazısı 8. sayfada

BERXWEDAN'DAN

Yeni bir umut yılına girerken

Özgürlük yürüyüşü daha da keskinleşiyor

1993 yılını Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi adına önemli kazanımlarla kapatırken, 1994 yılı her zamankinden daha fazla zaferi müjdeliyor. Devrimin ağırlığı kendisini bütün dünya üzerinde hissettirecek bir duruma gelmiş bulunuyor. Kürdistan devrimi bütün dünyanın gündemini işgal ediyor. Bu devrimin dünya halkları açısından önemi ve dünyadaki emperyalist dengeleri sarsacak nüveleri içinde taşıması, bütün dünya gericiliğini PKK'ye ve Kürdistan devrimine karşı harekete geçirmiş durumdadır. Bu, PKK'yi Kürdistan sorunun çözümünde safdışı bırakmaya yönelik bir uluslararası komploya dönüşmüş durumda olsa da PKK'nin gücü karşısında başarılı olma şansının olma-

Devamı 3. sayfada

Direniş kahramanlarımız

Genç yaşında ölümsüzleşen Ramazan yoldaş

KÜRDİSTAN GENCİ OLARAK YAŞAMAYA DEVAM EDİYOR

Ramazan da bu yaşamın yaratıcı kahramanlarından biri olma mertebesine çıkarken, O'ndan "öldü" diye bahsetme hakkını hiç kimse kendisinde bulamaz. Ramazan yoldaş insanın ulaşabileceği en onurlu mertebededir.

Adı, soyadı: **Ramazan KILIÇ**
Kod adı: **Arif**
Doğum yeri ve tarihi: **Xeylan-Palu, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Mart 1992, Karsin Dağı-Mazgirt**

1988 yılının Ağustos ayıydı. Bütün Avrupa'da olduğu gibi Paris de yaz mevsiminin sıcağının yoğun etkisi altındaydı. Kürtler için Ağustos'un ter içinde bırakan bu sıcaklığının yanında diğer bir sıcaklığı daha vardı: Devrimin sıcaklığı. Kürtleri kimliğine döndüren, ulusal bilince ulaştıran ve bugünkü düzeyde direniş içine çeken silahlı mücadelenin büyük çıkışı 15 Ağustos günü gerçekleş-mişti. O gün bu gündür, direniş kesintisiz devam ediyor ve her yeni yılın Ağustos ayında bu çıkışın yıldönümü kutlanıyor.

15 Ağustos, Ağustos sıcaklığında Paris'te de kutlanacaktı. Ağustos'un ilk haftasıydı. Paris'e yüzlerce kilometre uzaklıkta bulunan Fransa'nın diğer alanlarından gelenler de vardı. Zaten bütün kutlama gecelerinin güzel bir yanı da, günler, aylar ve yıllarca karşılaşmayanların birbirleriyle görüşmeleri ve geçmişe gidip anılarını tazeleme imkanına kavuşmalarıdır. Geleceğe ilişkin projelerinde ise görüş alışveri-şinde bulunmalarıdır.

Böyle bir tesadüfle herkes karşılaşabilir. Beklemediğin ya da yıllardır göremediğin, belki de simasını bile unuttuğun eski bir tanıdığınla karşılaşabilirsin. Bu nedenle de kutlama gecesinin coşkusunun dışında, bunun sevinci ve heyecanı da herkesin yüz ifadesine yansır. Bir ara kutlama yerinin salonunda tanıdığım bir arkadaşım, yaklaşık 10 yıldır göremediğim bir arkadaşımın beni görmek istediğini söyledi. Gidip görüştüğümde arkadaşımın yanında başka bir genç arkadaş daha vardı. Onunla da merhabalaştım, tanımıyordum. Arkadaşıma merak edip sordum kim olduğunu. Adının Ramazan olduğunu, Paris'e yüzlerce kilometre uzaklıkta bulunan Molison'dan geceye katılmak için birlikte geldiklerini söyledi. Nereli ve kimlerden olduğunu da söylemişti.

Sessiz bir görünümü vardı. Fakat göründüğü gibi durgun olmadığı da belliydi. Henüz saflara katılmamıştı. Mücadeleye ilgisi sempati düzeyindeydi. Bir daha geldiği yere geri dönmedi. Paris'te kaldı. O da, görmeyenler için adı efsane gibi gelen ama gerçekte ise duyulduğu gibi olmayan Paris'in işsizler ordusuna katıldı. Buranın zorlu yaşam koşullarını yaşamaya başladı. Doğru dürüst insanca yaşamanın imkanları çok sınırlı. Bu sınırlı imkan bile yoğunca uğraş ister. Acımasızdır Paris'in yaşam koşulları. Kendine sahip çıkmazsan, tutunacak bir dal yaratmazsan seni ezer geçer. Gözünün yaşına hiç bakmaz. Kimseye de dayanamazsın. En çok bir gün, bir ay, bilemedin bir yıl olsun bu süre. Ya daha sonra ne olur halin... Kısacası Paris, acımasız koşullarıyla kendini sağlama almayan insanları yutma makinesi olma özelliğine de sahiptir. Paris'in diğer "güzellikleri" ise, vatansızların ve yoksulların neyine...

Ramazan yoldaşın daha sonraki anlatımlarından, bütün bunları gördüğü anlaşılıyordu. Mücadeleye daha fazla ilgi gösteriyordu. Ulusal olduğu kadar bireysel kurtuluşun da Kürdistan devriminde olduğu inancına ulaştığı kolaylıkla sezilebiliyordu. Kafasındaki bütün sorulara cevap bulma çabasındaydı. Profesyonel bir katılım için yoğunlaşıyordu.

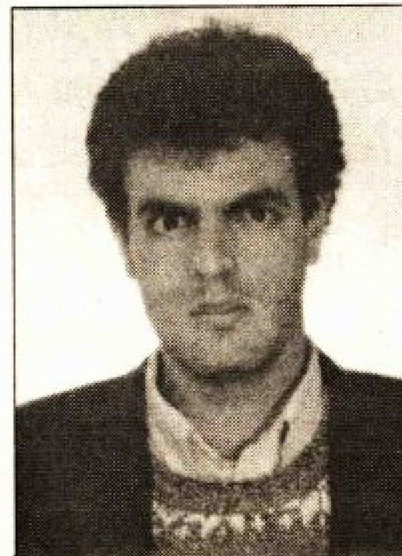
Bu dönemde partiye Avrupa'dan bir provokasyon dayatılmıştı. Bu provokasyonun sözcülüğünü de Hüseyin Yıldırım yapıyordu. Partiye, Başkan APO'ya karşı çok aşağılık karalamalar yapıyordu. TC ile birlikte emperyalizmin de desteğiyle PKK kuşatmaya alınarak tasfiye edilmek isteniyordu.

Ramazan yoldaş, bu provokasyonun nedenleri ve amacı konusunda da aydınlanmaya çalışıyordu. Bilgilenmeye, bilinçli bir katılım kararına ulaşmaya çabalıyordu. Derneğe daha sık gelip gitmeye, gelişmeleri daha yakından takip etmeye başlamıştı. Dernek çevresinde kısmi olarak faaliyetlere de katılıyordu. Tam katılıma bir hazırlık yapıyordu.

Zaman ilerledi. Rama-zan yoldaşta ulusal kurtuluş bilinci yükseldi. Bu bilinç beraberinde Kürdistan devrimine karşı sorumluluk duygusunu geliştirdi. Bununla birlikte kendisinde bir netleşme sağladı. Böylece sessiz ve durgun görünen Ramazan yoldaşın içindeki soylu duygular, mevcut düzene uyumu reddeden öz yavaş yavaş dışa vuruyor, pratik sahada ulusal kurtuluş mücadelesine katkı sunmaya başlıyordu. Artık yaşamına yeni bir biçim veriyor ve olgun bir kişiliğin yakalanması yolunda adımlar atıyordu. İlk olarak resmi düzeyde üstlendiği görev, dernekte yayın işlerine bakmak oldu. Görevi üzerinde hassasiyetle duruyor ve eksiksiz yerine getirmek yönünde çabasını yoğunlaştırıyordu. Dürüst ve çalışkan yapısıyla arkadaşları arasında saygın bir yer ediniyordu. Görevine layık olmanın çabası dışında, kendini yetkinleştirmenin ve geliştirmenin gereklerini de yerine getiriyordu. Bu konumuyla umut vaat ediyor ve güven veriyordu.

Bu olumlu özellikleri nedeniyle örgüt tarafından merkezi eğitime kadro adayı olarak gönderilmesine karar veriliyordu. Yaklaşık iki ay boyunca kadro eğitimi gördü. Eğitimin sonuçlanması ardından daha güçlenmiş olarak Paris'e gönderildi. Paris'in dışında bir alandan sorumlu kılındı. Kitle faaliyeti yürütürken, hep partinin beklentilerine cevap vermeye çalıştı. Görevinin hakkını vermeyi esas aldı. Tecrübesiz ve yeni olmasına rağmen, yaşamı ve dürüstlük özelliğiyle çevresinin sevilen ve sayılan kadrosu oldu.

Ramazan'ın hedefi Kürdistan'daki sıcak savaşımda yer almaktı. Esas aldığı Kürdistan dağlarındaki gerillacılıktı. Merkezi eğitiminin sonuçlanması ardından böyle bir öneri sunmuştu. Ancak örgüt, belli bir tecrübe kazanması için bir süre kitle faaliyeti yürütmesini uygun gör-müştü. Çalışmalara gittikçe ısınıyordu. Bir yandan da kendisine özeleştirisel yaklaşıyor ve böylece eksikliklerini tespit ederek gidermeye çalışıyordu. Güçlü açılımlar yapma yönünde yoğunlaşıyordu. Sağlam, güçlü ve gelişmeye oldukça açık bir özü vardı. Sorunu, bunu biçimlendirmek ve pratiğe yansıtmaktı. Bir genişletilmiş toplantının oturumu arasında sohbet ederken, kendisinin mevcut sessizliğini bozması, çalışmalara ilişkin görüş ve öneriler sunması gerektiğinden bahsettik. Bu ikili sohbette, "Doğrudur. Benim esas sorunum budur. Bu alışkanlığımı bir bozabilsem" derken, eksikliklerine karşı ne kadar azimli ve acımasız bir kararlılık içinde olduğu yüz ifadesine yansıyordu. Tabii bu konuda yılgın ya da umutsuz değildi. Süreç içerisinde aşılabilir bir durum olduğunun bilincindeydi.

Şehit Rizgar yoldaş

1991 yılının ilk yarısıydı. Ramazan bir grup yoldaşıyla birlikte Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gidiş hazırlığına başladı. Aynı dönemlerde Dersim'de şehit düşen ve kendisiyle aynı köyden (Xeylan) olan Rızgar da vardı ülkeye yolcu olan grup arasında. Ramazan, Avrupa metropollerinin yoz ve yabancı yaşamına yenik düşmemiş, tam tersine bütün acımasız koşulların üstesinden gelerek halkına, ülkesine ve kurtuluş mücadelesine layık bir genç olarak onurlu bir yola koyulmuştu. O'nun geldiği çevre Avrupa metropollerinde yutulurken, kendi gerçekliğinden uzaklaşırken, yoz yaşam içerisinde sefil duruma düşerken ve böylece birakalım halka ve vatana layık olmayı kendilerine bile yararı kalmayan bir konuma itilirken, kendisi bütün bunlara karşı örnek bir pratikle kutsal bir davanın kahraman neferi olma yolunu seçiyordu.

Akademi'ye ulaşan Ramazan yoldaş, "15 Ağustos Zafer Eğitimi Devresi"ne katıldı. Askeri ve siyasi eğitim görerek silahlı mücadeleye hazırlandı. Devrenin sonunda bir grup yoldaşıyla birlikte Dersim Eyaleti'ne doğru yola koyuldu. Ağustos 1991 tarihinde Kürdistan'a ayak bastı. Eyaletin Elazığ mıntıkasında gerilla savaşına katıldı. O yılın soğuk ve karlı kış koşullarına rağmen yenilmez bir iradeyle çatışmalara katılarak savaştı. En son olarak Mazgirt çevresinde bir ihbarı değerlendiren düşmanın operasyon güçleri, Ramazan yoldaşın da içinde olduğu bir grup gerillayı henüz karın yoğunlukta bulunduğu bir mıntıkada kuşatmaya alırlar. Kala kala çemberde 4 kişi kalır. Düşman güçleri psikolojik propaganda temelinde "teslim ol" çağrıları yaparlar. Amaç bu yoldaşlarımızı sağ yakalamak, onları çözmek ve böylece bölgedeki diğer gerillaların birliklerinin yerlerini tespit edip esas darbeyi vurmaktır. Ramazan yoldaş ve diğer 2 yoldaşı düşman güçlerine direnişle karşılık verip oynanmak istenen oyunu boşa çıkarma kararlılığını gösterirken, kendileriyle birlikte olan 4-'üncü kişinin teslim olmak için düşmana doğru koştuğunu farkederler. Bu unsur, henüz düşman mevzilerine ulaşmadan Ramazan yoldaş ve diğer 2 yoldaşı tarafından vurularak cezalandırılır. Böylece hem ihanete darbe vururken, hem de düşman güçlerinin umutlarını kursaklarında bırakırlar. Dolayısıyla di-ğer bölge birliklerinin kendilerini güvenliğe almalarını da sağlarlar.

Bunun üzerine düşman güçleri çılgınca saldırıya geçerler. Buna karşılık Ramazan yoldaş ve yoldaşları ise son kurşunlarına kadar savaşarak kahramanca şehit düşerler.

Ramazan yoldaş gencecik yaşında şahadete ulaştı. Daha büyük katkılar sunabilecekken ve büyük gelişme vaat ederken, erkenden aramızdan ayrıldı. Ama biliyoruz ki, yaşamak, Kür-distan'da farklı bir öz ve biçim almıştır. Ölçüler köklü değişimlere uğramıştır. Çünkü eski yaşam insanlığın dışında kalan köle bir yaşamdır. Tamamen çağdışı sömürgeci bir düzene hizmet eden bu yaşam artık hiçbir şekilde kabul görmüyor ve yerine insana insanca yaşama ve gelişme imkanlarını sunan yeni bir düzen inşa ediliyor. Bin yılların kölelik ilişkilerini, alışkanlıklarını reddeden çağdaş ve onurlu bir yaşam bütün bir toplumun esas yaşamı haline getirilirken ve bu yaşam uluslararası alanda etkide bulunurken, onu kolay ya da bedelsiz düşünmek zor. Ramazan yoldaş da bu yaşamın yaratıcı kahramanlarından biri olma mertebesine çıkarken, O'ndan"öldü" diye bahsetme hakkını hiç kimse kendisinde bulamaz. Gerçekte diğer şehitlerimiz gibi Ramazan yoldaş da, bu yaşam uğruna can vererek, yaşamını sonsuzlaştırmış, ölümsüzlüğünü garantiye almıştır. Kutsal bir dava uğruna kendini feda ederek, halkının ve partisinin değerli bir kahraman şehidi olarak tarihe geçmiştir.

Ramazan yoldaş her zaman aramızda, halkımızın kalbinde ve Kürdistan'ın adında yaşamaya devam ediyor. Bu, bir insanın ulaşabilceceği en onurlu insanlık mertebesidir.

Berxwedan
Aylık Gazete

V. i. S. d. P.: Mariano Lohmann
Steinkauler Str. 33, 51063 Köln

Druck: Druckhaus Bonn • Vertrieb: Eigenvertrieb
Avustralya 4.00 $ / Avusturya 25.00 s. / Belçika 70.00 bfr
Danimarka 12.00 dkr / Fransa 12.00 frr / Hollanda 4.00 hfl
İngiltere 1.20 £ / İsveç 12.00 skr / İsviçre 3.00 sfr / Norveç 12.00 nkr

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi		Almanya dışı	
6 ay	36.00 DM	6 ay	72.00 DM
12 ay	66.00 DM	12 ay	130.00 DM

Yeni bir umut yılına girerken

Özgürlük yürüyüşü daha da keskinleşiyor

Baştarafı 1. sayfada

dığı şimdiden açığa çıkmış durumdadır.

Yerel seçimlere kadar "PKK'nin kökünü kazıyacağız" diyen özel savaş sözcüleri şimdiden bu iddialarından vazgeçmiş durumdadırlar. PKK'nin bitirilemeyeceği, fakat zayıflatılabileceği türünden açıklamalar şimdi bizzat kendileri tarafından yapılıyor.

Hatırlanacağı gibi bundan kısa bir süre önce psikolojik savaş eşliğinde PKK'ye Mart'a kadar süre biçilmişti. Üstelik emperyalizmin de direkt olarak bu senaryonun içinde olma durumu vardı. TC bu temelde her alanda çok yoğun saldırı başlattı. Bu saldırılardan sonuç alabileceğine de biraz olsun inandırmıştı kendisini. Avrupa devletlerinin sunduğu destek de TC'nin bu heyacanını arttırmıştı.

Ancak aradan geçen süreç TC'nin çaresizliğini, dağılışını ve panik durumunu daha da açığa çıkarttı. TC devlet olma ve yönetme konumunu çoktan yitirmiş durumdadır. Kürdistan'da askeri güçlerinin dışında varlığı kalmamıştır. Yaklaşan yerel seçimler bu anlamda TC'nin durumunu daha da netleştirecektir. Halk iradesinin seçime yansıması durumunda bir referandum olacaktır. Bu gerçek TC tarafından bilindiğinden, çarpıtma girişimlerini yoğunlaştırmış bulunuyor. Kontrgerilla şeflerinin bu konudaki açıklamaları durumu açıkça ortaya koyuyor. Demirel, "PKK seçime giremez. Devlet tedbir alacak ve tarama yapacak. Bakın ülkenin bu bölgesinde PKK halkın tasvibini aldı denir mi diye endişeler var. PKK ile ilişkisi olan kişiler de seçime giremezler." Bu sözler aslında birçok gerçeği açıklıyor. Bizzat Demirel Kürdistan'ın PKK'yi devlete tercih ettiğini ve tercihten de öteye PKK'lileştiğini itiraf ediyor.

TC, Kürdistan'ı kaybetmediğini ve halkın kendisini benimsediğini göstermek ve halkın iradesini seçime yansıtmamak için bir takım düzenlemelere gitti. Buna göre; Kürdistan'da seçim sandıkları belli merkezlerde toplanacak, oy verme saatleri bölgedeki seçim kurullarınca tesbit edilecek, genelkurmay tarafından bütün partilerin tek aday üzerinde birleşmesi ve TC adayı olarak seçime girilmesi çabası da var. Kürdistan'daki TC birlikleri üniforma ve silah ile birlikte oy kullanacak ve ayrıca seçimlerin boykot edilmesi ihtimaline karşı önlem alınacaktır. Önlem almanın ne anlama geldiği onlar tarafından açımlanmasa da bizler bunun halkımıza karşı baskı ve katliam anlamına geldiğini biliyoruz.

Bu arada DEP'i seçime sokmamak için veya kendi denetimlerine sokabilmek için de DEP üzerinde baskılar çok yoğunlaştırılmış durumdadır. Bu konuda DEP kongresine TC tarafından epey umut bağlandı. Kongrede PKK'ye karşı tavır alabileceklerin kazanması için girişilen çabalar sonuç vermedi. Varlık koşullarına ihanet etmek istemeyenlerin kongreden başarıyla çıkmaları TC'yi ve kontra basınını çılgına çevirdi. DEP'e yönelik saldırılar yoğunlaştırıldı. Özellikle seçim öncesi kontrgerilla cinayetlerinde ciddi bir artış yaşandı. DEP'in kapatılması yeniden gündemleşti. Kontrgerilla şefi Demirel yine hedef göstermeye devam ediyor. TC'nin seçimleri kirletmesi çabalarının kendisine pahalıya ödetileceği konusunda Başkan APO'nun daha önceden yaptığı açıklamalar var. Her koşulda Kürdistan'da seçim yapılabileceğini düşünmek hatalı olur.

TC kirli savaşa karşı çıkan her şeye saldırı başlatmış durumdadır. Her şey artık tehdit altındadır. Özgür Gündem gazetesi TC polisi tarafından basıldı. Bütün çalışanları gözaltına alındı ve günlerce işkence gördüler. Ardından bütün bürolar teker teker basıldı ve bütün çalışanları gözaltına alındı. Bir gazetede bulunması gereken birçok şeye el konuldu. Üstelik bunlar baskına gerekçe olarak gösterilmeye çalışıldı.

Aydınlar üzerinde baskılar had safhadadır. Başta bilimadamı İsmail Beşikçi olmak üzere, birçok aydın cezaevlerine konmuş bulunuyor. Basın üzerindeki baskıları zaten anlatmaya bile gerek yok.

Artık burjuva basınında çalışan ve birazcık olsun savaş gerçekliğini işleyen basın mensuplarına dahi rejimin tahammülü kalmamıştır. Bizzat Doğan Güreş tarafından tutuklatılan Erhan Akyıldız ve arkadaşı bunun böyle olduğunu göstermeye yeter bir örnektir. Kürdistan'daki kirli savaşın Türk halkı üzerindeki olumsuz etkileri ve savaş gerçeğini kamuoyuna sunmak, askeri küçük düşürme ve halkı savaştan soğutma gerekçesiyle suç sayılıyor.

Kürdistan'da köyler yakılıp yıkılıyor, şehirler yerle bir ediliyor. İnsanlar toplu şekilde katlediliyor. Kontrgerilla cinayetlerinin sayısı günde onlarcayı bulmaktadır. Ölüm mangaları kamuoyuna açık açık propaganda edilmekte ve katliamlar meşrulaştırılmaktadır. Dünyadaki vahşet örneklerini aratacak uygulamalar mevcut.

TC artık insanlık için çalışan her yüreği yok etmeye çalışan bir terör örgütünden başka bir şey değildir. Demokrasiyi ve insan haklarını kendisine düşman seçmiştir. Türkiye'de demokrasiye sahip çıkmak, katliamlara karşı durmak bugün için vazgeçilmez önemdedir. Bu hem Türk halkının hem de Kürt halkının çıkarınadır. Çünkü demokrasi düşmanı kontrgerilla rejimi hem Kürt halkının, hem Türk halkının, hem de bütün insanlığın düşmanıdır.

İstanbul'da 25-26 Aralık tarihinde toplanan demokrasi kurultayı önemli bir girişimdir. Türk halkının ve aydınlarının bu aşamada görevlerine sahip çıkmaları gerektiğinin de göstergesidir. Yaşar Kemal, kurultayın açılışında şöyle diyor, "Demokrasi değil, faşizm değil bunlardan daha beter bir yönetim var. Türkiye'de yönetim sisteminin adını ucube sistem koyabiliriz."

Ragıp Zarakolu ise, "Türkiye toplumu tarihinin en kritik ve bunalımlı bir dönemini yaşıyor" diyor.

Öyleyse Türk halkı ve aydınlarının demokrasiye sahip çıkmaktan ve "ucube sisteme" karşı durmaktan başka çaresi yoktur. Yaşar Kemal'in deyimiyle "Demokrasi sorununun çözümü Kürt sorununun çözümüne bağlıdır." Öyleyse yerel seçimler Türk halkı ve demokrasiyi savunanlar için iyi bir fırsattır. Oluşturulacak bir demokrasi cephesi faydalı sonuçlar yaratabilir.

TC'nin bütün bu saldırılarını boşa çıkarmak, Türk ve Kürt halkı aleyhine sonuçlandırmak istediği yerel seçimleri halkın lehine çevirmek, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi açısından zor olmayacaktır. İster seçimlere katılarak olsun, isterse de boykot ile olsun, yerel seçimler halkın lehine çevrilecektir. Seçimlerin Kürdistan'da yeni birgün anlamına gelen Newroz'a denk gelmesi, isyan, birlik ve direnişin zirvesi olması itibarıyla devrim için anlamlı bir çıkış olacaktır.

Başkan APO'ya yönelik komplolar yenilginin itiraflardır

Sömürgeci basın ve kontrgerilla şefleri, Başkan Apo'ya yönelik çok yoğun bir saldırı kampanyası yürütmektedirler. Kuşkusuz Başkan'a yönelik olarak bu tür yalan haberler ve iftiralar sürekli yapılmıştır. Fakat bu seferki kampanya insanlık sınırlarını zorlayan bir yalan ve sefalet örneğidir.

Mücadelenin bu aşamasında TC psikolojik savaşı alabildiğine yoğunlaştırmış bulunuyor. Gerçekte kaybettiği, yenildiği savaşı psikolojik savaşla biraz olsun dağılışını sınırlandırmak istiyor. Elbette ki kaybedilmiş bir savaş psikolojik savaş ile kazanılamaz. Tarihte bunun örneği de yoktur.

"Apo yakalandı", "Apo öldürüldü", "Tansu Çiller'in yerel seçim sürprizi Apo olacak" gibi yalan haber yapanların amacı, ortamı muğlaklaştırmak, ulusal kurtuluş saflarında panik ve dağınıklık yaratmaktır.

Her şeyden önce TC'nin artık PKK karşısında yenildiğinin açık açık görülmesi durumu vardır. Bunun verdiği bir çılgınlık ve saldırganlık vardır. Başkan Apo'ya bu şekilde yönelmekten başka çare görmüyorlar. Bu psikolojik savaş balonunun da kısa sürede patlayacağından kimsenin kuşkusu yok. Daha şimdiden olay kendi içlerinde milli mutabakatı biraz daha sürdürmeye kadar indirgenmiştir.

Tansu Çiller'in şu açıklamaları durumu biraz daha netleştiriyor: "Başbakanlığımın ilk günlerinde terör meselesinin bu kadar ciddi olduğunu bilmiyordum. Başbakan olduğumda terörü hallet, vergi yasasını çıkart, heykelini dikeriz demişlerdi. Ama bugün Tansu Çiller hiçbir şey yapamadı deniyor." İşte bu sözler başta durumun farkında olmayan ve özel savaşın son makyajı olan Tansu Çiller'in ağzından çıkan, yenilginin itirafıdır.

İşte "Tansu Çiller yerel seçimlere kadar Apo'yu getirecek" demekle çaresizlik açıkça gözler önüne seriliyor. Yenilmiş ve tükenmiş kontrgerilla rejimi ve onun süslü piyonu intikam peşinde koşuyor. Şurası unutulmamalı ki, PKK kontrgerillanın hizmetindeki politikacılara ve basına bugüne kadar fazla yenilmedi. Onları doğru yola ve halkların çıkarına biraz olsun sahip çıkmaya çağırdı. Halkların kardeşliğini hep esas aldı ve Türk halkının dostluğuna önem verdi. Fakat Türk halkının çıkarlarına da 180 derece ters olan bu kesimler unutmamalıdırlar ki, bir halkın öfkesi onları bir anda yok etmeye yeterlidir.

Yenilgili ruh halinin verdiği çılgınlıklar ancak ve ancak onların bitişi olacaktır. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi bu yılları zaferle taçlandırmaya kararlıdır. Buna da hiçbir güç engel olamaz. Başkan APO önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi her zamankinden zafere daha yakındır. Ve Kürt ulusu nihai zafere ulaşmaya kararlıdır.

Kürt halkının düşmanları Diyarbakır'da

Genelkurmay Başkanı, Kara ve Hava Kuvvetleri komutanları, Tansu Çiller, Murat Karayalçın ve 13 Bakan yeni yıla Diyarba-kır'da girdiler. Gezinin programı oldukça genişti. Lice'ye gidilecek ve şov yapılacaktı. Böylece yeniden psikolojik hava estirilecekti. Tehditler savrulacaktı.

Her şeyden önce kontrgerilla şefleri ve sözcüleri Kürdistan'ı ilk kez ziyaret etmiyorlardı. Özellikle Demirel-İnönü koalisyon hükümetinden sonra bu tür geziler sık sık yapılıyordu. Ve her gezi sonrası halkımıza yönelik yoğun bir saldırı başlatılıyor ve şehirleri ortadan kaldıran katliam girişimlerinde bulunuluyordu.

Bütün diğer geziler gibi bu da TC kontralarına, katliam için daha fazla cesaret verme amacı taşıyordu. Kürdistan sendromu yaşayan kontrgerillaya moral verme gezisinden başka anlam taşımıyordu. Nitekim, Diyarbakır'da yapılan mitinge kontra güçlerinden başka kimse katılmadı. Hiçkimse de Kürt halkının kendi katillerini alkışlayacağını düşünmemelidir. Kürt halkı katilleri günlerce önceden başlayan eylemliliklerle lanetledi. Aynı günlerde Amed'de birçok eylem yapıldı.

Deniz Baykal'ın, Tansu Çiller'in Diyarbakır gezisi ile ilgili olarak söylediği, "O salonda Diyarbakırlı görmedik, halkı da görmedik. O zevatla aynı şey Ankara Orduevi'nde de yapılabilirdi" cümleleri gezinin bir fiyasko olduğunu gösteriyor.

İşte bu tablo karşısında ve TC güçlerinin Diyarbakır'da Tansu Çiller'i koruyamamalarından dolayı adeta Diyarbakır'dan kaçtılar. Zaten o günlerde Di-yarbakır'da ARGK güçlerinin çok yoğun saldırıları yaşanıyordu. Bunun üzerine Lice gezisi hemen iptal edildi. Apar topar Diyarbakır terk edildi.

Tansu Çiller ve yanındakilerin kaçtığını, sömürgeci basına da yazdı. Bu kaçış bir gerçeği açıkça gözler önüne seriyor. Bundan sonra Kürdistan'a gidiş TC'nin kontra şefleri için bir kabus olacaktır. Kürdistan artık TC'ye kapatılıyor. 1994 yılında bu gerçek daha da netleşecektir.

Devamı 23. sayfada

Baştarafı 1. sayfada

sürdürerek, 7. günde Hollanda'nın Hasselt kentine vardı. Hasselt kentinde, basın, sendika ve belediye yetkilileri tarafından karşılanan yürüyüşçüler, belediyenin konuğu olarak ağırlandılar.

Almanya, Hollanda ve Belçika basınında geniş yer alan Özgürlük Yürüyüşü'yle ilgili haberlerde, Türk ordusunun Kürdistan'daki askeri operasyonlarına, özellikle de Lice katliamına geniş yer verildi. Bonn-Brüksel Özgürlük Yürüyüşü'nün ikinci durağı olan Almanya'nın Aachen kenti, 27 Aralık 1993 günü, sabah saat 09.00'dan itibaren önemli bir gün yaşadı. Konakladıkları şehir merkezinden ikişerli sıra halinde, kentin en kalabalık merkezine doğru harekete geçen yürüyüşçüler, şehrin işlek caddelerinden geçerek, belediye binasının önündeki miting yeri olan pazar yerine vardıklarında, miting meydanını daha önce dolduran binlerce insanın sevgi gösterileriyle karşılaştılar. Konuşmacılar, miting alanında Kürdistan'daki katliam, savaş ve savaştan kaynaklanan sorunları dile getirdiler.

Daha sonra YRWK yürüyüş komitesinin, yürüyüşçüler için düzenlediği ve kitleye de açık ve ücretsiz olan gecede, yürüyüşçülerle Aachen bölgesinden gelen kitle arasında birçok konuda bilgi alış-verişi yapıldı, yürüyüş hakkında bilgi verildi.

Bir teknik okul anfisinde gerçekleştirilen gecede, Yalçın Küçük gecenin ilk konuşmasını yaparken, geceye Paris'ten gelerek katıldığını belirtti ve "Yaptığınız, bu büyük yürüyüş, şu sıralarda bir kararlılıktır. Bir kavga, bir savaştır. Bu savaşta en kararlı, en inançlı olan kazanacaktır. Bu yürüyüş, Kürdistan dağlarında başlayarak, 15 yıldır süren bir uzun yürüyüşün, bu aşamada nitelik değiştirmiş şeklidir. Aynı yürüyüşün bir safhasıdır" dedi. Daha sonra, **Ozan Zamani, Ozan Emekçi, Ozan Cömert, Çağdaş Özgür** ve **Koma Berxwedan** sanatçıları sundukları müzik ve şiir programıyla, gecenin kültür ve sanat açısından da verimli geçmesini sağladılar. Son olarak çıkan bir folklor grubunun govendiyle gece adeta bir folklor festivaline dönüştü.

28 Aralık sabahı erken saatlerde kalkan yürüyüşçüler, saat 7.00'de hareket ederek, Aachen'daki Almanya-Hollanda gümrüğünde, Hollanda polisinin sıcak ilgisiyle karşılaştılar. Gümrük kontrolü yapılmadan sınırı geçen yürüyüşçülere Hollanda polisi güzergah boyunca her türlü isteklerinin yerine getirileceğini söyleyerek, "ülkemize hoş geldiniz" dediler. Yol boyunca Hollanda halkının yoğun ilgisini gören yürüyüşçüler, onbinlerce bildiri dağıttılar. 40 kilometrelik bir yürüyüşten sonra, Hollanda'nın Maastrich kentine ulaşan yürüyüşçüler, şehrin merkez caddelerinde, Türkiye'nin Kürdistan politikasını kınayan sloganlar attılar. Konaklayacakları altı kilometre uzaklıktaki spor salonuna Hollanda polisinin kiraladığı üç otobüsle taşınan yürüyüşçüler, daha sonra, günlük programın bir parçası olarak açık oturuma katıldılar. Oturum başlamadan önce bir konuşma yapan **Leyla Zana,** Özgürlük Yürüyüşü'ne başarılar diledi ve Kürt aydınının bu çabasının desteklenmesi gerektiğini vurguladı. YRWK temsilcisi Faik Çiçek'in yönettiği açık oturuma, ERNK Avrupa temsilcisi Kani Yılmaz ve İsmet Şerif Vanlı katıldılar. **Kani Yılmaz,** *"Biz insanlığın gelebileceği noktaya kadar devrimimizi götüreceğiz, devrimimizin niteliği budur. İnsanlığın bittiği yerde, devrime de gerek yoktur. Türk halkıyla bir mukavele yapmak istiyor ve bu isteğimizi yineliyoruz. Devrimimiz Türk halkının da kurtuluşu ve devrimidir"* dedi. İsmet Şerif Vanlı ise konuşmasında, "Biz Özgürlük Yürüyüşü adına, PKK ve onun önderliğinde gelişen köylü ve yoksulların mücadelesini dünyaya anlatmalıyız. PKK, bir halk hareketidir, Kürt halkının kendisidir" dedi.

KÜRDİSTANLI AYDINLARIN ÖZGÜRLÜK YÜRÜYÜŞÜ AVRUPA GÜNDEMİNDE

Basından Özgürlük Yürüyüşü'ne büyük ilgi

28 Aralık tarihli **HBVL** (Belçika) gazetesi, "Kürt Özgürlük yürüyüşçülerini yarın Hasselt'te misafir edeceğiz" başlığıyla verdiği haberinde, "Türkiye Kürdistan'ında birkaç aydır büyük bir katliam yaşanmaktadır. Bu savaşı protesto etmek ve Avrupa ülkelerine bu konuda mesaj iletmek için düzenlenen ve genellikle Batı Avrupa'daki Kürt aydınlarının örgütlediği yürüyüş, 29 Aralık'ta Hasselt'te olacak. Düzenlenen müzik programına tüm Belçikalılar davetlidir" çağrısına yer verildi. **Limburgs Dagblad** gazetesi ise, Özgürlük Yürüyüşü'nü manşet yaptı. Büyük bir fotoğrafın altında verilen haberde, "protesto yürüyüşüyle, Avrupa'daki Kürtler dünyanın dikkatini çekmek ve yürütülen savaşın bir an önce durdurulmasını istemektedirler. Yazar, avukat, tarihçi, doktor ve birçok eğitimcinin katıldığı bu yürüyüşü, Kürt yurtseverleri de desteklemektedir. Yürüyüşçüler, Avrupa parlamentosu başkanı Jacques Delors'u Kürt sorunu için duyarlı kılmak istiyorlar" denildi. Belçika'nın **De Morgen** gazetesi ise 29 Aralık'ta verdiği haberde, "Kürt aydınlarının Özgürlük Yürüyüşü ülkemizden geçecek" başlığını kullandı.

De Limberger gazetesi ise haberi, "Amaç, Türkiye'deki toplu katliamları protesto" başlığıyla verdi. Ayrıca, "Her protesto eden Kürt insanı terörist olarak lanse edilmek istenmektedir. YRWK sert bir dille, Almanya'nın Türkiye'ye silah yardımını kınıyor" değerlendirmesine de yer verdi.

29 Aralık 1993 günü, Hasselt kentine gelen özgürlük yürüyüşçüleri, burada bir basın toplantısı düzenlediler. **Belang Van Limburg, De Morgen, Het Volk, Niewsblad, Laaste Niews** gazetelerinin muhabirleri, **ABVV Sosyalist Sendikası Barış ve Özgürlük Kurumu, Zolder Belediyesi** yabancılar encümeni, **Hasselt Belediyesi** encümeni ve **Katolik Gençlik Örgütü** temsilcilerinin katıldığı basın toplantısı iki saat sürdü.

Belçika basınının büyük ilgisini, belediyelerin de yürüyüşe gösterdiği kolaylıklar izledi. **BRTN** (Belçika Devlet Radyosu) 29 ve 30 Aralık tarihlerinde yaptığı yayında, yürüyüşe geniş yer verdi.

1 Ocak akşamı saat 19.00 sularında YRWK'nin düzenlemiş olduğu yürüyüşe katılan 150 aydının Brüksel'e girişiyle, Türkiye konsolosluğu tarafından önceden örgütlendirilmiş sivil-faşist çeteler, ellerinde Türk bayraklarıyla aydınlara saldırmaya başladılar. 400'e yakın sivil-faşistin saldırısında konsolosluk görevlileri de vardı. "Kahrolsun PKK, Yaşasın Mehmetçik" sloganları atarak, tahrik edici hareketlerde bulunan sivil faşist çetelerin, aydınların provokasyona gelmemesine sinirlenerek, olay mahallinde bulunan araçlara ve telefon kulübelerine saldırmaları üzerine, polis müdahalede bulundu. Polisin müdahalesine taş ve sopalarla karşılık veren saldırganlara karşı, polisin yetersiz kalması üzerine olay mahalline jandarmalar sevkedildi. Sayıları 400'ü aşan faşistlerin büyük bir kısmı çevre ülkelerden getirildiler. Olay yerine gelen Belediye Başkanı ile Emniyet Müdürü, aydınlara kalacakları yeri değiştirmelerini rica ettiler. Belediye Başkanı aydınlara yönelik olarak yaptığı konuşmada, Kürt halkının ulusal mücadelesini yürekten desteklediğini, Kürt halkının da her halk gibi özgürce yaşama hakkına sahip olması gerektiğini belirttikten sonra, aydınlara "bölgemizde çok sayıda Türk yaşamaktadır ve bunların çoğu gerici ve ırkçıdır. Size yönelik yapılan saldırıyı kınıyorum ve siz bizim misafirlerimizsiniz, sizden ricamız sizin için başka bir yerde hazırladığımız salona geçmenizdir" diyerek sözlerine son verdi. Aydınlar ise provokasyona gelmemek için, öneriyi kabul edip salondan ayrılarak kendileri için başka bir yerde hazırlanan salona gittiler. Aydınların kaldıkları salondan ayrılmasıyla, polis ile sivil-faşist çeteler arasındaki taşlı ve sopalı çatışma, sokak çatışmasına dönüştü. Polis araçlarına da saldıran çeteler 6 polisi yaralarken, büyük miktarda maddi zarara da neden oldular.

Olayın duyulması üzerine Avrupa ülkelerinde yaşayan Kürt vatandaşları Brüksel'e doğru akın etmeye başladılar. Gece saat 03.00 ile 04.00 arasında sivil çetelerin konumlandığı 8 kıraathaneye kimliği belirsiz kişilerce baskın yapılarak kıraathaneler tahrip edildi.

Konsolosluk talimatıyla faşist saldırı

Belçika'nın başkenti Brüksel'de 01.01.1994 tarihinde Türkiye konsolosluğu tarafından örgütlendirilen faşistlerce, Özgürlük Yürüyüşü'nü gerçekleştiren 200 Kürdistanlı ve diğer uluslardan aydınlara karşı yapılan faşist saldırı, Avrupa medyasında büyük tepki gördü.

Türk devletinin örgütlediği saldırıyı anında görüntüleyen Belçika televizyon kanalları ertesi gün saldırı ile ilgili geniş bilgi verdiler. **TV 1, RTL, BRT, RTBF, TV Brüssel** gibi önemli televizyon kanalları, özgürlük yürüyüşçülerinin konakladığı binaya gelerek geniş çekimler ve röportajlar yaptılar. Bir gün önce yapılan saldırıları kınamak amacıyla Batı Avrupa ülkelerinden Brüksel'e akın eden 2000'e yakın Kürdistanlının da görüntülendiği haber programları tüm gün boyunca yayınlandı. Belçika'nın tanınmış gazetelerinden **Le Soir** ve **De Morgen** de faşist saldırılara geniş yer verdiler.

Almanya, Hollanda ve Fransa'da ise Belçika'daki faşist saldırıların tanınmış gazetelerde haber yapıldığı gözlemlendi. Almanya'da yayın yapan radyoların tümüne yakını Türk faşistlerinin saldırısını konu eden haberler verip, Özgürlük Yürüyüşü ve amaçları konusunda yayın yaptılar.

TC devletinin Brüksel'deki konsolosluğu vasıtasıyla Kürdistanlı aydınların Özgürlük Yürüyüşü'ne karşı gerçekleştirmek istediği saldırı ve provokasyonlarını karşı Avrupa medyasının sert tepkilerinden sonra Belçika hükümeti yetkilileri de Türkiye konsolosluğunu ve yapılan saldırıları şiddetle kınayarak, Kürt sorunuyla ilgili olumlu açıklamalarda bulundular.

Aynı gün saat 21.30 haberlerinde Radyo Plus'ta bir açıklama yapan **Belçika Dışişleri Bakanı Willy Claas,** Türkiye Dışişleri Bakanı Hikmet Çetin'le yaptığı telefon görüşmesinde, Hikmet Çetin'in Belçika hükümetinin eylem için Brüksel'e gelen Kürt aydınlarını hemen sınırdışı etmesi gerektiğini belirtmesi üzerine, kendisinin Çetin'e Belçika topraklarında teröre kesinlikle taviz vermeyeceklerini ve terörü geliştirenlerin ise Türk faşistleri olduğu, Kürtlerin ise hukuki çerçevede eylemlerini sürdürdükleri açıklamasında bulunduğunu söylemiş, Türk devleti ve Belçika'daki Türk konsolosluğunu zor durumda bıraktı.

Belçika Senatörü Willy Kuigers kendisi ile görüşen Özgürlük Yürüyüşü delegasyonuna ise, provokasyonun Türk devletinin girişimleriyle,

Belçika'daki Türk gerici esnafları, camileri ve faşist dernekleri tarafından gerçekleştirildiğini, Belçika toplumu ve parlamentosunun Kürt halkının mücadelesini desteklediğini belirtti.

4 Ocak tarihinde Avrupa Parlamentosu'nda bir grup parlamenterle ve İçişleri Bakanı ile görüşen Özgürlük Yürüyüşü delegasyonları, diplomatik faaliyetlerini tamamladılar ve eylemlerini başarılı bir şekilde sonuçlandırdılar. Böylece Belçika'da yapılan faşist saldırılar Özgürlük Yürü-yüşü'ne zarar veremediği gibi Türk devletinin Kürdistan politikasını daha da teşhir etti. Kimin terörist olduğu ve terör eylemleri planladığı ortaya çıktı. TC'nin konumu bir kez daha demokratik çevrelerce görüldü.

23 Aralık günü Bonn'da başlayan Özgürlük Yürüyüşü, coşkulu bir uzun yürüyüşten sonra Brüksel'de son buldu. Kürdistanlı yurtseverler yürüyüşe büyük ilgi göstererek, aydınlara her yerde sahip çıktılar. Bu eylem Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin çok zengin taktiklerinin sonuç alıcılığını bir kez daha gösterdi. Eylem TC'nin Kürdistan'da yürüttüğü kirli savaşı teşhir etti ve devrimimizin dostlarını daha da arttırdı. Aynı zamanda bu yürüyüş, Kürt aydınının öze dönüş yürüyüşü de oldu. Halkı ile birleşmiş aydınlar bir kez daha gücünü gördü. Bu anlamda zafere ve özgürlüğe yürüyen bir halkın özgürlük yürüyüşçüsü aydınlarını başarılı eylemlerinden dolayı selamlıyoruz.

Özgürlük yürüyüşüne katılan aydınların düşüncelerini ve duygularını öğrenmek için kendilerine bazı sorular yönelttik. Kuşkusuz hepsini burada yayınlama imkanımız yok. Bir kısmını yayınlıyoruz:

İSMET ŞERİF VANLI:
(Tarihçi-yazar)

Şu anda neler hissettiğimi anlatmak istiyorum. 69 yaşındayım. Şunu söylemek istiyorum ki ben ve Feqi Hüseyin Kürt gençleri ile yürüyebilecek durumdayız. Bu yürüyüşle şunu bütün dünyaya kanıtladık ki Kürt aydını, Kürt halkıyla birliktedir ve demokratik bir Kürdistan kurulana kadar bu yürüyüş hep devam edecektir. Bu yürüyüşü Avrupa'da ilk defa gerçekleştiriyoruz. Hazırlanışı ve organizasyonu çok iyi yapılmıştır. Tabii ki bu yürüyüş sonuçsuz kalmamalıdır. Bu mücadeleye dışarıda da aynı şekilde devam etmeliyiz. 1962'de Güney Kürdistan'daki savaşta ben de Kürdistan Halkını Koruma Komitesi'ni kurdum. Benim görüşüme göre bu mücadele, bu örgütlülük devam ettirilmeli, Avrupa'da da sağlanmalıdır. Diplomatik ilişkilerin örgütlenmesi yapılmalı. Benim buraya geliş amacım Kürt genç aydınlarıyla birlikte mücadele etmektir.

OZAN EMEKÇİ:

Bu yürüyüşe bir yurtseverlik görevi, bir yurtseverlik borcu ve bir insanlık borcu olarak katıldım. Katılmak zorundaydım. Eğer kendimi önce insan, sonra da sayısı 30-40 milyona varan bir halkın mensubu olarak görüyorsam ve halkımın kurtuluşundan yana isem ve halkım kurtuluş tarihinin en önemli, en görkemli bir yerinde ise, bana düşen en ufak bir görev de olsa yapmak zorundayım. Mazlum Doğan grubunda yürüyorum. Bu yürüyüş bir yığın şeyi birkez daha burada ispatlamıştır.

Bu ispat bundan on yıl öncesine dayanan bir ispattır. Çünkü on yıl önce Kürtlerin sesi kısık, boynu bükük ve ürkekti. Şimdi Kürtlerin sesleri gür ve başları diktir. Bu gerçeklik kendi beraberinde bölgemizde yaşayan özellikle Türkiye'de yaşayan, Türk aydınlarına da çözümleme getirmektedir. Çözümleme devrimci olmanın sosyalist olmanın yenilen değil, kazanılan bir erdem olduğunu ortaya koymuştur. Buna bağlı olarak devrimci olmanın, sosyalist olmanın bir ünvan bir etiketi değil, bir yaşam tarzı olduğu, bunun da pratik olarak ancak yaşanarak kanıtlanabileceğini ortaya koymuştur. Bunun ardından da aydın olmanın da çözümlemesi yapılmıştır. Bazı aydınlar kemalist aydın olmak gibi kirli bir kimliği taşımaya soyunmuş, yoksul ve onurlu bir halk olan Kürt halkının yanında yer alan bir aydın olmayı tercih etmemişlerdir. Kemalist aydın olmakta kalmışlardır. Cumhuriyet Gazetesinde köşe yazarı olarak aydın olmanın devri kapanmıştır. Buna bağlı olarak aydın olmanın ve yobaz olmanın tarifi yeniden yapılmalıdır.

Y. SERHAT BUCAK:
(Yazar)

1994 yılı Kürdistan halkı için çok önemli bir yıldır. Kürdistan halkı bugün bir katliamla karşı karşıyadır. Soykırımla karşı karşıyadır ve Kürt halkına karşı Türk egemenlik sistemi tarafından topyekün imha savaşı ilan edilmiştir. Bu imhaya karşı Kürt halkının da topyekün seferberlik ilan etmesi gerekiyor. Ki, bu ilan yapılmıştır. Kürt aydınlarının da burada görevi vardır. Kürt aydınları da halkıyla birlikte bu mücadelenin, topyekün imhaya karşı, özgürlük mücadelesinin yanında yer alması gerekiyor. Ben bu nedenle yürüyüşe katıldım ve mazlum Kürt halkının sesini bütün dünyaya duyurmak için buradayım. İzlenimlerim çok olumludur. Kürt aydınları özgürlük yürüyüşünü başlatmışlardır. Bugün Kürt aydınları halkıyla bütünleşti. Halkıyla kaynaştı.

Benim için önemli olan ikinci konu ise şudur: Bu özgürlük yürüyüşünde bütün dünyaya, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin her türlü şoven duygulardan sıyrılmış bir mücadele olduğunu bir kez daha ispatladık. Nitekim özgürlük yürüyüşünde hazırlanan 15 grubun içerisinde üç gruba Türkiye emekçilerinin, Türkiye'deki tekelci burjuvaziye karşı verdiği mücadelede şehit verdiği üç devrimcinin ismi verilmiştir.

Bu da Kürt halkının mücadelesinin nasıl enternasyonalist ve insanlık mücadelesi olduğunu gözler önüne sermiştir. Biz Kürt aydınları olarak aynı anlayışı Türk emekçilerinden Türk ilericilerinden, Türk sosyalistlerinden de bekliyoruz. Kürt halkı diğer dünya halkları gibi özgürlüğüne kavuşana kadar Kürt aydınının yürüyüşü de devam edecektir.

Dr. RODİ DEMİRKAPI:

YRWK'nin düzenlemiş olduğu bu haklı yürüyüşünü destekliyorum ve onun için buradayım. Her Kürt gibi bir Kürt aydını olarak burda bulunmaya mecburdum. Yani bence bütün Kürt aydınları burda yerini almalıydı. Arkadaşların söylediğini tekrarlamıyacağım, ama ben şu konuya değinmek istiyorum. Türkiye devleti gerillayla başa çıkamadığından dolayı sivil halka yönelmektedir.

Muş'taki o dört yaşındaki çocuğun elinden tutup ateşin içine attığı gibi, hayvanıyla beraber insanları yakıyor. Zannediyor ki bu yaptıklarıyla gerillayla Kürt halkının arasını açabilir. Bu mümkün değildir. Yapılan bu zulmü protesto etmek için buradayım. Yürüyüşün ismi üzerinde "Özgürlük Yürüyüşü." Bu gerçekleşinceye kadar da bu Özgürlük yürüyüşü devam edecektir. Çünkü Kürt insanı öyle bir noktaya gelmiştir ki, artık 7 yaşındaki, 10 yaşındaki çocuklar bizimle beraberdir. Bunu görmeleri lazım. Özgürlük ne parayla alınır ne de satılır, ne de zorla susturulur. TC hala bunu görmüyorsa büyük bir yanılgı içerisindedir.

İRFAN DAYIOĞLU:
(Yazar)

Kürt aydını bu eylemiyle toplumun içinde alması gereken yeri almış oluyor. Bütün toplumlarda aslında aydının devrimci mücadelenin en önünde ve en örgütlü gücü olması gerekirken, ne yazık ki Kürdistan'da aydın bütün örgütlenmelerin gerisinde kalmıştır. Özgürlük mücadelesinin bu boyutlara varmasıyla birlikte ancak yavaş yavaş belli bir eylemliliğe geçebilmiştir Kürt aydını.

Yani düşüncesini davranışa geçirmiştir bu eylemiyle. Bunun bir başlangıç olmasını diliyorum. Bu eylemde şunu da görmüş oluyoruz; Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi kendi aydınını kendisinin yaratacağı boyutlara ulaştığını göstermiştir. Mücadelenin içinde Kürt aydını kendi hareketini yaratacak ve toplumuna öncü bir gücü olmayı başaracaktır. Şimdiye kadar Kürt aydını mücadelenin en arkasında naz yapıyordu. Bugünkü eylemle bu aşılabilecektir. Bu özgürlük yürüyüşü Kürdistan bağımsız oluncaya kadar da sürmek zorundadır.

A. HAYDAR YILDIZ:
(Ressam)

Mesleğim ressamlık. Resimlerimde daha çok Kürdistan'da gelişen mücadelenin perspektiflerini çiziyorum, Kürt renklerini işliyorum. Bu bir anlamda doğallığı arzediyor. Çünkü orda canlı bir dinamik yaşanıyor, buna kayıtsız kalmamız mümkün değildir. Aydınlar gözlemeyi severler ve beklerler. Gerek Türk aydınları, gerekse de Kürt aydınları gerçekten bir beklemededirler. Ancak gelişen mücadele özellikle aydınlar açısından bekleme sürecini doldurmuştur. Aydınlar mücadelede daha çok yer almak zorundadır. Ben davanın haklılığına inandığım ve Türk aydınlarının utancını paylaşmamak için burdayım. Ayrıca kendimi devrimci sayıyorum. Biliyorum ki Kürdistan'daki devrim Türkiye'deki devrimi de kolaylaştırıyor. Düren'e girerken gördüğüm manzara beni sonsuz duygulandırmıştır, biz sanatçılar duygulu insanlarız. Boğazımın nasıl düğümlendiğini anlatmam mümkün değil.

Benim yaşamımın da, ölümümün de anlamsız olmaması için, Kürt halkının mücadelesinde ve eylemliliğinde gücümün yettiği ölçüde yer almaya çalışmaktayım. Bir yanıyla da burda oluşumun bir nedeni bu. Benim imkanım elverseydi Düren'e girerken yürüyüşçülerle Kürt halkının kucaklaşmasını ve on katlı binadan sarkan PKK bayrağının sallandığı anlardaki duyguları ve boğazımdaki düğümlenmenin resmini yapmayı isterdim.

Mahsum Korkmaz grubunda olmak ve bir sorumluluk duygusu taşımak beni duygulandırmıştır. Kürt halkı yalnız değildir. Eminim ki özgürlük mücadelesini başaracağız. Öyle sanıyorum ki Diyarbakır'a gerillanın girişinin resmini yapacağız, buna inanıyorum.

M. EMİN PENCWANİ:
(G. Kürdistanlı şair)

Başlatılan bu Özgürlük Yürüyüşü tarihi bir yürüyüştür. Kürt halkı açısından çok önemlidir. Kürt gençlerinin, Kürt gençleri kanlarını dökerek Kürt halkını bugün bu aşamaya getirmişlerdir. Kürdistan'ın dört bir parçasından gelen aydınlar tek bir Kürt insanı gibi, tek bir Kürt aydını gibi beraber yürüyorlar. Bizler, Avrupa'daki, Kürt aydınları olarak Kürt halkının durumunu Avrupa aydınlarına iletmeliyiz. Kürt sorunu bir insanlık sorunudur, siyasi bir sorundur. Batılı devletler Kürt sorununa insani açıdan bakmalıdırlar. Somali'deki, Güney Afrika'daki gibi, sorun sadece ilaç yardımıyla, yiyecek yardımıyla çözülemez. Kürt sorunu siyasi bir sorundur. Haklı bir mücadele veriliyor, Kürt halkının özgürlüğü için, dört parçaya bölünen Kürdistan'ın özgürleştirilmesi için mücadele ediliyor. YRWK olarak bizim amacımız ve görevimiz Kürt halkına hizmet etmek, gerilla mücadelesine katkı sunmak, Kürt halkına yöneltilen baskılara karşı mücadele etmektir. Başkan APO olmadan, PKK olmadan, gerilla ve halk olmadan aydınlar ne yapabilir? Kürt aydınları da Kürdistan tarihinin bir parçasıdır ve Kürt halkına karşı görevlerini yerine getirmelidir. Türkiye, Güney'deki bazı güçleri kullanarak PKK'ye saldırdı, yüzlerce kişi öldü. Güney Kürdistan'daki aydınlar TC'yi bu açıdan protesto ettiler. Kürt aydınları şunu iyi bilmelidirler ki, dökülen kanlar verilen şehitler bütün Kürdistan içindir.

REBUAR REŞİD:

Bana göre Kürt aydını, dünyanın diğer ülkelerindeki aydınlardan farklıdır. Kürt aydını günün 24 saati halkına hizmet etmelidir. Kürt aydını şimdiye kadar Kürdistan'ın durumuna cevap veremiyordu. İlk defa Kürt aydınları YRWK çatısı altında toplanarak, pratikte görevlerini yerine getiriyor. Kürt aydını gerilla mücadelesine cevap vermeliydi ama şimdiye kadar bunu yapamadı. Şimdi ise Avrupa'da bunu gerçekleştirmeye çalışıyor. Bence bu bir eksikliktir. Bu yürüyüş ülkede gerçekleştirilmeliydi. Şöyle bir örnek vermek istiyorum: TC, gerek Güney Kürdistan'daki gerici güçlerle, gerek emperyalist ülkelerle işbirliği içerisine girerek Kürt mücadelesini yok etmek, Kürt halkını perişan etmek, umutsuz bırakmak istiyor. Buna karşı her Kürt aydını da görevini yerine getirmelidir. Biz de buna bağlı olarak Avrupa'da bu yürüyüşü gerçekleştiriyoruz. Bizler görevlerimize sahip çıkarak, Kürt halkına, gerillanın özgürlük yürüyüşüne yakın olarak bu oyunları boşa çıkarmalıyız. Yediden yetmişe kadın, çocuk, yaşlı bugün özgürlük için yürüyorsa, Kürt aydını da dört bir parçada bu mücadeleyi yürütmelidir. Kürt aydını cenneti Avrupa'daki bu cehennem içinde değil de, Kürdistan'da yaratmalıdır. Çünkü asıl cennet Kürdistan'dır. Kürdistan'daki cehennemi ortadan kaldırmalıyız. Bu yürüyüş de bunun başlangıcıdır. Ve bu açıdan Kürt halkını kutluyor 1994 yılının zafer yılı olmasını, Kürt yılı olmasını diliyorum.

GALİP TÜTÜN:

PKK önderliğindeki Kürt halkının mücadelesi sadece Kürt halkının kurtuluşu değil, bütün dünya demokratik güçlerinin bir moral ışığı konumundadır. İşte bu moral ışığının dünyaya örnek olmaması için emperyalizm iğdiş edilmiş, içi boşaltılmış, bir Kürdistan çözümüyle meseleyi bitirme ve çözümleme düşüncesindedir. Avrupa'daki saldırıların özünü bu çerçevede olduğunu düşünüyorum. Özgür Gündem'in basılmasına gelince Özgür Gündem'in en önemli yanı Türkiye halkına Kürdistan'daki katliamların aktarılması oldu. TC devletinin tahammül edemediği en önemli gerçeklik de budur.

Kürdistan'da katledilen çoluk çocuğu, doğası tahrip edilen bir ülkeyi bütün çıplaklığıyla Özgür Gündem gözler önüne serdi. Türkiye devletinin tahammül edemediği, ortadan kaldırmak istediği bu idi. İkinci yanı ise, bugün artık Kürt halkı ile TC arasındaki savaş neredeyse bir denge konumuna gelmiştir. Bu denge noktasında TC meseleyi kökünden çözmek için hepimizin bildiği, topyekün savaş topyekün saldırı taktiğini benimsemiştir. İşte Özgür Gündem'e yapılan saldırı bu genel saldırının bir parçasıdır. İsmail Be-

şikçi için söyleyeceğim bir cümle var; İsmail Beşikçi insan olmanın, onurlu olmanın, ezilenden yana olmanın kefaretini ödemektedir. Bunu İsmail Beşikçi gibi davranan herkes ödemek zorundadır. Artık Türk aydınlarının her biri birer İsmail Beşikçi olmalıdırlar.

İSMAİL GERÇEKLER:

Benim için yürüyüşe katılmanın üç boyutu var. Birincisi, Kürt halkının mücadelesine karşı Türk devletinin yaptığı katliamları protesto etmek. İkinci boyutu, Türk aydınlarının suskunluğuna karşı tepkimi dile getirmek. Dileğim bütün Türk aydınlarının Kürt halkının mücadelesinin yanında olmasıdır.

Bunun dışında bir boyutu daha var. Kendi partimin siyasetine uygun olarak, Kürt devrimci hareketinin eylemlerine destekçi olmak, gücümüz yettiğince birlikte olabilmektir. Kürt aydınlarının birliği ilk defa gerçekleşiyor. Türk devletinin yıllardır Kürt halkının kendi dilinden eğitimine engel olması sonucunda Kürt halkının aydınlarını yeterince yetiştirmediğini söylemek abartı olmaz elbette. Kürt halkının da yiğit fedakar mücadeleci aydınları vardır. Fakat genel olarak kendi dilinden eğitim olanaklarını elde edememelerinden dolayı, Kürt halkının aydınlanmasının dar sınırlarda kaldığını söylemek ve aydınların gerek sayıca, gerek nitelikçe yeterli seviyede olduğunu söylemek mümkün değildir. Ancak benim bu yürüyüşte gördüğüm, son yıllardaki mücadelenin gelişmesinin sonucu artık Kürt aydınlarının gerek nicelik olarak, gerekse nitelikçe büyüdüğüdür. Önümüzdeki günlerde mücadele bu hızla, bu başarıyla devam ettiği sürece, Kürt halkının daha verimli, daha perspektifli, daha mücadeleci aydınlarını yetiştireceği konusunda büyük bir umut gördüm.

ÖZGÜR ÇAĞDAŞ:

THKO'nun devrimci başkaldırısını savunan biriyim. Yani Türkiye Devriminin Yolu grubundanım. Yüzyıllardır ezilen bir halk olarak Kürt halkı bağımsızlığı için ayağa kalkmıştır. Kürt halkı özgürlük mücadelesini dış güçler değil, iç dinamikleriyle yürütmektedir. Kazanılan bu mevziyi bütün devrimcilerin özellikle de Türkiye işçi sınıfının ve Türk aydınlarının özgürlük mücadelesiyle omuz omuza vererek korumaları gerekmektedir. Bu ihtiyaçtan dolayı yürüyüşe katıldım. Bir direniş vardır, bu direnişin yanında olmak gerekiyor. Bu olay icazetli bir meşruiyet değildir, mücadele edilerek kazanılan bir meşruiyettir.

Bu yanıyla İsmail Beşikçi görevini yerine getirmektedir. İsmail Beşikçi'yi susturmak boğmak istiyorlar. Uluslararası konumunu bildikleri halde, böylesine tanınmış olduğu halde boğmak istiyorlar, zira yeni çıkacak İsmail Beşikçilere gözdağı vermek için. Ama nafile, Özgür Gündem de yeni İsmail Beşikçilere fırsat tanımada, onların birliğini sağlamada, Kürt ve Türk halkı ve diğer ezilenlerin yanında olduğu için boğulmak isteniliyor. Bundan dolayı İsmail Beşik-çi'ye aynı zamanda diyorum Türk halkının da yüz akıdır, gelecekte bu kavranacak ve görülecektir.

Ana rahminden doğmak üzere olan bir özgürlük mücadelesi var ve bunu ana rahminde boğmak istiyor uluslararası emperyalizm.

Ama bir kez Hüseyin İnan'ın deyimiyle Ana rahmine atılmıştır tohum, ana rahminde bu özgürlük tohumu sürekli ve devingenliğini sürdürerek devam edecektir ve asla yok edilemeyecektir. Kardeşlik kayıtsız kalmakla olmaz, kardeşlik İsmail Beşikçi'nin tavrıyla olur. Yanında kardeşin boğazlanacak buna sessiz kalacaksın sonra da halkların kardeşliği diyeceksin.

HAŞİM KUTLU:

Bu yürüyüşe katılmanın insani bir görev olduğunu düşünüyorum. Kendisine insanım diyen hiç kimse böylesine bir özgürleşme sürecinin dışında kalamaz ve kalmamalıdır da. Uzun yürüyüşçü bir devrimciyim, kendimi böyle tanımlıyorum. Ama burada olmamın sebebi devrimci olmamla sınırlı değil, onu da aşan bir ahlaki olay olarak görüyorum. Böylesi bir süreçte yurtsever Kürt aydınları adına düzenlenmiş olan bu uzun yürüyüşün tarihi önemde bir anlamı vardır. Görülüyor ki Kürt aydını da böylesi kritik bir süreçte kendisini var eden kaynağına dönme ihtiyacını duyuyor ve o da özgürleşme sürecini yaşamak istiyor.Yürüyüşün birinci anlamı böyledir diye düşünüyorum. Ve ikinci anlamı da Kürt aydını kendisini sınamak istiyor ve bir yenileşmeyi yaşıyor. Ve dolayısıyla böyle bir süreçte soluğunu halkının soluğuna katmak istiyor. Bence aydın olmanın da gereği böylesi bir gerçek temele dayanır. Bunun dışında aydın olmanın da bir anlamı yoktur. Gönül isterdi ki burada yüzlerce binlerce Kürt aydınından en azından önemli bir bölümü bulunsun. Bu halkına karşı sorumluluğun ta kendisiydi. Ama bunu bulabilmiş değilim. Bunu ifade etmek isterim. Bu muazzam bir eksiklik. Yine gönül isterdi ki yüzlerce binlerce Türk aydını bugün bu mücadelenin dışında kalmasın ve yine gönül isterdi ki İstanbul'dan Botan'a bir yürüyüş başlatılmış olsun. Ancak görülüyor ki henüz böyle bir belirti yok. Yürüyüş heyecanı konusunda arkadaşlarımın duygularına katılıyorum. Düren'e girdiğimizdeki o coşkulu karşılama bana 1992 Newroz'unda Diyarbakır'ı, Şırnak'ı, Nusaybin'i, Cizre'yi hatırlattı. Orada da gözlerim dolmuştu o coşkuyu halkımla birlikte yaşarken.

OZAN ZAMANİ:

Dünya denen gezegende sanıyorum bayrağı dalgalanmayan ulus hemen hemen yoktur. Yalnız Kürt bayrağı dalgalanmıyor. Sanki tanrı Kürtleri hiç bayrağı dalgalanmasın diye yaratmış. Evet muhakkak bu halkın da bayrağı dalgalanacaktır. Daha önceki süreçlerde de feodal önderlikler altında başkaldırılar olmuştur. Gerek düşmanın güçlülüğü, gerekse iç ihanetten dolayı bu başkaldırılar başarıya ulaşmamıştır. İlk defa PKK modern anlamda örgütlenen ve bu kavgayı başlatan bir Kürt örgütüdür. Bunu inkar etmeye hiç kimsenin hakkı yoktur. Eğer bugün Kürt aydınları olarak Avrupa caddelerinde yürüyebiliyorsak, bunda PKK'nin payı vardır. Eğer bugün Kürdistan'da serîhildanlar oluyorsa bunu örgütleyen PKK'dir. Yani her hareketin bir motoru olmalıdır. Bu hareketin tek motoru da ulusal önderliktir. Benim düşünceme göre bu hareketi PKK başlatmıştır. Ve inancım odur ki bağımsız bir Kürdistan'la taçlandıracaktır.

Burada Türk arkadaşların aramızda oluşu beni duygulandırdı. Çünkü ben Türk soluyla ilgilenen bir adamım, daha önce Türk solunun gecelerine de katılıyordum. Attıkları tek bir slogan vardır o da bağımsız Türkiye. Bağımsız Türkiye derken Kürdistan'ı milli sınırlar içerisinde görüyorlardı. Devrim olursa Kürdistan'da kurtulur teorisi ama bir türlü devrim olmadı. Yani Marx demiş devrim Almanya'da olacak, Lenin kalkmış bu bal gibi Rusya'da olur demiş. Bakmış Almanya'da bir kıpırdanma yok, Rusya'da yapmış devrimi. Kürtler de bakmış Türkiye'de devrim yok, sürekli laf üretiliyor, öyleyse bu devrim bal gibi Kürdistan'da olur demişler ve Kürdistan'da hareketi başlatmışlardır. İçinde bulunduğumuz ortamda, kendine devrimciyim marksistim diyenler bıraksınlar o misak-ı milli sınırları içerisindeki teoriyi de, Kürdistan'da gelişmekte olan bu mücadeleye destek versinler, ben bunu talep ediyorum kendilerinden. Eğer Türkiye'de bir mücadele varsa, Kürtler desteklemiyorlarsa o zaman eleştirsinler. Ve bu nedenle kimsenin Kürtleri milliyetçilikle eleştirme hakları da yoktur. Enternasyonalist olduğumuzu dünya alem biliyor. Bizim burada Türk arkadaşlarla birlikte yürümemiz bu suçlamaları yapanlara bir şamardır. Bugün yaptığımız yürüyüşe gelince, buna katılmamak mümkün değildi. Mademki Avrupa'da yaşıyoruz ve gerilla savaşına katılamıyoruz o zaman bize düşen bu onurlu görevi yerine getirmek durumundaydık. Yürüyüşe seve seve katıldım. Halkımın bir parçası olarak katıldım.

ARGK Botan Eyalet Komutanlığı'nın 12 nolu savaş bildirisi

1993 sonbahar hamle döneminde, mevsim koşullarının elverişliliğinden yararlanan savaş güçlerimiz, yıl boyunca yaratılmış olan gelişme düzeyine dayanarak eyaletimiz genelinde gerillanın biricik savaş tarzı olan, hareketli savaş tarzını çeşitli yönleriyle uygulamaya koydular. Gerek düşmanı ve çeteciliği imha ve darbeleme türü eylemlerde, gerekse de operasyonlara karşı savaşta, bunun yeni ve ortak başarılı örneklerini sergileyerek, faşist ordu güçlerine önemli zayiatlar verdirdiler.

TC ile askeri açıdan denge dönemini yakalamaya başladığımız bu süreçte, hareketli savaşın, orta çaplı imha, düşman hedeflerini ortadan kaldırma, düşürme, kuşatma, darbe vurma ve ezme, muhasara altında tutma ve yıpratma gibi taktiklerinin Botan'da artık uygulamaya sokulmaya başlanması, bu temelde eyaletimizde alan savunma denemelerinin yapılması, özellikle de bunun son Bestler operasyonunda (17-23 Kasım 1993) başarılı sonuçlar vermesi, Ulusal Kurtuluş Savaşımızın yeni ufuklara ulaşmasının göstergelerinden olmaktadır.

İşte bu noktada düşmanın korkusunu, cesaretsizliğini daha da derinleştiren savaştaki bu yükselmenin, uygulamalarından biri Pervari-Osyan kuşatmasında gerçekleştirildi.

1985'lerden beri düşmanla bütünleşerek köy olarak azılı bir çete odağı olan ve şimdiye kadar 30 dolayında gerillanın kanına giren Pervari-Osyan köyündeki 320 TC askerinden oluşan düşman taburuna ve yaklaşık 600 kişi dolayındaki silahlı güce (bunların 350 kadarı resmi çetedir) karşı 6 bölükten oluşan 350 dolayındaki savaş güçlerimiz tarafından bir harekat düzenlendi. 8 Aralık 1993 tarihinde başlayan, 17 Aralık 1993 tarihinde sona eren ve bu ihanet odağındaki, asker ve çete güçlerini kuşatmayı, araziye çekmeyi ve darbe vurmayı hedefleyen askeri hareketimiz şöyle gelişmiştir

Askeri harekatımızın ilk gününde (8 Aralık) yapılan plan gereğince 6 bölükten oluşan savaş güçlerimiz, köyün etrafını tutarak, Pervari-Osyan yolundan başlayıp Kato dağına kadar uzanan geniş bir arazi parçası üzerinde C harfi biçiminde yan yana iki imha bölgesi oluşturarak (köyün Kuzey yönü dışındaki hemen hemen tüm arazi parçasını kapsayacak şekilde) köydeki düşman güçlerini dışarıya çekmek ve bu imha bölgelerinin içine düşürerek imha etmek, darbe vurmak amacıyla, akşam köyün etrafındaki düşman mevzilerine, tepe ve sırtlara saldırdılar. Hedeflenen plana göre dışarıya çekilen düşman güçleri bu yaygın pusularda imha bölgeleri içinde, imha edilecek ve köye de darbe vurulacaktı. Buna göre tepe ve sırtlara yapılan saldırıda buradaki mevziler boş çıkınca, aynı amaçla güçlerimiz köye etkili taciz atışları yaptılar, geri çekilirken ise çetelerin otlarını (kışlık hayvan yemi) yaktılar. Aynı zamanda yine plan gereği olarak başka bir grubumuz da diğer bir yönden havan ve doçkalarla köyü döverken, 3. bir grubumuz ise, ayrı bir yönden (Aker köyü tarafı) köyü yakın etkili taciz altına aldı.

9 Aralık sabahı uygulanan bu taktik sonucu bir kısım düşman gücü araziye çıkarak C biçimindeki imha bölgelerinin bir kısım ileri hat pusularına düştüler. Gerillalarımız bu pusularda düşman güçlerine ölü ve yaralı kaybı verdirdiler. Savaş güçlerimiz araziye çıkmış olan bu düşman güçlerini, C tarzındaki çemberin içine çekerek imha etmek isterken, onlar bunu fark ederek geri köye kaçtılar.

10 Aralık'ta köyü yakın mesafeden kuşatma, C tarzındaki imha bölgeleri ve bunun ileri hat pusuları devam etti. Bu pusulara köyden araziye çıkan çete çobanları düştüler ve bir çoban (çete) savaş güçlerimiz tarafından esir alınırken, çetelere ait 85 küçük baş hayvana da el konuldu. Bunun üzerine köydeki asker ve çeteler, çobanlara yardıma gelmek istediler. Ancak bunlar da imha bölgelerinin ileri hat pusularına düşerek, içlerinde kadınların da olduğu ölü ve yaralı kaybı verdiler. Geriye kalanlar ise, esas imha bölgelerine düşme tehlikesini görerek geri kaçtılar. Aynı gün öğleden sonra doçka savunmalarıyla iki kobra helikopter geldi. Ancak savaş güçlerimizin karşılıklı doçka savunmalarıyla her iki kobra helikopteri de vuruldu. Ve hiçbir şey yapamadan her ikisi de darbe almış bir halde geri kaçtılar.

11-12-13-14 Aralık günlerinde köyün etrafındaki kuşatmamız devam etti. Düşman güçleri grubu fark ettiklerinden dolayı bu sürede hiç dışarı çıkamadılar. Bu sürede 12 Aralık günü, bazı gruplarımız düşmanın çıkmaması üzerine, doçka ve havanlarla taburu ve çeteleri etkili taciz atışı altına aldılar.

15 Aralık akşamında, düşman güçleri, köyün etrafındaki tepelere çıktılar. Onun üzerine bir bölüklük gücümüz oralara saldırıya geçerken, bazı güçlerimiz de düşmanın devriyelerini yakalamak ve vurmak için pusular attılar. Ancak düşman tekrar geri çekilmiş olduğundan mevziler boş çıkınca, savaş güçlerimiz araziyi mayınlayarak ve çetelerin orada bulunan otlarını yakarak geri çekildiler.

16 Aralık günü, düşman uçakları Osyan köyü çevresini (güçlerimizin olduğu yerleri) saatlerce hava bombardımanına tabi tuttu. Ancak hiçbir sonuç elde edemedi. Bu günün akşamı saldırı gruplarımız, düşman güçlerinin gündüz yeniden aynı tepelere ve sırtlara çıkması üzerine, buralara hücuma geçtiler. Ancak düşman güçleri gündüz gelip gece geri çekildiklerinden mevziler yine boş çıktılar. Bunun üzerine savaş güçlerimiz, yine çetelerin otlarını yakarak, orada pusulara yattılar.

17 Aralık sabahında tekrar köyün etrafındaki tepe ve sırtlara çıkmak isteyen düşman güçleri bu pusularımıza düştüler. Ve burada en az 2 çete ölürken, diğerleri geri kaçtılar. Bunun üzerine aynı gün yeniden uçak bombardımanı yapıldı. Ancak hiçbir sonuç alınamadı. Köyü kuşatma ve saldırı harekatımız 17 Aralık sona erdi. Pervari-Osyan çete köyünü on günlük kuşatma ve saldırı eylemimiz sonucu korucu ve düşman güçleri asker, çete birçok ölü ve yaralı kaybı verirken, ayrıca bir çete de esir alınmıştır. Yine çetelerin 85 küçük baş hayvanına el konulmuş ve toplam 50 küme kadar otları yakılarak, çetelere maddi hasar verdirilmiştir. Ayrıca 1 adet kalaşnikof, 5 adet şarjörü ile beraber, 1 adet gece dürbünü, 1 adet MG3 yedek namlusu, 1 adet G3 roket ve bir miktar para, askeri parka, çadır vb. malzemeler gerillalarımız tarafından ele geçirilmiştir. Bütün bu süre de verdikleri kayıp ve zararın yanısıra, aşırı bir korkuyu yaşayan düşman güçleri, kuşatmanın son günlerinde 9 mahalleden oluşan tüm köyün 4 mahallesini boşaltarak bir yerde toplanmak zorunda kalmışlardır.

Pervari-Osyan kuşatması, hareketli savaşın bu süreçteki ilk denemelerimizden olup önemli sonuçlar veren bir eylem çeşidi olarak gelişmiştir. Uzun bir süreden beri ilk olarak hareketli savaşın, kuşatma taktiğiyle belirgin bir düşman hedefi önemli sayıdaki savaş güçlerimiz tarafından uzun bir süre (10 gün) açık kuşatma ve saldırı altına alınmış ve düşmanın bu durumu başından beri bilmesine rağmen, (boşa çıkan zayıf bir helikopter desteği ve iki uçak bombardımanı dışında) zor durumdaki güçlerine hiçbir kara ve hava yardımında bulunamamıştır. Çünkü takviye, yardım yolları da savaş güçlerimiz tarafından tutulmuş olduğundan , düşman buna cesaret edememiştir. Bu, düşmanın yaşadığı askeri zayıflığı gösterdiği gibi, savaş güçlerimizin geniş çaplı askeri harakatlara ve başarılara kadir olduğunu da gözler önüne sermektedir.

Özellikle eylemin Osyan gibi önemli bir ihanet yuvası ve askeri merkez olan bir hedefe karşı yapılmış olması ve savaş güçlerimizin hiçbir kayıp vermedikleri halde, 10 gün gibi uzun bir süre burada askeri üstünlük sağlayarak, düşmana önemli kayıplar ve zararlar verdirmeleri, düşmana korkulu dakikalar yaşatmaları, düşmanın güçlerimiz karşısında ne kadar aciz ve çaresizlik içinde olduğunu da göstermektedir.

Botan eyaletimizde devreye giren hareketli savaşın bu tür taktikleri eyalet savaş güçlerimiz tarafından giderek daha yaygın bir şekilde uygulamaya sokulacak ve düşman hedeflerine darbe vurma, kuşatma ve ortadan kaldırma amaçlarına daha başarılı bir şekilde ulaşılacaktır.

20 Aralık 1993
Botan Eyaleti Karargah Komutanlığı

ARGK BAHARA 30 BİN GERİLLA İLE GİRİYOR

Başkan APO'nun da söylediği gibi, "bu kış çok sıcak bir kış olmaktadır." Düşman bu kışa biraz umut bağladı. Her alanda saldırılarda bulunarak, ARGK'yi ve ulusal mücadeleyi zayıflatabileceğini düşündü. Bu konuda bütün uluslararası gericiliğin ve yerli ihanetçiliğin de desteğini sonuna kadar aldı. Ama savaş pratiği şunu çok açık bir şekilde gösterdi ki, artık ARGK'ye darbe vurmak oldukça zorlaşmıştır. ARGK derinliğine ve genişliğine Mahabat'tan Sivas'a, Zağroslardan Maraş'a, Serhat'a kadar her alana sökülmemecesine kök salmıştır. ARGK parçalanmış sınırlara ve sömürgeci güçlere meydan okuyarak bütün Kürdistan'ın sahibi ve birliğinin kararlı tek savunucusu olduğunu göstermiştir.

Kürdistan'daki savaşın daha da anlaşılabilmesi için özellikle 1994'e giriş döneminde yaşanan ve önemli bulduğumuz bazı eylemleri aşağıda veriyoruz. Böylece PKK için ömür biçilen kışın nasıl bir atılıma dönüştüğü anlaşılmış olacaktır. Kışın ARGK mevzi kaybetmediği gibi, buna yeni mevziler eklemiştir. Bir taraftan bahara yönelik yoğun bir hazırlık içinde iken, bir taraftan da geçmiş kışlardan biraz farklı olarak TC'ye ciddi darbeler vuran eylemler gerçekleştirilmiştir. Hemen hemen bütün eyaletler ciddi eylemler geliştirmişlerdir. Birçok ilçe merkezi basılmış ve düşmana ciddi darbeler vurulmuştur. Düşman taburları vurularak kışın da Kürdistan'ın düşman için ölüm olduğu gösterilmiştir. Osyan eylemi gibi, hareketli savaşın biraz denendiği bir pratikle düşmanın bütün kaçış yerleri tutularak, düşmana Kürdistan bir kez daha zehir edilmiştir.

Aynı şekilde bu kış metropollerde de ciddi eylemler geliştirilerek 1994'te savaşın daha fazla Türkiyelileşeceği gösterilmiştir. Tahrip edilen Kürdistan'ın tahrip edilen Türkiye olacağı ve gerillanın Türkiye alanına yayılabileceği açıkça görülmüştür.

Kürdistan'ın şehirlerine sıkışan düşmana şehirlerde de daha fazla darbe bu kış vuruldu. Başta Amed olmak üzere Kürdistan'ın birçok şehrinde eylem gerçekleşmeyen gün yok gibi. Birçok şehre gerilla direk olarak baskın yapıp vururken, birçok yerde de şehir gerillacılığı geliştirildi. Ayrıca milisin doğru bir kullanımı temelinde iyi sonuçlar alınabileceği de bu kısa süreli eylemlerde biraz olsun görüldü. Tansu Çiller'in Amed gezisinde kaçışı Kürdistan'ın şehirlerinin de atık düşmana kapatılabileceğini ve bunun fazla uzak olmadığını biraz olsun netleştiriyor.

Şimdi önümüzde bahar var. Gerillanın sayısı şimdeden 20 bini bulmuş durumdadır. Bu temelde bir yürüyüşle zafer biraz yakındır. Bu dileklerimizle aşağıda önemli gördüğümüz eylemleri sunuyoruz.

Amed Eyaleti hem dağda, hem de şehirde vuruyor

3 Ocak 1994 günü saat 21.30 sularında Lice-Hani-Bingöl yol ayrımında bulunan jandarma karakoluna ARGK gerillalarının yaptığı baskında 18 asker öldü.

ERNK Amed eyaleti sözcüsü baskın eyleminde en az 30 askerin öldüğünü belirtti. Saat 21.30 sularında gerçekleşen baskın 1 saat kadar sürdü. Gerillaların çekilmesinden sonra devlet güçleri sabaha kadar top atışı yaptı ve panzerlerle etrafa rastgele ateş açtı. Gerillaların hiçbir kaybının olmadığını, 2 gerillanın hafif şekilde bacaklarından yaralandığını açıklayan. ERNK Amed temsilcisi, ayrıca Diyarbakır'da aynı gün Sabah gazetesi, Diyarbakır Söz gazetesi, Lizbon Pavyonu ve Belediye başkanı Turgut Atalay'a yönelik yapılan saldırıları da üstlendi.

Bir süre önce ARGK Amed eyaleti komutanlığının Türk basınının Kürdistan'a girişini yasaklaması üzerine yoğun tartışmalar yaşanmıştı. Bu karar halen yürürlükteyken, 31 Aralık 1993 günü Amed ERNK şehir komitesi sözcüsü, Türk basınının Kürdistan'da dağıtılmasını durdurduklarını açıkladı. Sözcü, "Birleşik Basım-Dağıtım ve YAYSAT dağıtım şirketleri yetkilileri ile görüştük ve kararı kendilerine tebliğ ettik. Karara uyulmaması halinde sözkonusu dağıtım şirketlerinin tüm araçlarını yakacağız. Yetkililerine de gereken cezayı vereceğiz. Biz tüm tedbirlerimizi aldık, emekçi insanların zarar görmemesi için sözkonusu şirketlerde çalışan insanlarla da görüştük ve Amed bölgesinde karara uymayan iki kişiyi gözaltına aldık. Basın, devletin yaptığı tüm zulmü meşrulaştırmak için çaba harcamaktadır. Gazeteler ve televizyon kanalları özel savaşın sesi durumundadırlar. Katliamları gizlemekte, halkımızın değer yargılarına saldırmaktadırlar" açıklamasında bulundu.

Bingöl'ün Adaklı ilçesine 25 Aralık 1993 günü gerillalarca baskın düzenlendi. Refah Partisi ilçe başkanının, bir korucunun ve bir ajanın evi, bir petrol istasyonu ile Adaklı Lisesi ARGK gerillalarınca yakıldı. Devletle işbirliği içinde olan Cemal Koçpınar cezalandırılırken, bir kişi de yaralandı. Ayrıca düşmanın bir cemsesi de gerillalarca vuruldu.

30 Aralık 1993 günü Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrenci kantinine, ERNK tarafından bombalı saldırı gerçekleştirildi. Saldırıda 3'ü ağır 22 kişi yaralandı. Kantinde büyük çapta maddi hasar meydana geldi. ERNK'nin okullara yönelik eylemleri daha önce de olmuştu. ERNK Amed şehir komitesi, okula gidişlerin sürmesi halinde, bu tür eylemlerin devam edeceğini belirterek, sömürgeci eğitimin Kürdistan'da sürdürülmesi artık düşünülemez. Halkımızın katliamına meşruluk kazandıran bir ırkçı eğitim sistemi de halkımıza düşmandır. Kürdistan'da sömürgeci eğitim yerine bağımsızlıkçı, halkçı ve bilimsel bir eğitim esas alınacaktır. Halkımız iktidarlaşmaya giderken, sömürgeciliğin bu tür tüm kurumlarını tasfiye ederken, yerine kendi kurumlarını da koyacaktır. Bu nedenle, Kürdistan'da artık kimse sömürgeci eğitim kurumlarına gitmemelidir" açıklamasında bulundu.

Botan Eyaleti kızıl alanlar ilan etmeye yönelirken eylemlerini yoğunlaştırıyor

26 Aralık'ta Pervari'ye bağlı Tıryan çete köyü, bu köydeki düşman taburu ve tabur tepecilerine gerillalarca baskın gerçekleştirildi. Bu esnada yakında bulunan Xerxol taburuna da yakın mesafeden taciz saldırısı gerçekleştirildi. Saldırıdan önce düşman, savunma tepesinin yanında bulunan başka bir tepeye de asker çıkartmış ve böylece tabur savunma tepelerini ikiye çıkarmıştı. Gerillalar bunu farkederek, güçlerini ikiye bölüp, her iki tepeye de saldırıya geçti. Düşman tepelerde fazla bir direniş gösteremeyince, tepeler gerillaların eline geçti. Tepelerde bir adet 60'lık havan, bazı lav silahları, MG-3 mermileri vb. askeri malzemeler gerillaların eline geçti. Tepeleri ele geçiren gerillalar, orda mevzilenip karakolu ateş altına aldılar. Karakol önemli oranda tahrip edildi. Eylemde 10 düşman askeri ve çok sayıda çete öldü. Çok sayıda asker ve çete de yaralandı.

29 Aralık 1993 günü Mardin'in Kerboran ilçesine bağlı Xelilan karakoluna baskın düzenleyen ARGK gerillaları ile devlet güçleri arasında çıkan çatışmada 40 asker ölürken, 16 asker de yaralandı. Çatışmada 4 gerilla da şehit düştü. Gerillalarca basılan Xelilan karakolunda 100'e yakın asker bulunuyordu. ARGK Ana Karargah Komutanlığı basın bürosu, sözkonusu baskında 40'ın üzerinde askerin öldüğünü, ölen askerler içinde karakol komutanlarının da bulunduğunu açıkladı. Baskında ele geçirilen askeri malzemeler ise şunlar: 2 MG-3 silahı, 1 adet 57'lik havan topu, 2 adet G-3 silahı, 25 adet bu silahlara ait şarjör, 800 adet mermi, 1 adet telsiz, 2 çanta askeri belge, 2 çanta, 1 teyp, 2 radyo, 1 fotoğraf makinası, 3 milyon TL ve 3 adet televizyon.

Eylemde 4 gerilla şehit düştü.

Baskın eyleminde karakol büyük oranda imha edildi. Xelilan baskını ve ilçe merkezleri baskını ARGK'nin artık dört mevsim Kürdistan'ın sahibi olduğunu gösteriyor. Bundan sonra TC'nin kontrgerillaları için Kürdistan her mevsim ölüm demektir.

28 Aralık 1993 günü Şırnak iline bağlı İdil ilçe merkezi ARGK gerillaları tarafından basıldı. Düzenlenen baskında tabur, karakol, polis lojmanları, emniyet binası ve PTT tesisleri büyük hasar gördü.

28 Aralık 1993 günü akşam saatlerinde gerçekleşen baskında, İdil cezaevi etrafındaki mevzilerde 8 askerin öldüğü,

4 askerin de yaralandığı öğrenildi. Tabur ve PTT tesislerinin tamamen yandığı saldırıda, emniyet binası da büyük hasar gördü. Emniyet binasına yöneltilen saldırıda ise 6 polisin öldüğü, birçok polisin de yaralandığı, kurulan pusuya düşen üç panzerin ise içindekilerle bilikte imha olduğu bildirildi. İdil çevresine döşenen mayınlara basan bir yarbayın da öldüğü öğrenildi. Saldırıda iki gerilla şehit düştü.

30 Aralık 1993 günü Mardin iline bağlı İdil ilçesi yakınlarında yola döşenen mayına çarpan bir askeri araçta bulunan 1 asteğmen ve 3 asker öldü.

30 Aralık 1993 günü erken saatlerde gerillalarca Eruh ve Şırnak'taki karakolların su ihtiyacını karşılayan su depolarına yönelik eylemler gerçekleştirildi ve su depoları tümden imha edildi.

Eruh Reşina korucu köyü 1 Ocak 1994 günü ARGK güçleri tarafından basıldı. Baskında 10 korucu öldü. Bu eylem ihanet çetesinin 1994 yılında yaşam imkanı bulamayacağının göstergesidir. Artık Kürdistan ihaneti kabul etmiyor. İhaneti bağrından söküp atmaya kesin kararlıdır.

6 Ocak 1994 tarihinde gerillalar tarafından Uludere meydan bölüğüne yönelik imha amaçlı bir saldırı düzenlendi. Aynı anda Şıvet ve Kadun bölüklerine de taciz amaçlı saldırılar gerçekleştirildi.

Şırnak il merkezine 5 km uzaklıkta bulunan kömür ocakları civarında özel ordu birlikleri ile gerillalar arasında çıkan çatışmada 11 özel ordu mensubu öldürülürken, 4'ü de gerillalar tarafından esir alındı. Özel ordu birlikleriye gerillalar arasında 6 Ocak 1994 günü akşam saatlerinde çıkan çatışmadan sonra gerillalar, M. Emin Acar adlı bir müteahite ait 5 iş makinasını da ateşe verdi. Sözkonusu çatışmada çok sayıda özel ordu mensubu da yaralandı. Gerillalar bu çatışmada herhangi bir kayıp vermediler.

Hakkari alanında düşmanın operasyonları sonucu başlayan çatışmalar iki gün sürdü. 27 Aralık 1993'te sonuçlanan bu çatışmalarda düşman güçlerinden 6 çete, 8 asker,1 uzman çavuş öldü. Ayrıca çok sayıda düşman askeri ve çete yaralandı. Gerilla güçlerinden herhangi bir kayıp olmadı. Son dönemlerde taktiğe biraz hükmedilmesiyle, düşman operasyonlarının düşmana çok pahalıya ödetilebileceği görülmüştür. Botan alanında bu temelde düşman operasyon yapmada zorlandı. Artık bitik bir noktaya gelmiştir. Son Osyan eylemi bunu gösteriyor. Bu temelde Botan'da kızıl bölgeler ilan etmek artık zor olmayacaktır.

Dersim Eyaleti'nde bu kış düşman şehirlere sıkışmış durumdadır

Nazimiye şehir merkezi gerillalar tarafından basıldı. 10 askerin öldüğü baskında tabur komutanının evi roket atışına tutuldu, ağır hasar gören evde yüzbaşının akibeti hakkında bilgi edinilemedi. 30 Aralık 1993 günü akşam saatlerinde gerçekleşen baskında, gerillalar kayıp vermeden geri çekildiler. Aynı gün Dersim-Elazığ karayolunu kesen gerillalar birkaç saat propaganda yaptıktan ve Dersim belediyesine ait bir kamyonu yaktıktan sonra olay yerinden uzaklaştılar.

Dersim'e yapılan baskında DSİ ve subay lojmanları büyük hasar gördü. Merkeze bağlı Şixenke karakol baskınında da bir asteğmen ve 3 asker öldü, 3 asker de yaralandı. Gerillalar baskın eyleminde kayıp vermezken, karakol binasında da hasar meydana geldi. Dersim'de şehir merkezlerine sıkışan düşman için 1994'ün ne anlam ifade edeceğini bu eylemler biraz gösteriyor. Dersim Seyit Rıza'nın nihai intikamını almaya hazırlanıyor.

Hozat şehir merkezi gerillalarca basıldı. Polis karakolu, polis lojmanları, askeri kurum ve kuruluşları hedefleyen saldırıda büyük oranda maddi hasar meydana geldi. Ayrıca bir ortaokul da yakıldı. Düşmanın çok sayıda ölü ve yaralısı var. Fakat kesin sonuçlar alınamadı.

Dersim şehir merkezinde taranan polis servis otobüsünde 17 kişi öldü. Çok sayıda kişi de yaralandı. Ölenlerden 1'i komiser, ikisi polis diğerleri de polis yakınlarıdır.

28 Aralık 1993 günü Çemişgezek ilçe merkezi ARGK birliklerince baskına uğradı. Faşistlere ait 7 ev ateşe verilerek yakıldı.

Devrimci GAP düşmanı sıkıştırıyor

4 Ocak 1994 günü Kızıltepe DYP binası gerillalarca bombalandı. Binada büyük oranda maddi hasar meydana geldi.

27 Aralık 1993 günü Kızıltepe'ye bağlı Orta Xurs köyü karakoluna gerillalar tarafından baskın düzenlendi. Hem karakola, hem de karakol tepecilerine darbe vuruldu. Baskın sırasında 10 asker ölürken, çok sayıda asker de yaralandı.

29 Aralık 1993 günü Mazıdağı şehir merkezinde önemli bir çetenin evi ARGK birliklerince roketlendi. Eve atılan roketler sonucu hasar meydana geldi.

29 Aralık 1993 günü Diyarbakır Çınar arasında Tevza köyü civarında Karacadağ kontralarına ait bir minübüs gerillalar tarafından tarandı. Eylemde 7 kontra öldürülürken, bir kısmı da yaralandı.

Garzan rolünü oynayacak

Sason'un Herende (Acar) köyü karakoluna gerillalar tarafından 20 Aralık akşamı baskın düzenlendi. Uzun namlulu silah ve roketatarların kullanıldığı saldırıda 9 asker öldü. Aynı saldırıda birçok asker de yaralandı.

ARGK gerillaları 20 Aralık 1993 günü saat 17.00 sıralarında Van-Tatvan karayolunu kestiler. Gerillalar Best-Van firmasına ait bir otobüsü vergi vermediği ve asker taşıdığı için ateşe verirken, yolu 3 saat boyunca tutarak propaganda yaptılar. Olaya müdahale için gelen özel timler ile gerillalar arasında çıkan çatışmada 6 özel tim elemanı öldürüldü. Olayın ardından Tatvan 6. Zırhlı Tugay Komutanlığı'na bağlı Reşadiye (Yelkenli) Taburu'ndan Urans mıntıkasında bulunan köylere top atışı yapıldı. Bu eylem de gösteriyor ki ARGK karşısında darbeler alan, dize gelen düşman, adeta halktan intikam almak istiyor. Fakat onun bu çağdışı, barbar tavrı, Kürdistan'dan sökülüp atılmasına engel olamayacaktır.

Mardin bahara hazırlanıyor

Mardin'in Savur ilçesine gerillaların gerçekleştirdiği baskında, bölük komutanlığı, emniyet müdürlüğü binası ve Ziraat Bankası şubesi büyük hasar gördü. Atılan roketlerle isabet alan bölük komutanlığı binasında 3 asker ölürken, çok sayıda asker de yaralandı. Gerilla kaynakları ise eylemde 2 adet G-3, 1 adet telsiz, 3 adet telefon ele geçirdiklerini belirttiler.

27 Aralık 1993 günü Derik şehir merkezinde 1 ortaokul, 1 ilkokul ve 2 dükkan milislerce yakıldı.

Tahrip edilen Kürdistan tahrip edilen Türkiye oluyor

İstanbul'da 1 ve 2 Ocak 1994 günleri 3 ayrı yer bombalandı. Esenyurt Milli Gençlik Vakfı'na 1 Ocak günü sabaha doğru saat 02.00 sularında konulan parça tesirli bombanın patlaması sonucu, binada büyük hasar meydana geldi. Olayda ölen ya da yaralanan olmadı. Tarihi Galata Kulesi'nin giriş katına da 1 Ocak günü akşam saat 19.30 sıralarında konulan ses bombası, ERNK Marmara Bölge Komitesi tarafından üslenildi. Olayla ilgili olarak bir açıklama yapan ERNK Marmara Bölge Komitesi, "Olayı Kürdistan'daki baskıları protesto etmek amacıyla yaptık" dedi. 31 Aralık günü Harbiye'deki Divan Oteli'nin pastanesinin bombalanması olayını da, ERNK Marmara Bölge Komitesi üstlendi. Pastane kısmına paket olarak bırakılan ses bombasının patlaması sonucu maddi hasar meydana geldi. Yine İstanbul Aksaray'daki bir kereste deposuna 1 Ocak günü molotof kokteyli atıldı, depoda maddi hasar meydana geldi.

24 Aralık 1993 günü Ankara'da MHP Çankaya binası ARGK şehir gerillalarınca bombalandı. Bombalama eyleminde büyük oranda maddi hasar meydana geldi.

29 Aralık 1993 günü Ankara'da DYP Ankara il binası ARGK şehir gerillaları tarafından bombalandı. ARGK Ana Karargah Komutanlğı tarafından yapılan açıklamada, eylemin kendilerine bağlı birlikler tarafından yapıldığı belirtildi. Gerçekleştirilen eylemde, biri giriş kapısına olmak üzere 2 bomba kullanıldı ve daha sonra bina tarandı. Eylemde ölen olmazken, 2'si ağır olmak üzere 4 kişi yaralandı. Büyük oranda maddi hasar meydana geldi.

ARGK'nin Aralık ayı eylem bilançosu:

Aralık ayı içerisinde 21'i yol denetimi olamak üzere, 222 ayrı noktada eylem gerçekleştirilmiş olup, bu eylemler sonucunda Türk ordu güçlerinden 16'sı üst rütbeli olmak üzere 375 asker ölmüş, 5'i üst rütbeli olmak üzere 157 asker yaralanırken, 5 korucubaşı olmak üzere 102 köy korucusu çatışmalarda ölmüş, korucu yakını ve devletle işbirliği yapan 44 kişi tutuklanarak sorguya alınmış, bunların bir kısmının sorgusu tamamlanarak suç düzeylerine göre cezalandırılmış bir kısmının sorguları ise halen sürmektedir.

Bu bir aylık süre zarfında ARGK güçlerinden 41 gerilla şehit olmuş, 16 gerilla da yaralanmıştır.

Aralık ayı içerisinde ARGK gerillalarının geliştirdiği eylemler sonucunda, Türk ordusuna ait 5 kobra helikopter, 3 tank, 11 panzer ve muhtelif türde askeri, sivil, yol yapımında kullanılan vb. 51 araç roketlenerek, mayına çarparak veya yakılarak tahrip edilmiş ve savaş dışı bırakılmıştır.

TC ordu güçlerinden ve köy korucularından, 2 adet havan topu, 6 adet orta otomatik silah, 27 adet ferdi silah, 3 adet roketatar, 3 adet lav silahı, 3 adet tabanca ile bu silahlara ait 4020 adet mermi, 87 adet şarjör, 20 adet roket, 18 adet el bombası, 8 adet telsiz, 4 adet dürbün, çok miktarda askeri malzeme ve askeri döküman ARGK gerillalarınca ele geçirilmiştir.

Yine bu süre zarfında ordu güçlerinden, köy korucularından ve devletle işbirliği halinde olanlardan toplam 44 milyon TL'ye ve bu şahıslara ait 1085 koyuna el konuldu.

ARGK gerillalarının köy korucularına yönelik geliştirdiği eylem ve uyguladığı politika sonucu, 171 köy korucusu silahını devlete iade ederek gerillalardan af istedi. 2 korucu köyü silahlarını toptan bıraktı. Ayrıca devletin zorla yeniden korucuhaştırmak istediği çok sayıda köy de direnerek devletin silahlarını almadığı gibi bu köylerden çok sayıda insan da gerillaya katıldı. Ayrıca devletin uyguladığı köy yakma, göçertme, korucuhaştırma, işkence, katliam, soykırım politikalarını protesto etmek amacıyla, birçok köyün katılımıyla ayrı noktalarda serihildanlar yapıldı.

Aralık ayı boyunca gerilla mücadelesinin boyutlanması ve artan eylemlilikler karşısında TC savunmasını yapamadığı 3 askeri garnizonunu boşaltarak terketti. Yine karakol olarak kullanılan 11 okul gerillalarca yakılarak, kullanılmaz hale getirildi.

ULUSAL DİRENİŞ GECELERİ

AVRUPA'DA COŞKUYLA KUTLANDI

Kassel direnişi Kürdistan'ı Avrupa'da yaşattı

Almanya'nın Kürdistanlılara ait dernekleri kapatmasından sonra Almanya'da PKK'nin 15. kuruluş yıldönümü çerçevesinde "ulusal direniş geceleri" düzenlendi. Mannheim ve Köln'de düzenlenen şenliklere onbinlerce kişi katıldı. Bu şenlikler oldukça coşkulu geçti. Özellikle Avrupa çapında kazanılan siyasi zafere denk gelmesi ve direnişlerle Almanya'ya geri adım arttırılmasıyla coşku daha da arttı. Kürt halkı için yaşamsal önemde olan ve Almanya tarafından yasaklanan bütün değerler Kürdistanlılar tarafından ölümüne savunuldu. Bu temelde gecelerde PKK, ERNK ve ARGK bayrakları ve Ulusal Önder Başkan APO'nun posterleri ile coşku doruklara çıktı. "Bijî PKK", "-Bijî Serok APO", "PKK biziz, bizi yasaklayamazsınız" gibi sloganlar atıldı. Şenliklerden sonra yürüyüşler düzenlendi. Özellikle Köln yürüyüşü büyük yankı yarattı. Bu gelişmelerden sonra Almanya'da, dördüncü gece de Kassel kentinde düzenlenecekti.

Kassel bölgesinde yaşayan Kürdistanlılar tarafından 18 Aralık'ta Eisstadion'da gerçekleştirilmek istenen, "Ulusal Direniş Gecesi", Kassel mahkemesi tarafından yasaklandı.

Kürdistanlılar için bu yasak hiç de sürpriz olmadı. Çünkü Almanya'nın Kürdistanlılara karşı saldırıları TC ile bağlantılı şekilde devam ediyordu. Almanya çeşitli noktalarda yurtseverlerin direnişi ve birlikte hareket etmesi sonucu geri adım atsa da değişik noktalarda da Alman polislerinin saldırılarını sürdüreceği açıktı.

Kuşkusuz ki Kassel bölgesinde yaşayan yurtseverler de direniş geleneğini sürdürecekti. Direniş Kürtler için bir yaşam biçimiydi. Baskılara karşı boyun eğmek ölümden daha beterdi ve Kürdistan direniş şehitlerine karşı saygısızlık anlamına geliyordu.

Gecenin yasaklanması sonrasında Alman polisleri, Kürdistanlıların salona girmesine engel olmaya çalıştılar. Salona girmeleri engellenen 5000 kadar Kürdistanlı Eisstadion önündeki otobanı işgal ederek yürüyüşe başladı. Kürdistanlılar, "Terörist TC", "Bijî Serok APO", "TC Kürdistan'dan defol", "PKK halktır, halk da biziz", "PKK biziz, bizi yasaklayamazsınız" şeklinde sloganlar attılar.

Aynı zamanda geceye katılmak için Hamburg ve çevresinden gelen 2000 kadar Kürdistanlının da Kassel'e girmesine izin verilmedi. A-44 otobanında durdurulan Kürdistanlılar geri gitmeleri konusunda polis zoruyla karşılaştılar. Bunun üzerine otobüslerden inen Kürdistanlılar, A-44 otobanını işgal ederek Kassel şehir merkezine doğru yürüyüşe geçtiler. Yürüyüşe büyük bir coşku ve kararlılık hakimdi.

Alman devleti, Kürdistanlılar karşısında bir kez daha çaresiz kaldı ve Kürdistanlılara geri adım attırmanın zor olduğunu bir kez daha gördü. Halkımız Kassel eylemiyle gücünü bir kez daha gördü. Kendini eylemlilik içinde sınayarak çelikleştirdi ve önümüzdeki zorlu mücadele sürecine hazırladı.

Kassel eylemi, Avrupa'daki Kürdistanlıların ülkeye dönüşü ruhta gerçekleştirdiğini gösterdi. Bu direniş Kürt halkının dostlarına ve düşmanlarına Kürdistan'ın mutlaka özgürleşeceğini bir kez daha gösterdi.

Eylemi gün boyu görüntüleyen televizyon kanalları, bu gerçeği kabul ederek, Kürdistanlıların birliğini ve dayanışmasını şaşkınlıkla karşıladılar. Bu eylem bir kez daha gösterdi ki, Kürt halkının kendi öz değerleri asla yasaklanamaz, çünkü bunlar, uğruna can verilerek, bedel ödenerek kazanılmıştır. Bu gerçek hiçbir zaman değiştirilemez.

PKK'nin kuruluş yıldönümü Hollanda'da coşkuyla kutlandı

PKK'nin 15. kuruluş yıldönümü Hollanda'da 3000 kişinin katılımı ile gerçekleştirildi. 26 Aralık 1993 günü Hollanda'nın Moosport kasabasındaki Spor Centrum merkezinde yapılan kutlamada, bütün salonu ERNK bayrakları doldurdu. Kitle oldukça coşkulu ve disiplinliydi. Kürdistanlılar spor merkezini geleneksel kıyafetleri ile renklendirdiler.

Kürdistanlılar Hollanda'da da kendi değerlerine sahip çıktılar. En değerli varlıkları olan PKK'yi sahiplenmek ve onun için yürümek, onun için slogan haykırmak bir görevdi. Çünkü PKK halktı ve PKK halk için vardı. Kutlanılan, Kürt halkının dirilişinin, ayağa kalkışının ve zafere doğru yürüyüşünün yıldönümüydü. Zafere yürümenin coşkusunu anlatmaya kelimeler yetmezdi.

"Ulusal Direniş Gecesi"nde ilk konuşmayı ERNK Avrupa Temsilcisi Kani Yılmaz yaptı. Kani Yılmaz, "Kan dökülmesini istemiyoruz. Sorunun hiçbir halk acı çekmeden çözülmesinden yana olduğumuzu bir kez daha belirtiyoruz. Ama ille de kan diye dayatılıyorsa özgürlüğü alana kadar savaşmaya kararlıyız. 1994 özgürlüğün yakalanacağı yıl olacaktır" dedi.

Gecenin son konuşmasını ERNK Temsilcisi Mustafa Karasu yaptı. Yaptığı konuşmada, "Mazlumlar, Hayriler, 5-10 kişi ile başladılar, bugün milyonlar olduk. Kemal Pir, '1982'de 3, bugün 6 kişiyiz, yarın milyonlar olacağız' diyordu. Bugün bu emir gerçekleşmiş durumda. Bizi bitireceklerini iddia ediyorlar, tam aksine her zamankinden güçlüyüz, PKK gücünü her tarafa yaymıştır. İşbirlikçileri devreye sokmak istiyorlar. PKK'siz hiçbir çözüm olamaz. Çünkü bu davanın yaratıcısı, sahibi bir parti ve halk olarak saldırganların hiçbir oyununa geçit vermeyeceğiz. Bizi bitirmek isteyenlere mesajımız şudur: Nisan'da görüşürüz" dedi.

Müzik, tiyatro ve folklor gösterilerinin sergilendiği ve gece yarılarına kadar süren kutlamada, "Bijî Serok APO, Bijî PKK" sloganları atıldı.

Lozan'da Kürtler özgürlük için ayaktaydı

PKK'nin kuruluşunun 15. yıldönümü dolayısıyla Avrupa çapında düzenlenen "Ulusal Direniş Geceleri" çerçevesinde İsviçre'nin Lozan kentinde de 26 Aralık 1993 günü bir şenlik düzenlendi.

Büyük bir coşku içinde geçen şenliğe 5000 kadar Kürdistanlı katıldı. Şenliğe katılan Kürt halkının dostları bu birlik ve direniş karşısında oldukça etkilendi. Avrupa'nın diğer yerlerindeki eylemlerde olduğu gibi, o gün de direnişçi Kürdistan ruhu her tarafa hakimdi. Kürt halkı artık her yerde tek yürek olmuş ve ruhunda ülkeye dönüşü gerçekleştirmiştir. Lozan'daki gece bunu bir kez daha gösterdi. 1924 yılında Lozan'da sömürgeciler arasında parçalanan Kürdistan, bugün birliği yaşıyor. 26 Aralık günü Lozan'da biraraya gelen, birlik olan Kürtler, yıllar önce Lozan'da yazılan ölüm fermanını 70 yıl sonra parçaladılar. Kürtlere oynanmak istenen oyun 70 yıl sürdü ve Kürtler 15. yaşındaki PKK ile bu oyunu bozdular. Gece böylesine tarihi bir anlama da sahipti ve bu sefer İsviçre'de Kürtler kendi kaderlerini tayin ediyorlardı. Onlar adına ne emperyalistler, ne de sömürgeciler konuşabiliyordu.

Gecenin açılış konuşmasını yapan ERNK sözcüsü, "Türk ordusu yenildiğini itiraf ederek, yeni kontra ordusuna bırakıyor. Aldığı büyük darbelerle yatalak haline gelen özel savaş, hıncını sivil insanlarımızdan almaya çalışıyor. Halka karşı kullandıkları kimyasal silahları suç ortakları Avrupa'dan alıyorlar. TC giderek çılgınlaşıyor. Bu çılgınlık kendilerinin sonu anlamına geliyor" dedi.

Gecenin geç saatlerinde Başkan APO'nun geceye gönderdiği mesaj okundu. Mesaj şöyle, "93 yılını önemli tarihi atılımlarla kapattık. 1994 Kürdistan'da özgürleşme yılı olacaktır. Bu görkemli savaş yılımızın düşmanı büyük bir çözümsüzlüğe ittiğini hepiniz gördünüz. 16. zafer yılımıza tüm cephelerde daha büyük fedakarlıklarla yüklenmeliyiz. Kürdistan'da geçerli olan otorite PKK, ARGK ve ERNK'nin otoritesidir. TC'nin kirli savaş dışında otorite koşulları kalmamıştır. Yeni yıla nihai zafere hazırlanmış olarak giriyoruz. Gecenizi coşkuyla kutluyor ve selamlıyorum"

Mesajın okunmasından sonra, kitle coşkulu alkışlar eşliğinde sloganlar attı, "Bijî Serok Apo", "Bijî PKK" sloganları Lozan'dan Kürdistan'a kadar yankılandı.

Kürdistanlılar özgürlüğü haykırıyorlardı

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin öncüsü PKK'nin kuruluşunun 15. yıldönümü Fransa'nın başkenti Paris'te 5000 kişinin katılımı ile kutlandı. Bundan bir süre önce Almanya ile birlikte Kürt halkına saldıran Fransa'da böyle bir gecenin düzenlenmesi şenliği daha da anlamlı kaldı.

Almanya gibi Fransa'nın da aldığı kararlar yurtseverler tarafından sert protestolar ve işgal eylemleri ile karşılandı. Fransa da bu eylemlilikler karşısında geri adım atmak durumunda kaldı. Yasaklamaya rağmen direniş gecesinin sloganlı ve bayraklı bir şekilde kutlanması Kürdistanlıların Fransa'da kazandığı siyasal zaferin de göstergesi oldu.

25 Aralık 1993 günü saat 14.30'da başlayan ve gece geç vakitlere kadar devam eden şenliğe Fransızlar ve Türkler de yoğun ilgi gösterdi.

Bu en mutlu günde bir araya gelen 5000 Kürdistanlı, özgürlük yürüyüşündeki sorumluluklarının bilinciyle halaylar çekti, marşlar söyledi, slogan attı ve bayraklarını açtı. Gecede "Bijî Serok APO", "PKK biziz, bizi yasaklayamazsınız" sloganları her tarafı sardı.

Şenliğe katılan bazı konuklar konuşmalar yaptılar. Fransız Komünist Partisi üyesi M.Boussit konuşmasında "-Kürt halkının temsilcileriyle TC arasında diyalogdan yanayız" dedi.

Daha sonra kürsüye gelen CCT temsilcisi John Blonger, "Türk ve Fransız devleti size karşı, sizi ezmek için her türlü kötülüğü yaptı, ancak siz dimdik ayaktasınız. Barış ve hak mücadelesinde yanınızdayız. Bu bizim görevimizdir. Fransız devletine bu konuda baskı yapılmalıdır." dedi.

Dr. Yalçın Küçük de alkışlarla çıktığı kürsüde şöyle dedi, "Kürt halkı! Kürt emekçileri! Kendinize güvenin, on yılda aldığınız mesafeyi iyi değerlendirin. Bütün sayfalarda sizsiniz. Hepsinde Kürtlük var. Kürtlük Türkiye'yi zaptetti. Bundan sevinç duyuyorum" Gerçeğin özeti olan bu sözler kitle tarafından coşku ile karşılandı.

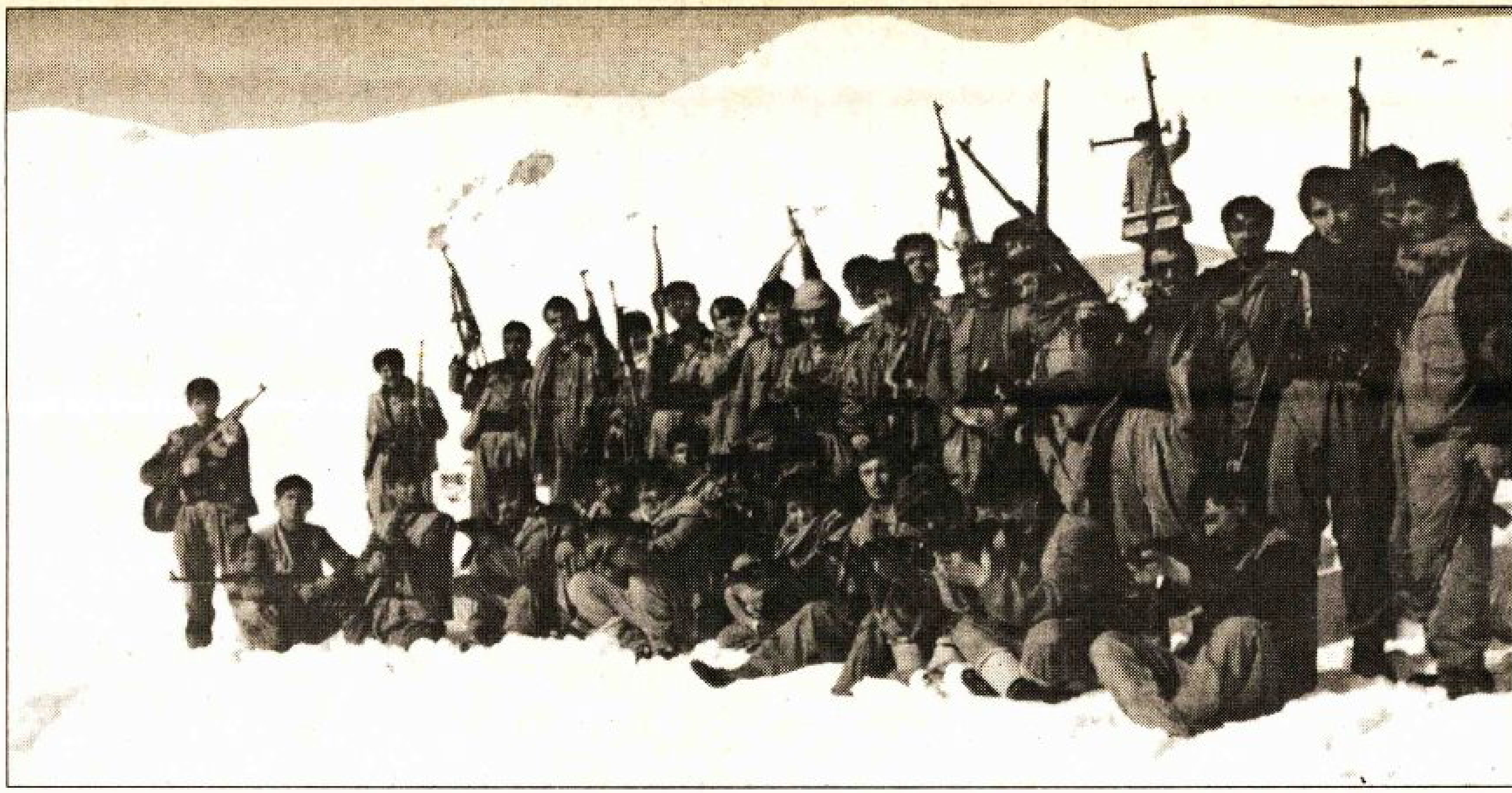
Şenlikte MRAP Genel Sekreteri de bir konuşma yaptı. Konuşmasında, "Fransa sizleri terörist suçlamasıyla tutuklamaktadır. Gerçek terörist Kürt halkını katledenlerdir. Pasgua terörizme karşı olduğunu söylüyorsa önce Ankara'ya silah satışlarını engellesin. Bizim temel görevimiz gerçek teröristleri ortaya çıkarmaktadır" dedi.

Fransa'da halen gözaltında tutulan 17 Kürt yurtseverinin avukatı, Jean Jaguen Felice ise, "Siz ayakta bir halksınız. Şimdiye kadar ölüme mahkum edilmiş bir halktınız ama şimdi onurlusunuz. Sizin tutuklu olan arkadaşlarınızın avukatıyım. Onlar burada konuşamıyorlar, ben onlar adına konuşuyorum. Size şunu söyleyebilirim ki onlar da sizin gibi ayaktadırlar" dedi.

Böylece Fransa'daki kitle, partisine, cephesine ve kurumlarına sahip çıkmanın coşkusunu bir kez daha yaşadı ve Almanya'dan sonra Fransa'ya da Kürt halkının birliği ve haksızlıklara karşı direnişi gösterilmiş oldu.

Bir isyan diyarıdır AMED

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi tarihinde, dünya insanlığını sarsıcı dönüştürücü bir dönemin içinden geçmekteyiz. Partimiz PKK öncülüğünde yürütülen mücadelemiz, zaferin şafağına doğru hızla ilerlemektedir. İşte bu gelişmelere kaynaklık eden başta Botan, Serhat, Garzan, Dersim vb. alanlarımız olmaktadır. Devrimci savaşımızda bir başka Botan olan ve mücadelemizde oldukça önemli bir yeri olan alanlarımızdan biri de tarihi direnişin adı olan Amed eyaletimizdir.

Kürdistan tarihi açısından özgün bir konumu bulunan, manevi değeri çok yüksek Amed eyaletimiz, tarihinden günümüze kadar Kürt kültür medeniyetine beşiklik etmiş, Kürt yaşam tarzının, geleneklerinin, kişiliğinin en canlı bir şekilde yaşatıldığı bir alan olma özelliğini önemle korumuştur. Amed üretkenliği, zengin değerler sistemi ve kültürel zenginliği ile Kürtlüğün en eski konağı, yani tarihin güvencesi olmuştur. Kürt tarihinde Kürt ezilen insanlığılerinden biri olması, sanat, edebiyat, zanaat yönlerinden gelişkin olması itibariyle adeta Kürdistan'ın kalbi durumundadır. Yurtseverliğe en açık bir alan olan bu eyaletimizin halkı da günümüzde Kürdistan'a en açık sahiplik edebilecek bir halk durumundadır. Amed cüne kavuştuğu alan olması itibariyle mücadelemizde çok derin bir anlam ve önemi vardır. Partimiz bu alanda başta büyük zindan direnişi ve gerilla biçiminde filizlenmiş, bu filizler büyük bir direnişle çiçek açmıştır.

12 Eylül döneminde bütün nu çelikleştiren özgürlük ateşi ve Hayrilerin, Kemallerin bir deri bir kemik olarak haykırdıkları özgürlük çığlığı oluşturmaktadır.

Parti faaliyetlerimiz ve gerilla savaşı, Amed halkımızın direnişçi özüyle birleşince bu onların tümden ayaklanmasına kucak açan bir alan durumunda olan Amed eyaletimiz, bağrında taşıdığı direnişçi ruhu ile, üzerinde egemenlik kurmak isteyenlere karşı kahramanca başkaldırılarda bulunmuş, Kürt halk kişiliğinin direnişçi kaynağı konumunu bir kez daha ispatlamıştır. Tarihte birçok savaş ve isyanlara sahne olan bu eyaletimizde, en önemli çıkışlardan biri de 1926 Şeyh Sait isyanıdır. Bu isyanda Amed halkı cesurca direnmiş, fakat dönemin yetmez önderliği olan aşiret, şeyh önderliği nedeniyle başarıya ulaşamamıştır. Bu isyanda halkımızın yoğun, kahramanca direnişi yenilgiye rağmen görkemlicedir.

Bu eyaletimiz coğrafik konumu, önemli ticaret merkezayeletimiz, yani Diyarbakır, Bingöl, Bitlis üçgeni, dağlarıyla, köyleriyle, şehirleriyle her türlü gelişmeye açık bir alanımız olmaktadır.

Tarihinde çeşitli düşman güçlerinin özellikle cumhuriyetin kuruluşundan bugüne kadar TC faşizminin hassasiyetle üzerinde durduğu Amed eyaletimiz, günümüzde özel savaşın merkezi haline getirilmeye çalışılmaktadır. Partimiz PKK, 1978'de Amed'in Lice'ye bağlı Fis köyünde kurulmuş ve böylesine anlamlı bir olayla bu eyaletimiz tarihe adını altın harflerle yazdırmayı başarmıştır. Parti hareketimizin bu alanda doğuş yaparak yaygınlaşması ve alanın ulusal kurtuluşçu ideolojinin, örgütlenmenin, ilk politik güpartiler düzene karşı yenilirken, partimiz yenilmez direnişini sürdürmüş, Lübnan sahasını Kürtlüğün dirildiği bir alan olarak kullanmış, nasıl yaşanılacağının nasıl kazanılacağının, nasıl zafere yürünüleceğinin açık bir ispatını oluşturmuştur. Mücadelemizin bu alanda yaygınlaştığını gören TC faşizmi cezaevinde bulunan yoldaşlarımız şahsında, Kürt halkını yok etmek için çeşitli insanlık dışı uygulamalara, işkencelere başvurmuştur. Bu insanlık dışı muamelelere karşı olağanüstü direnişler de sergilenmiştir. Bu direnişlerin en güzel örneğini 21 Mart'ta Mazlum DOĞAN yoldaşın teslimiyete ve ihanete karşı sergilediği direniş, dörtlerin halkımızın direniş ruhuna, serîhildan-larda düşmana karşı dişe diş savaşmalarına olanak sunmuştur. Gerilla halkla birleşmiş, serîhildan içine çekilebilecek bir biçimde yetkinleşmiş, bütün gerilla birlikleri halkımızın yanıbaşında yerini almışlardır. Yapılan örgütlülük sayesinde başta Diyarbakır olmak üzere Silvan, Ergani, Lice ve diğer irili-ufaklı kentlerin hepsi serîhildanların yatağı haline getirilmiştir.

Bu nedenle barbar TC devleti Amed'de bir yandan kemalist kültürü ve yaşam tarzını yaygınlaştırmak için özel bir çaba sarfetmekte, bir yandan da askeri çözümlerle halkı sindirmeye-pasifleştirmeye çalışmaktadır. Başta şehir merkezinde olmak üzere, Silvan ve daha birçok ilçede özel savaşı kurumlaştırmaya çalışmaktadır. Buna hizmet temelinde açtığı sayısız müze, devlet tiyatroları, sanat galerileri, basın yayın kurumları, burjuva partileri ve eğitim kurumları bunun en açık örneklerini oluşturmaktadır. Düşman, dayattığı bu yoz kültürel kurumlaşma ile Amed halkımızı gerçek kültürel değerlerinden ve Kürtlüğünden uzaklaştırmayı amaçlamaktadır. Aynı zamanda düşman bu alanı Kürdistan'da olabilecek herhangi bir olaya karşı üs olarak kullanmaktadır. Yaptığı askeri yığınak, istihbarat, olağanüstü hal valiliği, MİT merkezi, Hizbikontra örgütlenmesi, ajan teşkilatı, tefecilik ile özel savaşın merkezi haline getirmeye çalışmaktadır. Yine, düşman bütün bunlar yanında ağalık-şeyhlik-işbirlikçilik yöntemleri ile halkımıza en büyük zararları vermeye çalışmakta, Türkiye'nin metropollerine, Avrupa'ya göçertmekte, yaptığı sayısız katliamlarla halkı susturmaya çalışmaktadır.

Düşman, yakın tarihte geleneksel saldırganlığını kullanarak, yaptığı katliamlarla halkı sindirmeye çalışmıştır. Sonra da "PKK yaptı, generalimizi de katletti" süsü vererek, basın-yayınıyla olayın gerçek yüzünü dünya kamuoyundan saklamaya çalışmıştır. Ne yazık ki devletin "MİT teşkilatı" gibi çalışan bu faşist-burjuva gazeteleri, katliamları ört-bas etmeye çalışmışlardır. Kürdistan'da yürütülen karşı devrimci işlevinden dolayı burjuva basınının en gerçek yüzü de partimiz tarafından bu alanda ortaya çıkarılmıştır. Burada bulunan birçok burjuva partisi kapatılmış, bunun yerine Kürdistan uğruna bütün hayatını ortaya koyan insanlardan oluşan partimiz PKK'nin sesi yükseltilmiştir.

Düşmanın çok yönlü saldırı ve kuşatma hareketlerine rağmen Amed eyaletimiz ve orada yaşayan halkımızın bağrında taşıdığı, besleyip ve bugünlere getirdiği direnişçi ruhu bugün PKK'nin çağdaş devrimci özüyle birleştirilip çiçeklendirilmiştir. Atalarından devraldığı yiğitlik, mertlik ve savaşçılık bugün PKK önderliğinde şaha kalkmış bulunuyor. Bu ruhla, direnişçi gelenekle, gerillasıyla birlikte savaşan Amed halkı, alanda düşmana kan kusturuyor. Onun alanda merkezileşen kurum ve kuruluşlarına indirdiği darbelerle sersemleştiriyor. İşte devlet ve rejimin bütünlüğü bugün burada darbelenerek, Kürdistan'a dalga dalga yayılıyor. Çünkü devletin Kürdistan üzerindeki hakimiyetini sağlayan merkezler burada yoğunlaşmıştır. Bundan ötürü bizim de devleti bitirme saldırılarımız burada yoğunlaşıyor. Nasıl ki rejimin siyasal partileri, basınyayını, ekonomik, kültürel kuruluşları ilkin burada darbelenip, daha sonra ülkenin diğer sahalarına taşırıldıysa, bundan sonra da aynı şekilde gelişmeleri belirlemede merkezi rolü oynayacaktır. Bu yönüyle Amed, gelişmeleri belirleyen, tayin eden merkez konumundadır. İşte Amed, ulusal kurtuluş savaşımızda böylesine tarihi bir işlevi yeniden oynamanın büyük kıvancını taşıyor.

Kahraman Amed halkı!

Zengin-fakir, köylü-kentli, işçi, genç, kadın, çocuk, ihtiyar demeden harekete geç! Türk faşizminin çılgınlığı karşısında silahlı birliklerini, savunma sistemlerini, sığınak, mevzi, depo gibi tedbirlerini geliştir! En ücra köylerde bile örgütlenmeni yap! Koordineni güçlendir, milis ordunu güçlendir ve düşmanın katliamlarına cevap ver! Düşmanın köy boşaltma, yakıp-yıkma girişimlerine karşı koy! Bin yılların direnişçi geleneğine sahip çık ve savaş! Çocuklarını Türk okullarına, Türk askerliğine yollama! Tarihte ilk kez sahip olduğun şanlı ARGK ordusuna katılımını güçlendir! Düşmanın kurum ve kuruluşlarına suikast, sabotaj, gibi silahlı eylemler geliştir! Boykot, toplu yürüyüş gibi protesto eylemlerini süreklileştir! Düşmanın Kürdistan'daki varlığını protesto et, yaşamı durdur! Ona nefes aldırma! Her günün düşmana vurulmuş bir darbe olsun ve düşmanı kov!

Bu tarihi özgürlük fırsatını kaçırma! Yepyeni bir ruhla ayağa kalk ve direnişe bütün gücünle katıl! Unutma ki zaferin ayak sesleri yakınlaşmaktadır.

KÜRDİSTAN DEVRİMİ KÜRDİSTAN'DA YAŞAYAN AZINLIKLARIN DA DEVRİMİDİR

Kürdistan toprakları tarih boyunca birçok uygarlıklara, çeşitli halklara beşiklik etmiş, geçit vermez dağlarıyla onları korumuştur. Bu uygarlıkların çoğu başka toplulukların saldırıları karşısında kendilerini koruyamayarak yok olup giderken, Asuriler, Süryaniler, Ermeniler vb. halklar, tarihin derinliklerinden süzülüp, kendilerini bugüne kadar getirebilmişlerdir. Günümüzde halen Kürdistan topraklarında varlıklarını sürdüregelen Araplar, Türkmenler, Terekemeler, Süryaniler, Ermeniler gibi halklar azınlık konumuna düşmüş ve Kürtlerle ortak bir kaderi paylaşmışlardır. Ulusal kurtuluş savaşımızın alabildiğine derinliğine ve genişliğine ülkenin her alanına yayılması, Kürdistan'da yaşayan azınlıkların da ulusal kurtuluş savaşımızın bir sorunu olarak ele alınıp, bu konuda çözümler üretmenin gereğini ortaya çıkarmıştır.

Osmanlı İmparatorluğu istila, talan ve işgallerle birçok ulusu boyunduruğu altına almış ve halkların her türlü yeraltı ve yerüstü zenginliklerini en acımasızca sömürüye tabi tutmuştur. Egemenlikleri altında bulunan halklara karşı çok sinsi politikalar uygulayarak sömürüsünü kurumlaştırmıştır. Bu halkların kısmi oranda gelenek-göreneklerini, kültürlerini yaşattıkları ve geliştirdikleri veya imparatorluğun otoritesini kabullenmedikleri zaman bunlara karşı, baskı, zulüm, katliam ve göçertme politikalarını hayata geçirmekten geri durmamıştır. Osmanlı rejimi, kendi otoritelerini kabullenmeyen, vergilerini vermeyen ve başkaldıran Ermenilere, Çerkezlere ve Türkmenlere karşı soykırımlara girişerek, halklara karşı olan düşmanlığını tarihi boyunca birçok olayda sergilemiştir. Özellikle dağılma ve yıkılma dönemlerinde otoritesinin zayıfladığı Kürdistan topraklarında tekrar oteritesini güçlendirmek amacıyla Türkmen, Azeri vb. halklardan insanları getirip, birçok stratejik ve oldukça verimli alanlara yerleştirmiştir. Yine Kuzey Kürdistan'da kendisi için tehlike arzeden Ermenileri 1915'lerde katletmiş ve yüzbinlercesini de Suriye-Irak topraklarına göçettirmiştir.

Osmanlı mirası üzerinde kurulan sömürgeci-faşist Türk devleti, verimli ve zengin toprakları diyarı olan Kürdistan'dan hiçbir şekilde vazgeçmediği gibi, egemenliğini daha da güçlendirerek kurumlaştırmıştır. Yani Türk sömürgeci egemenliği, hakimiyetini kurduğu Misak-ı Milli sınırları içinde "Tek ulus" ve "Misak-ı Milli sınırları içinde yaşayan herkes Türktür" şeklinde tümden inkarcı bir siyasete Kürt, Türkmen, Ermeni, Azeri demeden asimilasyon, baskı, zulüm, katliam ve göçertmeleri gündemleştirmiştir. Böylece sömürgeci-faşist TC devleti "Böl, parçala, yönet" politikasıyla hem Kürtlere, hem de Kürdistan'daki azınlıklara karşı insanlık dışı, barbarca uygulamaları her dönem uygulamıştır.

Yine Kürdistan'da yaşayan bu azınlıklar, çoğu zaman eritilmeye çalışılmış, aynı zamanda Türk şovenizmine alet edilerek kullanılmışlardır. Kürtlere karşı uygulanan her türlü politikaya bu azınlıklar da ortak edilerek, Türk barbarlığının gerçek yüzü gizlenmeye çalışılmıştır. Bu amaçla Türk faşist-egemen güçleri, Kürtleri asimile etmek, otorite ve denetimini geliştirmek ve Kürt halkının en ufak bir uyanışını bastırmak için özellikle Serhat eyaletimizde Azerileri, Muş çevresinde Terekmeleri, Van civarında diğer azınlıkları, Urfa ve Mardin'de de Arapları şövenist duygularla donatarak, kullanmak istemiştir. Yine değişik alanlarda Türk şovenizmi tarafından kullanılan Bulgar göçmenleri ve Afganlılar da bu temelde günümüze kadar kullanılmışlardır. Kürdistan'ın değişik alanlarına yerleştirilmiş olan bu azınlıklar, çoğu yerde Kürt halkı arasında erimiş, birbirleriyle kız alıp-vererek kaynaşmış ve ortak kaderi paylaşmışlardır. Kimliğiyle, kültürüyle, yani tüm varlığıyla yok edilmeye çalışılan Kürt halkı karşısında erimekten kurtulamamışlar, esas olarak kendileri büyük oranda Kürtleşmişlerdir. Türk sömürgeciliği bu alanda da istediği sonucu alamamıştır. Günümüzde tüm sıcaklığı ile gelişen ulusal kurtuluş mücadelemize karşı bazı halklar, paralı askeri bir güç olarak kullanılmaya çalışılıyor. Kendi çıkarlarından başka hiçbir şeyi düşünmeyen sömürgeci-faşist Türk devleti, halkları birbirine kırdırtmak için bu azınlıkları silahlandırıp mücadelemize karşı kullanmak istiyor. Türk sömürgeciliğinin bu çirkin politikalarına karşı daha büyük bir kararlılıkla tavır koymak, Kürdistan'da yaşayan her insanın -hangi halktan olursa olsun- birincil görevidir. Kürt halkıyla yüzyıllardır birlikte yaşayan bu insanlarımızın yaşadığı topraklara sahip çıkması gerekir. Açık ki bu da TC rejimine karşı tavır almakla, Kürdistan ulusal kurtuluş savaşında yerini almakla mümkün olur. Tarafsız kalmak veya devrim mücadelesine yeterince katılım göstermemek bile artık kabul görmeyen bir durumdur. Belki Türk sömürgeciliğinin yarattığı ağır tahribatlar var, bu insanlarımız bu tahribatların henüz etkisinde olabilirler, ancak bunu kırmak gelinen aşamada tarihsel bir görev olacaktır. Özellikle Serhat eyaletimizde bu tarafsızlık durumu yavaş yavaş kırılıyor. Azınlıklardan ARGK saflarına toplu katılımlar yaşanıyor. Ve bu önemli bir gelişmedir, süreklileşmelidir.

Çıkışından beri halkların kardeşliğini esas alan PKK, yürüttüğü savaşımla yalnız Kürt halkının kurtuluşunu değil, bu azınlıkların ve diğer ezilen halkların kurtuluşunu da esas almıştır. Savaşımında emeği esas alması, aynı zamanda ulusal-toplumsal gerçekleri de gözardı etmeden bilimsel ve sosyalist bir yaklaşımı hayata geçirmesi bu konuda soruna doğru çözümü getirmiştir. Halkların birliği temelinde saflara katılan ve şahadet mertebesine ulaşan onlarca Türk, Ermeni, Arap, Terekme vb. yoldaşlarımız olduğu gibi halen de parti saflarında kurtuluşlarını Kürdistan'daki bağımsızlık ve özgürlük savaşında gören yüzlerce devrimci militan vardır. Özellikle büyük enternasyonalist Kemal Pir yoldaşın, "Ben Türk halkının kurtuluşunu, PKK'nin önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesinde görüyorum" sözünü Kürdistan'da yaşayan tüm halkların da iyi kavraması gerekmektedir. Ve bu, gerekleri yerine getirilmesi gereken bir gerçekliktir.

Unutulmamalıdır ki, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi halklara düşmanlık temelinde şekillenen Türk egemenlik sisteminden hesap sorma hareketidir. Ve aynı zamanda ezilen halkların, ezilen sınıfların, eritilmeye çalışılan azınlıkların özgürce gelişmesinin de yolunu açmaktadır. Bu anlamda birçok toplumsal, kültürel değerleri, gelenek ve görenekleri, dilleri Türk sömürgecileri tarafından yok edilen Kürdistan'daki azınlıklar yeniden yaşam olanağını bulabilirler. Çünkü Kürdistan topraklarında yaşayan azınlıkların kaderi ve çıkarları bile ortaktır. Kürdistan'ın sömürgecilerden temizlenmesi aynı zamanda azınlıkların da her yönlü kurtuluşu demektir.

TC ve KDP'nin Zaxo'da ele geçirilen ajanları itiraf ettiler:

"Güney Kürdistan'da halka zarar veren eylemler yapıp, PKK'nin üstüne atacaktık"

Son dönemlerde Güney Kürdistan'da kontra faaliyetlerinde bir canlanma gözlemlenmektedir. Hemen hemen her gün seri cinayetler, sabotajlar, suikastler işleniyor. Hedef alınanlar tamamiyle halktan, dürüst yurtsever insanlardır. Yine halka hizmet eden kurum ve kuruluşlar da hedefler arasındadır. Bundan dolayı halkın huzursuzluğu had safhadadır. Herkes yarınının ne olacağının büyük korkusu ve telaşı içindedir. Federal hükümet şimdiye kadar olanlar karşısında ciddi bir varlık gösterememiştir. Kontravari eylem düzenleyen şebekelerin çoğunun bilinip, tanınmasına rağmen, bugüne kadar hiçbirisi ciddi bir işlemden geçirilmemiştir.

Güney'de gelişen bu kontravari vahşet eylemlerinin arkasında bizzat TC ve KDP güçleri vardır. Eylemlerin düzenlenmesi, hedeflerin belirlenmesi, koordinesi vs. hepsini TC ve KDP sağlıyor. Birçok eylemde bu açığa çıkarılmış ve kanıtlanmıştır. Eylem şebekeleri, kontraları kimdir? Kimler yapıyor, kimler tezgahlıyor? Halk tarafından biliniyor. Herşey halk tarafından bilinmesine rağmen, failler bugün ellerini kollarını sallayıp serbestçe sokaklarda gezip tozmaktadırlar. Hepsi de KDP elemanlarıdır. Açık ki KDP ve Türk rejimi Güney'de ortaklaşa kontravari eylemler tezgahlayarak, Güney halkını bastırmak ve sindirmek istemektedir. En önemlisi de Güney halkı arasında gelişen PKK eğilimi ve PKK'ye kayış sempatisini önlemek istiyorlar. Bu açıdan 22.11.1993 günü Zaxo'da ortaya çıkan bir olay ile Güney'deki kontracılığın nasıl bir tehlike haline geldiği, KDP ile Türk faşizmi arasındaki ilişki, KDP'nin kontralaşması vb. konuları daha açık seçik bir şekilde orta yere serilmektedir. İşte Türk faşizmi ile KDP ihanetinin gerçek yüzü, ele geçirilen sekiz kişilik şebeke ile bir kez daha kanıtlanıyla açığa çıkıyor.

22.11.1993 günü Zaxo'da yerel hükümetin asayiş güçlerince eylem anında ele geçirilen sekiz kişilik şebekenin itirafları dehşet salıyor. Ele geçirilen sekiz kişinin de KDP'li olduğu, bunların Türk rejimi tarafından eğitildiği tespit edilmiştir. Bu şebeke daha önce Diyarbakır kontra merkezinde bir ay kontra eğitimi almış, eğitimleri tamamlandıktan sonra helikopterle Şırnak'a taşınıp, oradan da Türk güvenlik güçlerinin eliyle Habur Sınır Kapısı'nın önüne getirilmiş ve Habur Sınır Kapısı'nda KDP'ye teslim edilmiş, böylece Zaxo'ya geçişleri sağlanmıştır. Bu kontra şebekesinin eline her türlü silah sokuşturulmuştur. Zehirden tutalım, bombalar, mayınlar, kimyasal silahlara kadar her şey verilmiştir. Bunların amaç ve hedefleri Türk rejimi ile KDP arasındaki koordineye bağlı olarak eylem yapıp, faaliyet yürütmek ve yapılan eylemleri PKK'ye mal ederek Güney halkını PKK'ye karşı kışkırtmaktır. Özellikle kendilerine hedef seçtikleri noktalar daha çok halka hizmet eden kurum, kişi ve kuruluşlardır. Yine halk tarafından sevilen yurtsever dürüst insanlar da hedef olarak seçilmişlerdir. Örneğin ilk yönelmeyi düşündükleri hedeflerden biri Zaxo hastanesidir. Bu hastanede yatanların çoğu yoksul halk kesimleridir. Öncelikli bir diğer hedefleri de Zaxo'daki içme suyuna zehir atıp halkın zehirlenmesini sağlamaktır. Bu eylemler için bütün hazırlıklar planlanmış, hatta eylemi PKK'ye mal eden bildiri ve propaganda şebekeleri de hazırlanmıştır. İşte bu yolla eylem yapıp PKK'ye mal etmek, halk ile PKK' yi

PKK her kötülüğün düşmanıdır. Her şeyi ile halk içindir ve halkçadır.

karşı karşıya getirip, halkın PKK'ye olan bağını koparmak amaçlanıyor.

Ele geçen sekiz kişilik kontra elemanlarından biri kadındır. Kendi itiraflarında bu konuların hepsi açıklanmıştır. İlk ele geçirildiklerinde kendilerini PKK'li olarak göstermişlerdir. Hatta Cudi'de eğitim gördüklerini ve eylem yapmak için Güney'e geldiklerini belirtmişlerdir. Ancak bu yalanları tutmamıştır. Tüm yalanlarına rağmen KDP ve Türk faşizmi ile olan bağlantıları ortaya çıkmıştır. Bu gerçekler karşısında KDP halk arasında teşhir olmasın ve kötülenmesin diye bu defa Saddam ajanları olarak lanse ediliyorlar. Böylece KDP'nin gerçek yüzü gizlenmeye çalışılıyor. Oysa ele geçirilen ve isimleri açığa çıkarılan sekiz kişilik şebekenin hepsi de KDP'de tanınan bilinen isimlerdir. Bu şebekeden ele geçirilen ve isimleri tespit edilenler;

1-Mufavat Habib: Türkmen asıllıdır. Zaxo kaymakamlığında çalışıyor. Aynı zamanda Türkmen Kardeşlik Partisi'nin politbüro üyesidir.

2-Şaban Hızını: Zaxo'ludur.

3-Selam: Sımelâ mıntıkasında oturur.

4-Gülbağ: Duhok'ludur kadın kontra.

5-Xışo:Yaralı olarak ele geçirilmiştir.

6-Zeki Hızını: Zaxo'da oturur, şu anda firardır.

7-Zokvan Haci: Şu anda firarda.

8-İsmini tespit edemediğimiz bu unsurun da firarda olduğu anlaşılmıştır.

Bu isimlerin hepsi de KDP'li olarak biliniyor. Güney halkının da bu şahısları çok iyi tanıdığı biliniyor. Sözü edilen bu şebeke bugüne kadar çok kötü işler de yapmıştır. Halk arasında her çeşit ahlaksızlığın ve yozluğun geliştirilmesinde bizzat öncülük etmişlerdir. Şimdi bunların yapmış oldukları pislikler daha iyi anlaşılıyor. Dolayısıyla Güney halkı olup bitenleri bu olay şahsında daha iyi anlıyor ve anlam veriyor.

Yurtsever Güney Kürdistan halkı!

Görüyorsunuz ki Türk faşizmi ve KDP gericiliği el ele vermiş senin en değerli varlıklarına ve soylu özlemlerine kastediyor. Bunun için Güney sahasını da bir kontra merkezi haline getirip, senin vatanını sana yasaklamaya çalışıyorlar. Ve senin adına ne varsa onu yok etmeyi amaçlıyorlar. PKK senin en değerli varlığındır. Ve senin kurtuluşunda en büyük güvencenin PKK olduğunu onlar da biliyorlar. Bundan ötürü seni ve PKK'yi karşı karşıya getirmek istiyorlar. PKK adına eylemler yapıp, senin PKK'ye duyduğun derin saygınlığı yok etmeye çalışıyorlar. Senin içinde her türlü ahlaksızlığı, yozluğu geliştirerek, seni kendi ulusal, toplumsal sorunlarından uzaklaştırmaya ve böylece düşkünleştirmeye çalışıyorlar. Bütün bunlara, bu alçaklıklara aman vermemelisin. Düşmanını iyi bilmeli ve iyi tanımalısın. Bu noktada tavrını kesinleştirmeli ve mücadeleni yükseltmelisin.

Unutma ki PKK senin en değerli varlığındır. Bütün çabası Kürt halkını kurtarmak, ulusal birliğini sağlamak ve onurlu uluslar topluluğuna katmaktır. Bundan ötürü PKK her kötülüğün düşmanıdır. Herşeyi ile halk içindir ve halkçıdır. Görüyorsun ki KDP ihanetçiliği Türk özel savaşı ile birlikte sana en büyük düşmanlığı yapıyor. KDP kontra şebekeleri senden her gün onlarca yurtseveri katlediyor. Bunları sen daha iyi biliyorsun. Günlük yaşam pratiğinde her gün karşılaştığın durumlardır. Onun için seni ve PKK'nı karşı karşıya getirmelerine izin verme! Bunların bu alçakça girişimlerini teşhir et! Ulaşabildiğin her noktaya taşır! KDP'yi teşhir et! Onun kontralarını gördüğün her yerde vur! Bu temelde sesini eyleminle, propaganda ile, siyasal çalışmalarınla, örgütsel tedbirlerinle yükselt!

Mevcut silahlı savaşım ve siyasal

Baştarafı 1. sayfada

zırlıklarını geliştirmede, diğerinin atılımına hazırlanmada özel bir görev var. Biz birisine miladi yıldönümü olarak değer biçerken, diğerini Newroz'a, bahara, hareketliliğe geçiş yıldönümü olarak değerlendiriyoruz. Bunlar böylesine pratik anlamlı yılbaşılar oluyor. Yakın mücadele tarihimize baktığımızda ve hatta partileşmeye doğru önemli adımları attığımızda, bu Ocak ayı başlarının özel bir yeri vardır. Çok iyi hatırlıyorum, en önemli toplantılarımızdan birini 1 Ocak 1977'de ve hem de devletin denetiminde saydığı fakat asla sonuç alamayacağı bir başlangıç biçiminde yapmıştık. Yine grubumuzun ilanını gerçekleştirdiğimiz yıl da 1973'ün Newroz'uydu. 1977 Ocak ayı grubumuzun kaderinin bir partileşmeye doğru evrim göstereceği ve neredeyse bunun artık anlaşılır kılındığı, geriye artık dönülemeyeceği, buna göre bir başlangıç sayıldığı belirtilebilir. Daha sonraki yılbaşılarının da benzer çarpıcı anlamları vardır.

1978'in Ocak ayı sanırım Ecevit hükümetinin başlangıç dönemi oluyordu. Ve biz o yıla da bu tarihten itibaren özel bir ağırlık verdik. Bu yılı kesin bir partileşme yılı haline getirmek için, aslında yılbaşından itibaren gittikçe gelişen bir kararlılığa sahiptik. Hem de daha yılın sonu gelmeden 27 Kasım 1978'de partinin resmi ilanına geçtik. Yani 1979'un Ocak ayı bizim grubun kaderinin özellikle gerek kuruluş bildirgesinin hazırlanması, gerekse ilan edilen partileşmenin yürütülmesi açısından "ideoloji-politika nedir"den tutalım önemli bazı broşürleri geliştirmeye kadar kapsamlı çalıştığımız bir yıldönümüydü. O dönemin çalışmalarını başta Mazlum Doğan ve M. Hayri Durmuş yoldaşların katkıları olmak üzere anlamlı kılmaya çalışıyorduk.

1980'nin yılbaşısı ise daha da özel bir anlama sahipti. Hareketimize dayatılan sıkıyönetimin ve askeri rejimin ayak sesleri bizi hızla tedbirli olmaya ve olası bir imhayı önlemek için dışarıya uzanmaya zorlamıştı. Ve bu yılın Ocak ayında ilk grubumuz Lübnan sahasında yoğunlaştı. Başta Kemal Pir yoldaş olmak üzere diğer yoldaşlarımızla çok kararlı bir havada çalışmalarımıza başladık. Bu, kamp eğitimlerini başlattığımız bir başlangıç yılı oldu ve partileşmemizde böylesi önemli bir rol oynadı. Daha sonraki yıllarda temelleri böyle atılan çalışmaları gittikçe kapsamlı hale getirmemiz, böylece artık yılları kazanmanın büyük savaşımını vermemiz ve her geçen yılı bir öncekinden, hatta öncekilerin toplamından daha başarılı kılmanın savaşımına dönüştürüldü. Bundan sonraki yılları nasıl değerlendirdiğimiz ve silahlı mücadele atılımına nasıl gelindiğimiz biliniyor.

15 Ağustos Atılımı sonrasının önemli bir yıldönümü ise 1985'in yılıydı. Mahsum Korkmaz ile birlikteydik. Özellikle atılımın sonuçlarını yoğunca değerlendirdik ve 1985 bizim için ne vaadettiği üzerinde durduk. Sanıyorum çok kısa bir süre sonra Sason'daki ve Şirvan'daki şahadet olayları yaşandı. Bizi oldukça düşündürüyordu. Bu şahadetlerin üzerinde oldukça yoğunlaşıyorduk. Diyebilirim ki, bu yoldaşımız da en çok 1985 Newroz'unu nasıl geliştirebiliriz konusu üzerinde yoğunlaşıyordu. Bir yandan umut, diğer yandan endişeler vardı. Bir yazısında bunları işlemişti. Önemli bir umut vardı. Diğer taraftan ilk olarak koruculuk sistemi oluşturulmaya başlanıyordu. Bunun yanında, devlet, operasyonların çapını her gün biraz daha büyütüyordu. Bunları nasıl boşa çıkaracağımızı da derin derin düşünüyorduk. Fakat çok az da olsa umut ve endişe birlikte yol alıyordu; öylece Newroz'u yakaladık.

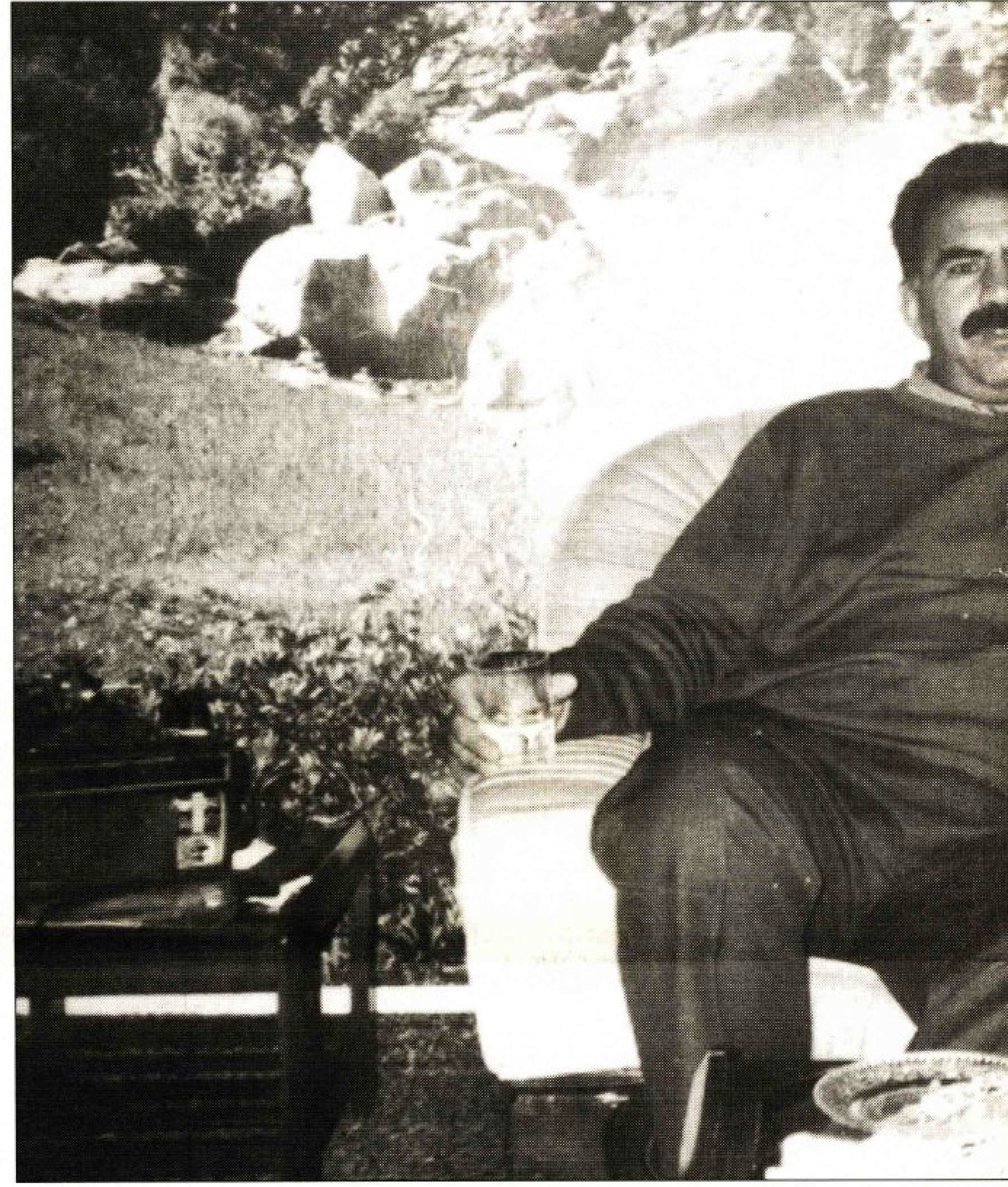
1986 yılı için de bir şeyler söylenebilir. 1986'yi ağır kayıplarla birlikte, partiye karşıt tasfiyeci eğilimlerin oldukça uç verdiği ve neredeyse artık bundan sonra ilerleme çok zordur denilircesine bir havanın içerisine girildiği bir olumsuzlukla karşılaştık. Bir yandan da çeşitli öğelerce körüklenen provokasyonlar 15 Ağustos Atılımı'na rağmen bizi endişelendiriyordu. Hele daha Newroz'un ilk haftasında Agit'in şahadeti, provokatörlere, sağcı, tasfiyeci öğelere umut verdi. Bazıları bize, "Sen misin gerillayı geliştirecek olan, o da gitti, bundan sonra bakalım ne yapacaksın" diye bir yaklaşımla bakıyordu. Parti kongresine yönelik geliştirilen tahribatlar vardı. Yine ilk defa çözümlemelerin gereği kendisini hissettiriyordu. Bu yıl da, sarfettiğimiz önemli çabaların sonucu olarak partileşmenin ağırlık kazandığı ve umudu çok diri tutmanın, kesintisiz silahlı mücadeleyi sürdürmeye bağlılığın geliştirildiği bir yıl oldu.

1987 yılının bir başlangıcı vardır; halen çok iyi hatırlıyorum. Gerilla komutanı özellikleri üzerinde ciddi olarak durduğumuz bir kış sürecine hazırlanıyorduk. Özellikle komutan kimdir, özellikleri nelerdir gibi bir değerlendirme yaptık. Aynı şekilde talimatlar da vardı. 1987'de yaptığımız değerlendirmeler çok önemliydi. Bunları hatırlatmadaki amacım, yılı kazanmak için ne kadar büyük bir sorumlulukla yaklaşmaya çalıştığımızı belirtmek içindir.

1988 yılı gerillaya ulaşmada bir geçiş yılı anlamına da sahip. Her ne kadar 1987 yılı hamlesi çok ses getirdiyse de onu kalıcılaştırmada, gerillaya dönüştürmede iddialı olmamıza rağmen, bu, öyle kolay değildi. 1988 hassas bir yıldı ve provokasyonla tam sonuç alınmak istenen, Olağanüstü Hal'le birlikte bize biçilen tasfiye yılıydı. Zindanda, dağda ve yurt dışında tasfiyeciliğin bütün yönleriyle, hem de hazırlanarak sonuca gitmek istediği bir yıldı. Hayli dikkatli olmayı gerektiren bir yılda, çizgi dışılıklarla savaşırken, çizginin başarılı bir uygulanışına mutlak ihtiyaç vardı. Bu yeteneği göstermeye çalıştık. İyi bir geçiş yılı rolünü oynayabilirdi. Büyük ihtimalle devletin bu yıla ilişkin hesapları tutmadı.

1989 yılı Ocak ayında yılı değerlendiren konuşmalarımız oldu. İlk kez kitlenin, özellikle Cizre'deki halkımızın olumlu bir kalkışması oldu. Berivan yoldaşımızın şahadetinin de olduğu aydır Ocak ayı. Botan'daki gerillanın kitleselleşmeyle destek bulabileceğini bu şahadetle öğrendik. Hazırlıkları erken yaptık. 1988 yılını atlatmanın avantaj teşkil ettiği ve bu temelde 1989 yılının kazanımlarının daha fazla olabileceği anlaşılıyordu. Öyle bir yıl haline de getirildi.

1990 yılında yine biz bir değerlendirme yapmıştık ve yılı öyle karşıladık. Fakat düşmanın bu yılı daha hesaplı ve planlı bir şekilde bizi bahara ulaştırmadan tasfiye etme yılı haline getirmek istediğini şimdi daha iyi anlıyoruz. Özellikle yeni ortaya çıkan ve bize yönelik 9 yıldır görev üstlenen JİTEM kurucusu A. Cem Ersever'in önderliğinde devlet, ta içimize kadar uzanan ve zindanın, Güney'in ve büyük ihtimalle dağdaki bazı öğelerin tasfiyeciliğiyle birleşen bir imhayı, tasfiyeyi yürürlüğe sokmak istedi. Bu şahsın yakın çalışma arkadaşlarının itiraflarından anlaşılıyor bu. "1990'da işi bitirecektik, ancak yukarıdan bilmem bazı müdahaleler veya işlerin istendiği gibi gitmemesi bizi sonuca gitmekten alıkoydu" diyorlar. Aslında bi-

ler almıştık. Bu olaya yol açanların yargılanması oldu. Dolayısıyla yanıbaşımıza kadar uzanan çok yönlü bir provokasyon, kontra eylemi, kendi deyişleriyle "çok yakın hedefe ulaştıkları" halde başarıya ulaşamıyor. 1988'de buna benzer bir gelişme vardı ama, o kadar somut ve sonuç alıcı değildi. 1990'daki daha hazırlıklı ve bizim kanallara iyice oturmuş bir çalışmaydı. Başarılı olmaması Türkiye tarihi açısından gerçekten ikinci büyük yolunu açtı. Aslında bu yıllara kadar 15 Ağustos Atılımı aslında fazla gerillalaşmaya imkan bulamamıştır. Silahlı propaganda birlikleri düzeyini aşamadığımız gibi, birimlerin de faydadan çok zarar verdiğini çok iyi biliyoruz. Çok tehlikeli bir hal var aslında. Her an tasfiye olmak işten bile değildi. 1985'ten itibaren eğer hemen her yere dayatılan 5-10 müdahale olmasaydı, yok olup gidecektik. 1985'le yapılan Agitlerin müdahalesi, yine vermesi, artık gerillanın hem gelişebileceğini, hem de kalıcılaşabileceğini kesinleştiriyordu. Serihildan aslında varlığını tam kesinleştirme değerini ifade ediyordu. Biraz da düşmanın hesabında olmayan bir gelişmeydi; zayıf bir kitle temeline dayalı olarak gerillayı tasfiye edebileceğini düşünüyordu.

Halk yığınlarının sahneye girişi oldukça yön değiştirdi ve bir aşama yapabileceğimizi gösterdi. Daha sonra düşmanın büyük çıkmazları söz konusudur. Özellikle generallerin suikastlerle peş peşe gidişleri tesadüfe bağlanamaz. Söz konusu generaller, bu yılların komutanlarıdır, bize karşı mücadeleyi bir nolu yetkili olarak sürdürenlerdir. Eşref Bitlis, Bahtiyar Aydın gibileri, büyük ihtimalle –ki bunlar son 4-5 yılın sorumlularıdır– başarısızlıklarını hayatlarıyla ödüyorlar. En son A. Cem Ersever olayıyla birlikte bu durum göz önüne getirildiğinde böyle bir yorum daha gerçekçidir.

Gelişme durumumuz, düşman cephesinde böylesine önemli bir başarısızlığa ve ordu içi suikastlere kadar yol açarken, biraz da bizim böyle çok derin bir biçimde yılı kurtarmamız söz konusu. 1990'ın bu temelde kazanılışı hayli önemli olurken, 1991-92 yılı açısından büyük hız ka-

Partileşme, önderlik hem tarihe, hem de gerçek özgür yaşamın taleplerine cevap vermiştir. Halkın kesin onayını kazanmıştır. Öncülük, artık dünya döndükçe ve kendi kendini çürütmedikçe asla yenilgiye uğrayamayacağı gibi bir yaşam kudreti olarak yüzyıllarca etkisini sürdürecek kadar bir derinlik kazanmıştır

raz doğruluk payı var. Üstten müdahale kötü bir yılı böyle daha başından itibaren lehimizde büyük sonuçlandırmaydı. Bunların tespit edilmesi ve bazı tedbirlerin geliştirilmesi, bu planı engelledi. Hasan Bindal arkadaşın şahadeti bizi erkenden tedbirli olmaya götürmüştü. O olaya ilişkin 25 Ocak şahadeti ve değerlendirmesi ertesi gün yapılmıştır ve bazı tedbirlere de gidilmiştir. Çok erken bir şahadet ve erken bir tedbirdir. Büyük olasılıkla bu yıla bir partiyi imha ve tasfiye, bu şekilde boşa çıkarılıyor. Çünkü bizzat kendimiz de Ocak'ın 1'inden 28'ine kadar o sahadaydık ve bazı özel tedbir-boşa çıkarılma oluyordu.

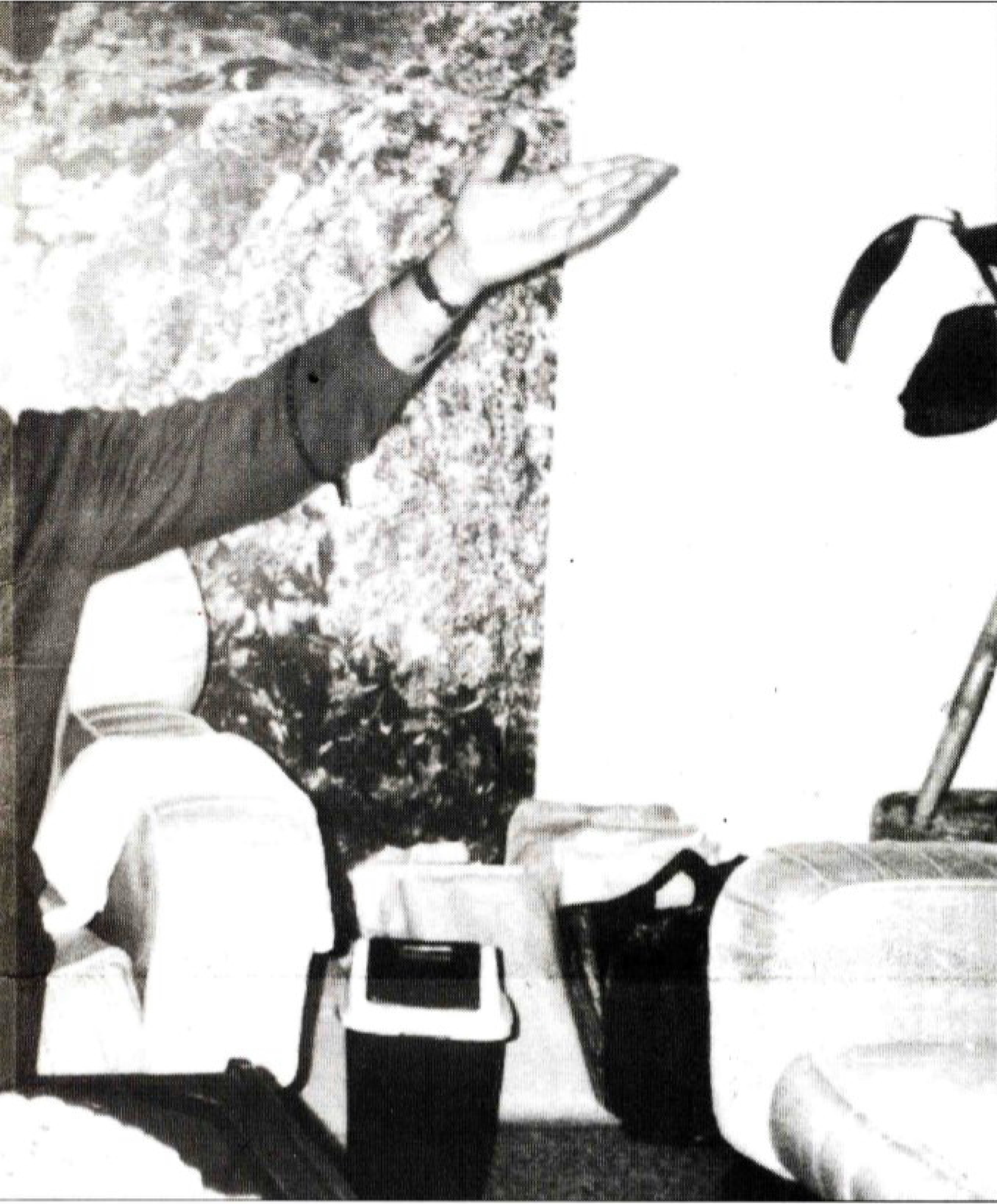
Biliyorsunuz, geçmişte 1977 ve 78'de böyle içimize kadar sızmaya çalışan bir provokasyonun boşa çıkarılmasıyla parti ilanı gerçekleştirildi. Bunun Pilot diye bilinen Necati Kaya'nın yönlendirmek istediği, kendi kontrolünde götürmek istediği ve yine içimizdeki bazı ne olduğu belirsiz öğelerle, bizi partileşmekten alıkoyma girişimi olduğu şimdi çok daha iyi anlaşılıyor. Bu provokasyon boşa çıkarıldığında biz partiyi ilan ettik.

1988'deki, özellikle de 1990'daki provokasyon ve tasfiyeleri boşa çıkarmamız ise, bize gerilla ordulaşmasının 1986'da 3. Kongre müdahalesi var. 1987'de yine çok kapsamlı müdahaleler var. Bunlar böyle hızı kesilmeyen ve 1988-89'a kadar giderek böyle ivmeli biçimde ve sayısı beşyüze varan müdahalelerdir. Bütün ülkeyi bir boydan bir boya kapsayan alan müdahaleleridir.

Halkın sahneye girişi savaşın yönünü değiştirdi

1990'a acı şahadetlerle başlandı. Fakat buna rağmen, gerek Mardin'deki Savur, gerekse 25 Ocak şahadeti olayları ardından Cizre ve Nusaybin halkımızın tarihi bir karşılık

alışma devlet olmaya götürebilir

zanma yıllarına dönüştürüldü.

Bu yıllara biz değerli çözümlemelerle başladık. Tarihi anlamını bildiğimiz için, her yıla çok özel bir önem verdik. Çok geniş bir hazırlık çalışmasını gerektirdiğinden, yılı kendi başına büyük kazandıracak bir çalışmanın başlangıcı olarak ele aldık. Şunu çok iyi biliyorduk; yılı kazanmak istiyorsak bütün hesaplarımızı kışa göre, başlangıca göre yapmamız gerekiyor. Belirleyici olan da budur. Aynı hesabı 1993 için de yaptık. Bu, ilgili değerlendirmelerde işlenmiştir. Gerek 1992 Güney Savaşı'nın olumsuz etkilerini bertaraf etmek ve gerekse daha sonra dayatılan "Bitlis Planı" denilen imha planını boşa çıkarmak için yıla hayli kapsamlı çözümlemelerle yüklendik. Binleri aşan bir güçle pratikte de müdahale ederek 1993'ü mutlaka ileri bir kazanım yılı haline getirmeyi esas aldık. Yine 1992 yılında Güney Savaşı'nda yaşanan yetersizlikler açığa çıkarıldı. Geliştirilecek sıradan tedbirlerle ileri bir kazanım imkan dahilindeyken, taktik dışılıkta ısrarın ağır sonuçları yaşandı. Hatta parti çizgisinin tehlikeye yatırılması vardı, gerillanın tasfiye tehlikesi vardı, bunların üzerinde çok durduk. Derin çözümlemeler kadar, bir yargılama süreci de başlattık, yapı bu temelde eleştiri-özeleştiri yöntemini etkin kullanmakla yılı anlamlı başlattığı gibi, Newroz'a kadar da kendini koruyabilecek veya en azından tasfiye ettirmeyecek kadar güçlenmiştir.

Önderlik, özgür yaşamın taleplerine cevap Vermiştir

Bilinen ateşkesle biz süreci daha da derinleştirdik. 1993'ün bugün kanıtladığı husus; gerillada başarı sağlandığı, siyasi sonuçlarının Kürdistan çapında olduğu, çok derin bir kitle temelini kazanmak kadar, buna parti öncülüğünü kolay kolay saptırılamayacak bir derinlikte oturtmakta epeyce mesafe alındığıdır. Gerilla tarzı yetkince uygulandığında, bütün Türk ordu saldırılarının, her türlü teknik kullansa bile boşa çıkarabileceği kanıtlanmıştır. Hatta kendi deyişleriyle mali-yeleri, ekonomileri iflasa götürülerek, savaşı sürdüremez bir noktaya kadar götürebileceği kanıtlanmıştır. Gündemin temel maddesi olarak çözüm bekleyen bir sorun haline getirileceği açıktır, bu bağlamda ya sorun çözülür ya da Türkiye'de yaşam bir adım dahi ilerlemez. Bu, artık düşmanın da itiraf ettiği bir duruma ulaşıldığını gösteriyor. En önemlisi de gerillada hareketli savaşa geçiş anlamını da içeren bir yıl olabileceği şimdi tamamen anlaşılmıştır. Gerillanın kazanımlarıyla yetinmeyeceğimiz, daha fazla kazanımların mümkün olabileceği, ordulaşmanın, savaşımın üst bir boyuta sıçratılabileceği kesindir. O noktada 1994'ün olasılıklarını daha iyi kestirmek imkan dahiline giriyor.

Gerek bütün parti tarihimiz ve özellikle de silahlı savaşım tarihi bir kez daha böyle kısaca özetlendiğinde göreceğiz ki, partileşme, önderlik hem tarihe, hem de gerçek özgür yaşamın taleplerine cevap vermiştir. Halkın kesin onayını kazanmıştır. Öncülük, artık dünyaya döndükçe ve kendi kendini çürütmedikçe asla yenilgiye uğrayamayacağı gibi bir yaşam kudreti olarak yüzyıllarca etkisini sürdürebilecek kadar bir derinlik de kazanmıştır.

Muazzam bir ideolojik-siyasi değişmeyi yaşamazsa özellikle sosyalist ideolojinin PKK'de hem de bu reel sosyalizmin çözüldüğü yıllara denk gelen yıllarda büyük gelişme, yaratıcılık vasıflarıyla kendini kabul ettirmesi sözkonusudur. İnsanın adeta döküldüğü, en çürütücü kapitalizmin, dünyayı nefessiz bıraktığı reel sosyalizmin yıkılışından sonra, emperyalizmin zafer kazandığı, sosyalizmin tümüyle kaybettiği biçiminde yargıların son kerteye ulaştığı, bunun neredeyse dünyada ağırlık kazandığı bir dönemde, sosyalist ideolojiye bağlı kalmakla, kendi devrimimizi eylem kılavuzu olarak tavizsiz sürdürmek gibi bir görev sahibiyiz. Eğer daha da geliştirilirse denilebilir ki, nasıl bir dönemler Bolşeviklik 2. Enternasyonal'in bitiriciliğine önemli bir devrimsel gelişmeyle karşılık verdiyse, yine nasıl bir dönemler Marx-Engels'in çalışmaları, her türlü küçük-burjuva anlayışa karşı başarı kazanmışsa, Kürdistan'da da başarı kazanan sosyalizm daha da başarısını sürdürürse ve devrimde zaferi kesinleştirirse, o denli uluslararası bir etkiye yol açabilir. O biraz kanıtlanmış oluyor.

İdeolojik ve siyasi anlamda daha şimdiden dengeleri zorluyoruz. Türkiye dengesi zaten altüst olmuş. Bölge dengelerine de iyice oturmuş durumdayız. Sonuca giden bu devrim, Türkiye'yi ardına kadar devrime açmakla kalmayacak, Ortadoğu ve giderek dünya dengelerinde çok önemli bir konuma, siyasi gelişmeye yol açabilecek. Bu nedenle ABD ideologlarının ve diplomatlarının ikidebir "Kürt sorunu dünyanın şu anda en önemli sorunudur" demeleri, yine "PKK, en tehlikeli terör örgütüdür" deyip işi uluslararası yasaklamalara kadar götürmeye öncülük etmeleri tesadüf olmadığı gibi, mevcut gelişmemize bir cevaptır. Emperyalizm ne kadar haklı olsak da yine ağzına oldukça doladığı insan hakları programlarına ne kadar aykırı gelse de, en insanlık dışı uygulamaları temsil etse de, TC faşizmini bu kadar ayakta tutmak istemesi ve her türlü desteği sunarak bütün suçlarını gizlemesi ve aklaması onun ancak devrimimizin içeriğinden duyduğu korkuyla izah edilebilir. Kürt milliyetçiliğinin arkasında yer aldığı veya en azından kendisine bağlı bazı işbirlikçi, kişi veya örgütlerce durumu aslında kontrol ettiği biliniyor.

Mesele ucuz bir Kürtçülükse, ABD bunun arkasında, ama bizim yürüttüğümüz devrimin gerçekleşmesi, onu dehşete düşürüyor. Çekiç Güç Irak rejiminden ziyade bize doğrultulmuş durumdadır. Son dönemlerde bu açıkça dile getirildi. Nedenler böyle gösterildi. PKK karşıtı Çekiç Güç, yani bir anlamda da Kürdistan devrimine karşı alınan tedbirdir deniliyor ki, bu doğrudur. Yoksa Türk parlamentosunun Güney'deki Kürt devletinin kuruluşuna yardımcı olması düşünülemez. O kadar sıkıştırılmıştır ki, bir önleme hareketi olarak, Güney'de bir Kürt işbirlikçi federe devleti kurulsa ve eğer bu biraz Güney'de devrimi sıkıştıracaksa, bunu bile ahvan-ı şer olarak görüp desteklemek durumunda kalabiliyorlar. Güney Federe Devleti gerçeği de aslında olası bir devrimsel gelişmeye karşı alınan bir kontrol mekanizmasıdır. Bu da şimdi daha iyi anlaşılmıştır.

Federe Devlet her zamankinden daha fazla, Kürdistan'daki gelişmelerin bir kontrol aracı olarak elde tutuluyor. Parlamentodaki son tartışmalar işin özünün bu olduğunu açığa vurmuştur. Ayrıca şunu söyleyemiyorlar, "Biz bir Kürt devletçiği kuruyoruz, bunun sebebi PKK'dir" böyle deseler kamuoyundan ve Kürdistan halkından farklı tepkiler alırlar. Bu nedenle, "İnsan hakları ihlallerine karşı, Irak rejiminden gelen büyük tehlikeye karşı kuruyoruz" diyorlar. Emperyalizm bununla tabii ki kendi kamuoyunu da aldatıyor. Bu özellikle PKK'ye karşı da ustaca bir taktikle tavır belirleme oluyor.

Partinin iç yapısındaki netleşme ileri boyutlara varmıştır

Demek ki, ideolojik, siyasi gelişme Kürdistan tarihinde çok önemli bir aşamaya gelmiştir. Eğer bağlı kalınırsa, sonuçları önümüzdeki yıllarda da hayli büyük olacaktır. En önemlisi partinin iç yapısındaki netleşmenin çok ileri boyutlu bir çözümlenmeye tabi tutulmasıdır. 1994'ün üzerine giderken, partinin içi o kadar aydınlatılıyor, ayrıştırılıyor ve netleştiriliyor ki, belki de hiç bir parti tarihinde görülmeyen bir doğru ile yanlışı, sahte ile sağlamı ayırdetme yöntemi ve onun başarıyla uygulanması söz konusudur. Hiçbir partinin bu anlamda insanı bizim gibi çözümlemeye tabi tuttuğu, bilimsel yaklaşımını adeta en kapsamlı bir operasyona tabi tuttuğu görülmemiştir. Psikolojiyle siyaset arasındaki ilişki oldukça bilime uygun ve hatta örnek düzeyde gerçekleştirilmiştir. Hakeza örgütlülük ile siyasallık arasındaki ilişki çok açık konuldu.

Siyasetle askerlik arasındaki bağlar yine en kapsamlı bir biçimde gösterilmişti. Bir kişinin kazanılmasıyla, bir partinin kazanılması veya bir kişinin şahsındaki bir çürümenin, bir partinin çürümesine dönüşmesi nasıl olur sorularına cevaplar verilmiştir. Birçok devrim tarihine bakalım, sağ sapmalar, tasfiyeler, restorasyonlar çok gelişmişken veya her devrimin başına böyle belalar çok yönlü gelmişken, bizim gibi son derece geri, devrimsel gelişmesini çok az iddialarla, olanaklarla sürdüren, bir o kadar da düşmanın çok tecrübeli olduğu, sadece dıştan imha değil, içten de hatta yarattığı kişilikle çok kısa bir süre içinde değil, yıllar, birkaç aylık süreler içinde rahatlıkla sonuca gidebileceği ve hep tarihin biraz da böyle geliştiği ortadayken, bizim bu kadar uzun süreli bir partileşmeyi gerçekleştirmemiz, gerçekten büyük bir özenle üzerinde durmayı gerektirir ve bu çok önemli bir partileşmedir.

Hele bu son dönemlerin partileşme çabaları, büyük bir kuvvetin nasıl geliştirilebileceğini, belki de dünya da örnek bir şekilde gösterebiliriz. Çünkü uygulanan sadece kaba bir Türk sömürgeciliği değildi. Şunu gösterdi ki yarattığı kişilik, bilinçli ajandan hatta hain-işbirlikçiden de tehlikeli. Öyle tipler içimizde ortaya çıktı ki, en değme kontraya taş çıkartır. Hem de iyi niyetinden bunu açığa çıkartan bir hareketiz.

Hiç şüphesiz emperyalizmin de bütün deneylerini bize dayatması söz konusudur. Onu görmek gerekir. Özellikle son ABD, Avrupa saldırılarını gözönüne getirdiğimizde, ister bizi işbirlikçiliğe çekmede olsun, ister bizi emperyalizmin üstünlük arzeden yaşamına katarak da olsa devrimi saptırmak mümkündü. Birçok işbirlikçiyi devreye sokarak etkisizleştirmesi mümkündü. Bütün bunlara karşı büyük bir parti mücadelesi verilmiş ve başarı kazanılmıştır. Demek ki, öncülük anlamında kazanımlar oldukça ileri olduğu gibi, 1994'ün kazanılmasının da yönünü veya boyutlarını oluşturmak, böylesine sağlamlaşan parti içi yaşam, özellikle bunca provokasyon ve tasfiyeciliğe karşı kendisini böylesine sadece çelikleştiren demiyorum, en önemlisi değerlendirme kabiliyetine dönüştüren bir parti, birçok gelişmeyi daha şimdiden kendi kapsamına almıştır, gelişmeye eşlik, öncülük edebilir.

En önemli gelişmeyi, ordulaşmadaki gelişim çizgisinde yaşadık

Hiç şüphesiz ki bu, derinlikli, kendini gittikçe yüzeye vuran bir gelişme olmakla birlikte, en önemli gelişmeyi biz yine savaşta, ordulaşmada, geldiğimiz seviyede gösterebiliriz. Bireysel suikastten, bir silahlı propagandaya ulaşmak önemlidir. Hatta bireysel suikast yapabilecek bir eylem gücüne ulaşmak da bir hareket

1994 yılına miladi takvimle sağlam bir başlangıç yapılmıştır. Bunun Newroz'unu daha gelişmiş bir hazırlıkla ve hatta oldukça seviye kazanmış bir kararlılıkla yakalayacağımız umudundayız. Parti en derli-toplu hazırlıkları bu zaman dilimi içinde yürütmeyle karşı karşıyadır, yine ordu çalışmaları ilk defa bu kadar derli toplu ve çok büyük bir alanda ve sayıda bunu gerçekleştirmektedir.

için önemlidir. Kesinlikle küçümsememek gerekir. Hiç şüphesiz ilk silahlı suikast, bireysel de olsa tarih için anlamlı ve belirli bir dönem için gereklidir de. Ama eğer onun sonunu düşünemezsen, sonrasını geliştiremezsen, bilindiği gibi

İdeolojik ve siyasi anlamda daha şimdiden dengeleri zorluyoruz. Türkiye dengesi zaten altüst olmuş. Bölge dengelerine de iyice oturmuş durumdayız. Sonuca giden bu devrim, Türkiye'yi ardına kadar devrime açmakla kalmayacak, Ortadoğu ve giderek dünya dengelerinde çok önemli bir konuma, siyasi gelişmeye yol açabilecek.

o silahı kullanan, bireysel anlayışlar içinde boğulup gitmiştir. Bizim hareket o anlamda bireysel suikast aşamasını yaşamıştır ve yaşanılan zorlukları da vardır. Ama onu çok kısa bir süre sonra bir silahlı propaganda diyebileceğimiz türle de sürdürmüştür. Hilvan-Siverek Direnişi bir anlamda silahlı propaganda direnişidir. Ve onun da sonuçlarının hayli önemli olduğu, eğer devamını getirmezsen partiyi boğuntuya götürmek için kendi başına yeterli olabileceğini, silaha başvurmanın önemi kadar, silahlı mücadeleyi sürdürmenin ondan daha da önemli olduğu, bu silahlı propaganda döneminde de kendini oldukça kanıtladı. 15 Ağustos Atılımı bir anlamda gerilla yanı ağır basan bir silahlı propagandaydı ama gerilla yaratıcılığı, gerilla sorumluluğu, dayanıklılığı gösterilemediği için adeta çakılıp kaldı. Biz gerillayı aslında imkan dahiline sokmuştuk, 15 Ağustos Atılımı hızla bir gerilla ordulaşması ve savaşımına dönüştürülebilirdi ama oldukça yüzeysel, bir 24 saat sonrasını bile düşünemeyen eylem yapımız, kendisini tıkattı. Daha sonraki yıllar aslında silahlı propagandayı kurtarma yıllarıydı ve bir yerde de gerilla hazırlıklarını tekrar tekrar artan bir çabayla, inanılmaz bir inat ve sabırla yapma yıllarıydı.

1990'larda dediğimiz gibi gerillanın yürüyebileceği kanıtlandı. Gerillanın Kürdistan'da yürüyebileceğinin kanıtlanması büyük bir olay ve aşamadır. Öyle sanıldığı gibi kolay sağlanması şurada kalsın, yine birçok tarihi hareketin pratiğinde görülmeyecek iç ve dış çalışmalar sözkonusudur. Hiçbir hareketin tarihinde

1994'ün üzerine giderken, partinin içi o kadar aydınlatılıyor, ayrıştırılıyor ve netleştiriliyor ki, belki de hiçbir parti tarihinde görülmeyen bir doğru ile yanlışı, sahte ile sağlamı ayırdetme yöntemi ve onun başarıyla uygulanması söz konusudur. Hiçbir partinin bu anlamda insani bizim gibi çözümlemeye tabi tuttuğu, bilimsel yaklaşımını adeta en kapsamlı bir operasyona tabi tuttuğu görülmemiştir

görülmemiş hazırlıklar söz konusudur. Yurt dışında binlerce gerilla adayının hazırlanıp, donatılması söz konusudur. Buna rağmen özel savaşın en yetkin bir uygulayıcısı karşımızda olduğu için bir türlü tutturamadık, sürekliliğini, yoğunlaşmasını sağlayamadık. İşte bunu bu son yıllarda, hem de o içte ve dışta her türlü engellemelere karşı, yürütülen düşmanca faaliyetlere, her türlü olumsuzluklara karşı sağlayabildik. Bu açıdan önemli diyorum.

1993'ün deneyimi özellikle gösterdi ki, savaşta bir adım daha ileri gitmek, biçim değişikliğine gitmek bizi zorluyor. Hem ordu kuruluşunda, hem de savaş biçiminin geliştirilmesinde biçim değişikliğini sağlamamız gerekir. Son gelen cephe haberlerinde de bunu açıkça görmekteyiz. Gerillayla hiç şüphesiz bundan sonra da alınacak çok mesafe var, gerilla uzun süre bizim bir temel savaş biçimimiz olarak rolünü oynayacak. Hatta bazı bölgelerde silahlı propaganda da –özellikle gelişmemiş, yeni girdiğimiz bölgelerde– rolünü oynayacaktır. Özgün biçimler üzerinde durmalıyız. Fakat bir Botan'da ve diğer bazı önemli eyaletlerimizde görüldüğü gibi daha üst bir savaş biçimine sıçramazsak, yine ordu güçlerimizin inşasını ilerletmezsek bu güç atıl duruyor, muazzam bir savaş kapasitesi, isteği olmasına rağmen kullanılmıyor. Savaşta da bir yıl değil, bir ay değil, bir günün bile boşa geçirilmemesinin büyük önemi vardır. Hem bu anlamda artan olanaklar kadar, yani savaşı bir boyuta sıçratmanın olanakları kadar bir o kadar da ağırlaşan sorunlar açısından zorlandığımızı çok iyi görmekteyiz.

1994'e bu anlamda çok değişik bir anlam yüklenmesi gerektiğini görüyoruz. Yine bu anlamda 1994'ün sınırlı da olsa silahlı propaganda kadar ve çok yaygınca kullanılacak, oldukça da örgütlenmesine, kurallarına ve her türlü taktiklerine kavuşturulmuş, bunu çok olgun bir aşamada seyretmemiz gereken bir gerilla kadar, hareketli savaşımın -ki, bu savaş bildiğimiz gibi düzenli ordu savaşımıyla gerilla arasındaki bir ara biçimi ifade eder- kullanılacağı bir yıl olacaktır. Böylesine bir hareketli savaş biçimi ve ordulaşmasını nasıl sağlamamız gerektiği, ileri bir aşamaya sahip olmak açısından bunun ne anlama geldiği, güçlerin eğitim düzeyinden tutalım, tekrar düzenlenmesi, birliklerin sayısı, hacmi kadar, birliklerin niteliksel komutasal gücünün oluşturulması, mevzilendirilmesi sadece genellemelerle değil, deneyimin de ışığında başarıya gidebilecek bir tarzda ele alınması çok büyük öneme haizdir. Ve bir anlamda süreç bunun sağlanmasıyla önemli bir gelişme aşamasına uğratılabilecektir.

94'te hareketli savaşımla kentler düşebilir

1994'ün savaşımı, mevcut siyasal durum devam ettikçe, özellikle düşman cephesinde, onun özel savaşının gidişatında anormal bir değişiklik olmadıkça, özellikle ortalıkta dolaşan iki taraflı ateşkes veya demokratik-siyasi yönlere dönüş yapma gibi bir duruma düşman kendisini mecbur hissetmezse, özel savaşta ısrar ederse, kesinlikle bizim çalışmalarımızın şimdiden seyrettiği kararlılık, mevcut siyasi durumumuzun sağladığı elverişli ortam, yine özellikle bu kapsamlı yürütülen eğitim hazırlıkları, donanım düzeyinin küçümsenmeyecek boyutlarda gelişmiş olması bizim bu hareketli savaşımı, onun her türlü ordulaşmasını genel savaşımın en önemli bir parçası olarak gündemleştirmemiz gerektiğini ve hatta daha şimdiden fırsat buldukça böylesine çarpışmaları birçok alanda uygulamamız gerektiğini emrediyor.

Ve nitekim bizim 1994'e biçtiğimiz temel bir yenilik budur. Böylesine bir hareketli savaşım kentleri düşürebilir. Düşmanın bazı birliklerini tümüyle imhaya kadar götürebilir. Geniş arazi parçaları uzun süreli savunulabilir. Ordu belki de binlerle ifade edilebilecek bir sayıya da pratik bir rotayla sevk ve idare edilebilir. Daha iyi bir hiyerarşi kazanmış bir ordu yapısına ulaşılabilir. Tam askeri kişilik diyebileceğimiz ordu kişiliği oturabilir. Çarpışma taktikleri gerilla ile iç içe olmak kaydıyla uzun süreli kılınabilir. Saldırı kadar savunma, düşmanı kendi alanında vurma kadar, içimize çekerek sıkıştırma, boğma taktikleri öne çıkabilir. Yol tutma, şehir-köy kuşatmaları, yine çok yaygınca devreye sokulabilir. Ki bütün bunlar hareketli savaşımın çerçevesinde ortaya çıkacak gelişmelerdir. Uygun coğrafya ve gerçekten artan savaş tecrübemiz, birliklerimizin niceliği, küçümsenmeyecek komuta gücümüzün de belirlemesi bizi bu savaş biçiminde önemli gelişme ve başarılara götürebilir. Kaldı ki, hali hazırda yürütmekte olduğumuz hazırlık çalışmaları daha kapsamlı vurmayı gerektiriyor. Kış boyu hemen bütün alanlardaki gerilla eğitimleri bunun bir üst aşamasında da oynatılması gereğini ortaya çıkarıyor. Burada daha ağırlıklı olarak yapmak istediğimiz bir çalışmanın bu olacağı anlaşılıyor. Gerekleri dikkatle düşünülür, kurallaştırılır, örgütlenmeye dökülürse bu savaşımın gelişeceği ve önemli çarpışmalar kadar onun başarılı sonuçlara götürebileceği daha şimdiden söylenebilir. Her şey gerçekten bu işten sorumlu olanların, bu sorumluluklarının gereklerini sonuna kadar büyük bir bilinç yoğunlaşması kadar emir-komuta kişiliğine, ordu kişiliğine gelmesiyle hayat bulabilecektir, yaşama geçirilecektir.

Önemli bir gelişmenin de siyasal ve diplomatik olacağı anlaşılıyor. Gerek düşman cephesindeki başarılı olmayışın getirdiği tıkanıklıklar ve gerekse Türk sömürgeciliğiyle ağababası emperyalistler arasındaki ilişkiler, yine bölge devletleriyle olan çelişkileri, bütün ağırlığını diplomaside anti-PKK boyutuna indirgemiştir. Kendi deyişiyle "1993'ü bütünüyle diplomaside PKK'yi uluslararası sahada kuşatma, tecrit etme ve desteğini kesme" biçiminde değerlendirdiklerini ve bunda da güya kendilerine göre önemli sonuçlara ulaştıklarını, yine kendilerine göre 1994'ün girişinde bunun kendileri için hayli umut verici bir gelişme olduğunu, bunun küçümsenmemesi gerektiğini söylüyorlar. İç siyasi gelişmelerinde de buna dayanarak puan toplamaya çalışıyorlar. Mevcut hükümet "10 yıldır yapılamayanı ben yaptım" ve "Bunun karşılığını işte yerel seçimlerde desteklenerek görmeliyim" diyor. Zaten yerel seçimler en önemli sorundur. O da tümüyle bizim mücadelemiz etrafında düğümlenmektedir. Yerel seçimler Kürdistan'da olacak mı, olmayacak mı? Hala tartışılıyor. Partiler bu konuda bir çıkmaz içinde, siyasi yaşam durmuş. Aşılması için her gün uğraşı veriliyor. Ve 1994 için bu gelişmelerin, önemli bir diplomatik ve siyasi faaliyeti kaçınılmaz kıldığı anlaşılırdır. Hiç şüphesiz bu faaliyet biçimlerinde yoğunlaşmak gerekmektedir. Böyle bazı genellemelerle, ideolojik katılık arzeden yaklaşımlarla, yine politik esneklik adı altında her türlü işbirlikçiliğe açık yaklaşımlarla; devrim, yarar görmek şurada kalsın çok ciddi sakıncalarla karşı karşıya getirilebilir ki, her ikisi de bizde vahim bir biçimde etkilerini göstermiştir. Sözümona ideolojik katılık veya ideolojik dönemin katılığıyla politikaya-diplomasiye yaklaşanlar zarar görüyorlar. Yine siyasette esneklik adı altında veya siyasi yöntem adı altında işbirlikçiliğe kadar giden tiplerin sayısı az değil. Halen bizi de için için uğraştırıyor. Gözardı etsek de fazla önem vermesek de doğru olmadığı gibi, zarar verebilir veya bizi önemli gelişmelerden alıkoyabilir. Bütün bunlar göz önüne getirildiğinde, diplomatik-siyasi sahayı ne devrimin aleyhine bir taviz olarak görmek, onun karşıtı olarak ele almak, ne de onun kendiliğinden pasif bir izleyicisiymiş gibi değerlendirmek yerine, her zaman yaptığımız gibi devrimsel gelişmeyi güçlendirecek bir tarzda ele almak ve bunun oldukça inandırıcı ustalığını göstermek, çok yaratıcı pratik adımlarla, görünüşte çelişkili de olsa tutum ve davranışları vaktinde sergilemekle sağlanır.

Nitekim geçen yılın bağrında, önemli bir diplomatik, siyasi atağı biz böyle sağladık. Hiç şüphesiz dönem değişmiştir. Şimdiki gelişme çerçevemiz geçen yılınkinden daha lehtedir. Diplomatik-siyasi alana müdahale bizi daha iddialı kılmaktadır. Ama ezbere, kendiliğinden, özellikle bizde çok geçerli olan basmakalıp yaklaşımlarla bu elverişlilik devrim lehine değerlendirilemez. Yine yaratıcı yaklaşım gerekecek, belki de şimdiye kadar eşine rastlanmayacak tutum ve davranışları yakalamak, sergilemek önem taşır. Her başarılı taktikte olduğu gibi düşmanın kestiremeyeceği yönelimleri bulmak gerekir. Düşman kontrolüne girmeyecek bir politik ustalığı sürekli gündemde tutmak önem taşır. Kimin ne kadar yarar elde edeceğini, hakimiyet, çalışma tarzına verilecek karşılıkla görmek gerekir.

Çizgi, muazzam sonuç aldırıyor

Hiç şüphesiz düşman boş durmaz, tüm gücünü ortaya koyuyor ve bu da büyük bir tecrübe ve özellikle bize yönelik bir yoğunlaşmayla birlikte oluyor. Diplomatik sahaya özel savaştan daha fazla bel bağlamış. Hatta denilebilir ki; özel savaşımla alamadığı sonuçları, diplomasiyle elde etmeye çalışıyor. Yine siyasi faaliyet alanında yediği darbeleri, işte hem DEP üzerinde oynayarak ve yine bir sürü sol çevreler ile oynayarak, sosyal demokratları kullanarak elde etmeye çalışıyor ve oldukça da başarmıştı. Bizim siyasi sahaya çok sınırlı müdahalelerimiz, şüphesiz olumlu sonuçlar vermiştir. Ama düşman bunu bize öyle kolay bırakır gibi gözükmemektedir. Hiç şüphesiz siyasi gelişmeler aleyhinedir. Bizim gelişmeleri sağlamamız daha da imkan dahilindedir. Çünkü çizgi doğruluğu, haklılığı muazzam sonuç aldırıyor. Onun tükenmiş bir sömürgecilik politikası var, ne kadar si-

Devamı 23. sayfada

İRLANDA SORUNU ÇÖZÜLÜYOR MU?

Emperyalizmin kendi çıkarları ekseninde oluşturmak istediği "yeni dünya düzeni" çerçevesinde, direnen halkların mücadelelerinin ateşine su püskürtme ve mücadelelerin öncülerini safdışı etme çabasının giderek hız kazandığı gözlenmektedir. İsrail'in FKÖ, İngiltere'nin IRA, Nikaragua'nın kontrgerilla güçleri, BM'nin Somali'de Aidid, Güney Afrika beyaz azınlık hükümetinin siyahlarla masaya oturması bu gelişmelerin en çarpıcı örnekleridir. Yani saydığımız bu ülkelerin tümü kendi "teröristleri" ile anlaşmaya çalışıyor, onların meşruluğunu kabule yanaşıyorlar. Bu önemli gelişmelerin yanında, katı şoven tutumunu sürdüren devletler de elbette yok değildir. Bunun ise en önemli ve en belirgin örneği, Kürt sorunu karşısında Türk devletinin ve emperyalizmin Kürt mücadelesinin sahibi ve motor gücü olan PKK'yi devre dışı, ya da zayıflatılmış bir hareket konumuna getirme çabasıdır. Söz konusu devletlerin masalara getirdikleri önerilerin temel esasını, "yeni dünya düzeni"ne entegre olma koşulu, sözkonusu hareket ve örgütleri eritmeyi içeriyor. Şimdiye kadar yapılan bu görüşme ve anlaşmalarda istediği koparan hareket pek olmadı. FKÖ'nün masaya oturuşu sefalet örneği olmaktadır. Son günlerde bu kapsamda önemli bir gelişme de İngiltere ve Kuzey İrlanda arasında olmaktadır ve bu gelişmeyi daha iyi kavramak için, İrlanda'nın tarihi geçmişini ve mücadele geleneğini irdelememiz gerekmektedir.

İrlanda'nın ilk bilinçli ve kitlesel mücadelesi 1916 yılında başladı. Köylülerin ve işçilerin katıldığı ayaklanmaya küçük burjuva sınıfı öncülük etti. Bolşevik Devrim'in önderleri bu ayaklanmayı "yüze yakın dünya sömürgesinin devrim mücadelesinden daha değerli, Avrupa'nın göbeğinde emperyalizme karşı örgütsüz ama siyasal enerjisi yüksek bir eylem" olarak değerlendirmişlerdi. Bu ayaklanmadan birkaç yıl sonra, 1919 yılında silahlı mücadele yeniden alevlendi. Silahlı mücadele tüm şiddetiyle devam ederken, İrlanda'nın ilk ulusal parlamento maketi ABD'de ilan edildi. Katoliklerin çoğunlukta olduğu güney bölgesindeki halk hareketi, sürgünde kurulan parlamentoyu ülkeye taşıyarak, bağımsızlığını ilan etti. Protestanların bulunduğu kuzeyde ise, alt bölgeyi kapsayan yerel bir parlamento İngilizlerin desteğiyle kuruldu. 1920 yılında yeni yasalar çıkartan İngiltere, bunları kuzey parçasına onaylatırken, Güney İrlanda ise 26 bölgede bağımsız bir devlet ilan etti. 1925 yılında sınırları kesinleşen Güney İrlanda'nın İngiliz hükümetiyle yaptığı anlaşmada her iki devletin parlamentosunun meşruluğu onaylandı.

Güney İrlanda'nın bağımsızlığına kavuşması, İrlanda ulusal devriminin sadece yarım bir zaferiydi. Bu siyasi zafer, geçtiğimiz 70 yıllık dönem içinde, İngiltere anayasasında yapılan birçok reformun da temel nedeni oldu. Kuzey İrlanda'da protestanların çoğunlukta olması, İngiliz hükümetinin dinsel inanç farklılığını kullanarak siyasal işgalini sürdürmesine neden oldu. Mevcut yerel parlamento halkın siyasal, kültürel ve ekonomik ihtiyaçlarını karşılamaktan çok, bir formaliteden ibaretti. Güney İrlanda'nın bağımsızlığı İngilizlere çok pahalıya malolmuştu. Ekonomik olarak sürekli Kuzey İrlanda'ya ölü sermaye ihraç etmeye başlamıştı, siyasal olarak da kuzeydeki halkta bağımsız olma sevdasını sürekli gündemde tutuyordu. Bağımsızlık sevdası 1968 yılında yoksul sınıfların İrlanda Kurtuluş Örgütü'nü kurmasıyla yeniden başladı.

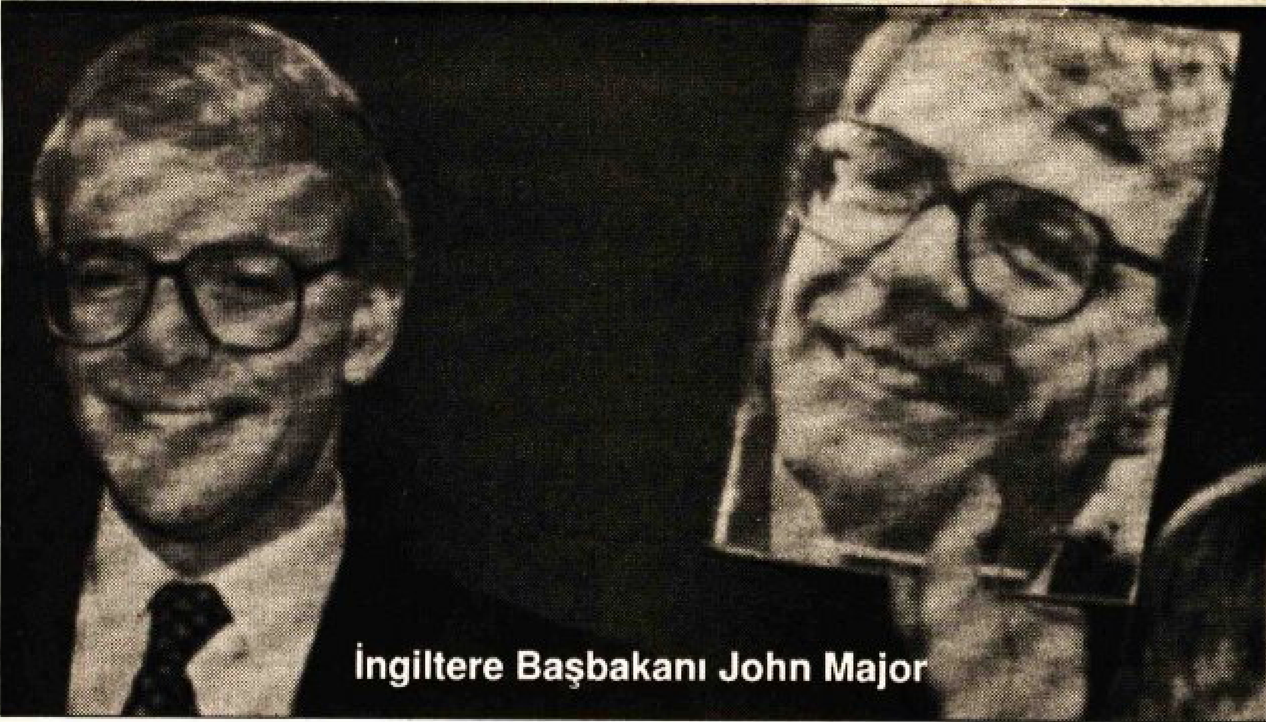
İngiltere'nin bir parçası olarak kalan Kuzey İrlanda, 1973 yılında "Kuzey İrlanda Yasası"nın oluşturulmasına kadar devletin iç sömürgesi olarak idare edilmişti. 1968 yılında silahlı mücadeleye başlayan İrlanda Cumhuriyet Ordusu'nun kitlelerdeki siyasal etkinliğini kırmak için, 1973 Kuzey İrlanda yasası bir nevi yerel özerklikti. Daha sonra 1982 yılında bazı değişiklikler yapılan bu kültürel özerklik yasasında yerel parlamentonun halk hizmetleriyle ilgili otoritesini arttırırken, yine bütün siyasal güç İngiltere'nin inisiyatifine bağımlı tutuldu.

Güney İrlanda'nın bağımsızlığını kazanmasından sonra, Kuzey İrlanda'da, anayasada yapılan bütün reformlar kitlelerin ekonomik ve toplumsal sorunlarını çözmekten uzak kaldı. Kuzey İrlanda halkı İngiliz parlamentosunun anayasal reformlarına değil, Güney parçasıyla bütünleşecek devrime ihtiyaç duymuştu hep.

IRA çözümde safdışı

Kuruluşundan bugüne kadar bütün Kuzey İrlanda emekçi sınıflarının büyük demokratik desteğini kazanan İrlanda Cumhuriyet Ordusu, yerel seçimlerde siyasal desteğini yitirmeye başladı. Uzun yıllar boyunca kitlelerin demokratik seçimler sonucu parlamentoya gönderdikleri milletvekilleri bile İngilizler tarafından terörist ilan edilmişti. Kuzey İrlanda'da ulusal sorun İngilizler tarafından kesinlikle karşı çıkılması gereken stratejik bir sorun olarak değerlendirilmiştir.

Kuzey İrlanda'da yapılacak bir referandumda halkın Güney İrlanda ile birleşmek yerine, İngiltere'nin bir parçası olmayı seçmesi halinde, Güney İrlanda ve IRA'ya karşı İngilizler, tarihi siyasal bir zafer ilan etmiş olacaklar.

İngiltere Başbakanı John Major

Birkaç hafta öncesine kadar, İrlanda Cumhuriyet Ordusu'nun siyasal kanadı olan Sinn Fein ile görüşmenin ihtimal dışı olduğunu iddia eden, "Bu terörist örgütle anlaşma masasına oturmak bir yana, ismini duyduğumda bile midem bulanıyor" diyen John Major, bugün ise farklı bir profil çizmektedir. Mutlaka sürekli akılda tutulması gereken önemli bir nokta şudur: Savaş halinde olan ulusların temsilcileri ne zevk aldıkları için savaşırlar ne de şu veya bu ideolojinin ihtiyaçlarına cevap vermek için barışırlar. Nasıl ki savaşlar bir zorunluluğun ürünü olarak doğarlarsa barışlar da yine savaşın içinden doğan siyasal, ekonomik ve toplumsal zorunlulukların sonucudur. Sömürgecilerin sömürülen halkların özgürlüğüne karşı olmasının temel nedeni, midelerine aşırı düşkünlükleridir. Güney İrlanda devlet başkanı Albert Reynold'la yaptığı ikili görüşmelerden sonra İrlanda sorununa barışçıl çözümün yaratılması için tarihi bir fırsatın yakalandığını belirten J. Major'un Sinn Fein ile anlaşma masasına oturacağını açıklaması, İngiltere'nin ince politikasını gösteriyor.

Son yıllarda, sömürgeciliğe, ilhaklara ve işbirlikçi, yerel-gerici devletlere karşı gerilla mücadelesi veren birçok örgüt hasımlarıyla anlaşma masasına oturdu. Elsalvador, Güney Afrika, Angola, Kamboçya ve Filistin'de mücadeleye önderlik eden örgütler düşmanlarıyla barış anlaşması imzaladılar.

İkili anlaşmalartn gerçekleştiği bütün ülkelerde, ya devletin kendisi (Angola, Mozambik, Güney Afrika, Nikaragua) ya da mücadele eden örgütlerin (Filistin, El Salvador) zayıf kalması barış anlaşmasını zorunlu kılmıştı. Sovyetler Birliği'nin yıkılmasıyla birlikte dünyadaki güçler arasındaki dengenin bozulduğu, gerilla mücadelesi içinde olan halkların, kapitalist devletlerin propagandasının etkisi altında kaldığı ve zayıf gerilla mücadelelerini yok etmeyi amaçlayan barış planlarının tam zamanı olduğunu ileri süren kapitalist devletlerin siyasal uzmanları, İrlanda Cumhuriyet Ordusu'nun gücünü yitirmeye başladığını onu barışa zorlamanın, kitlelerdeki desteğini kıracağını ileri sürmekteler. Amaç, İrlanda'nın bağımsızlığı veya Kuzey İrlanda halkının kendi iradesini, ulusun geriye kalan güney kesimiyle bütünleştirmesinden daha ziyade, İrlanda sorununu ortadan kaldırmaktır. Birkaç yıl öncesine kadar İngiltere parlamentosuna milletvekili gönderen IRA'nın siyasal kanadının, 1992 yerel seçimlerinde topladığı oy oranının yüzde 2'ye düşmesi, kuzeydeki protestan çoğunluğun, Güney İrlanda'daki nüfusun yüzde 90'ına varan Roma-Katolik çoğunlukla birlik istemesine karşı çıkacağı, İngilizler tarafından artık kabul edilmeye başlandı. Major-Reynolds Barış Planı'nın ulusların kendi geleceklerini kendilerinin belirlemesi anlamına gelmediği ve hatta bağımsız birleşik İrlanda düşüncesinin bütünüyle yok edilebileceği, Kuzey İrlanda'da bir referandumun önceden tahmin edilen sonuçları üzerinde oynanacak bir nevi kumardır.

Amaç, İrlanda'nın bağımsızlığı veya Kuzey İrlanda halkının kendi iradesini, ulusun geriye kalan güney kesimiyle bütünleştirmesinden daha ziyade, İrlanda sorununu ortadan kaldırmaktır.

1973 yılından bugüne kadar IRA'nın siyasal kanadı ile yer yer gizli ve dolaylı ikili görüşmeler içinde olan İngiltere'nin, son barış planına bu yılın şubat ayında başlandı. Kuzey İrlanda devlet başkanı ve İngiliz hükümeti arasındaki görüşmeler, Sinn Fein ve Kuzey İrlanda'daki liberal protestanların kabul edebileceği bir çerçevede hazırlandı. Aslında barış planı bile demenin doğru olmadığı, "sorunun politik çözümünde ilkelerde birlik" açıklaması, IRA'nın üç aylık bir ateş kesmesinden sonra, her iki İrlanda halkının referandumla kararlaştırması gereken farklı çözüm yöntemlerinin Mayıs 1994'de tartışılmasını gündeme getiriyor. Kuzey İrlanda halkının çoğunluğunun kabul ettiği takdirde bağımsız olmasını da içeren ortak açıklamanın dördüncü maddesinde, İngiliz hükümetinin Kuzey İrlanda'da stratejik ve siyasal hiçbir çıkarının olmadığı vurgulanarak, demokratik seçim sonuçlarının Güney İrlanda ve İngiliz hükümeti tarafından yasal olarak kabul edileceği açıklandı.

J. Major parlamentoda konuyla ilgili yaptığı konuşmada Kuzey İrlanda'nın ne bağımsızlığının ne de Güney İrlanda ile birleşmesinin sözkonusu olmadığını aksine, her yıl 1,3 milyar dolara mal olan iç savaşın bugüne kadar üçbin kişinin yaşamına malolduğu ve Kuzey İrlanda'da bulunan yaklaşık 30.000 İngiliz askerinin ve çoğunluğu protestan olan koruma görevlilerinin, her gün ölüm korkusuyla yaşamaktan kurtarılması için, barıştan başka çözüm yolunun olamadığını belirtti. Bu barış planı IRA tarafından reddedildiği takdirde, örgüte karşı yeni ve çok kapsamlı askeri bir harekatın başlatılacağını da belirten J. Major, iki devlet tarafından hazırlanan siyasal çözüm için ilkelerde birliğin kayıtsız şartsız olarak IRA tarafından kabul edilmesi halinde, her iki İrlanda'nın birleştirilmesi için referanduma olanak hazırlayacağını da yaptığı konuşmasında belirtti.

ABD gazetelerinde IRA'nın bu barış planını kabul etmediği takdirde, kendilerine sunulan ekonomik desteğin kesilmesi için ellerinden geleni yapacaklarını belirtmeleri, İngilizlerin barış planının gerçek mimarının kim olduğunu ortaya çıkarmaya yetiyor. IRA'nın bu barış planına karşı uluslararası desteği hemen hemen yok. Buna rağmen, Sinn Fein'nin lideri Gary Adame bu barış planının iki yüzlü bir politikanın ürünü olduğunu, buna rağmen önümüzdeki üç aylık dönem içinde planın örgütün değişik kademelerinde tartışılacağını açıklaması, son birkaç yılda devrimci örgütlere karşı bütün liberal demokratların başlattıkları barşçıl çözüm propagandalarının ardındaki stratejik amacın ne olduğunu gösteriyor.

Güney İrlanda ve İngiltere arasındaki "barış için prensip ilkeler" her iki taraf için de farklı anlama geliyor. Güney İrlanda devlet başkanı, A. Reynolds referandumun her iki İrlanda'da birlikte yapılmasından yana. Eğer Kuzey İrlanda halkı İngiltere ile birliği reddederse, bunun Güney İrlanda ile birlik anlamına geldiği biçiminde yorumlanması gerektiğini savunuyor.

Güney İrlanda devlet başkanı, A. Reynolds referandumun her iki İrlanda'da birlikte yapılmasından yana. Eğer Kuzey İrlanda halkı İngiltere ile birliği reddederse, bunun Güney İrlanda ile birlik anlamına geldiği biçiminde yorumlanması gerektiğini savunuyor.

İngilizler ise Kuzey İrlanda'daki protestan çoğunluğun kendileriyle birlik yönünde oy kullanması halinde, İngilizlerin işgalinin resmileşeceğini ve bu kararın Sinn Fein ve Güney İrlanda tarafından kabul edilmesi gerektiğini ileri sürüyorlar. Kuzey İrlanda'daki protestanların siyasal haklarının korunması adı altında, İngilizler her şart altında ekonomik yatırımlarını da garanti altına almak istiyorlar. Kendilerini İrlandalı değil İngiliz olduğuna inandırmış olan Kuzey İrlanda'nın protestanlarının belli bir bölümü herhangi bir referandumun yapılmasına bile karşı. Güney İrlanda'nın 1937 anayasasına göre, Kuzey İrlanda'nın bir parçası ve bu parçanın Güneyle birleştirilmesi temel hedef oluyor. Kuzey İrlanda'da yapılacak bir referandumda halkın Güney İrlanda ile birleşmek yerine, İngiltere'nin bir parçası olmayı seçmesi halinde, Güney İrlanda ve IRA'ya karşı İngilizler, tarihi siyasal bir zafer ilan etmiş olacaklar. İngilizlerin temel güvencesi, nüfusu yaklaşık olarak 1,6 milyon olan Kuzey İrlanda'nın 3'te 2'si protestan olması ve bu çoğunluğun kendilerini, İrlandalı değil İngiliz olarak kabul etmesi, diğer taraftan Güney İrlanda'da nüfusun büyük çoğunluğunun katolik olup, birlik halinde 1 milyonu aşkın Kuzey İrlandalı protestan ile barış içinde birarada yaşamanın, yüzyıllar süren bu dinsel çatışmalardan sonra çok zor olduğuna İngilizler kendilerini inandırmış durumda.

Bugün Ortaasya ve Ortadoğu'da olduğu gibi, tek tek ulusları parçalayıp diğer dünya uluslarını siyasi denge içinde tutmanın mümkün olmadığını kavrayan İngilizler, yüzyıllar süren kendi sömürge siyasetlerinin yeniden meşrulaştırılması gerektiğinin bilincinde görünüyorlar. Mayıs 1994'de tekrar gündeme gelecek olan Kuzey İrlanda sorununun tek çözümü, halkın özgür iradesinin meşrulaşacağı demokratik bir ortamın yaratılmasıdır. Bugün buna en fazla ihtiyacı olan da İrlanda halkından daha çok İngiliz halkıdır.

KONTRGERİLLA FAALİYETİNDE POLİTİKACI VE SERMAYEDARLARA YÜKLENEN ROL

Türk burjuva politikacılığında demokratik geleneklerin yeri yoktur. Burjuva kurumlar tabandan gelen demokratik hareketle değil, tavandan devlet eliyle benimsetilmiştir. Siyasal parti, parlamento vb. sivil kurumlar hiçbir zaman yapısal kişilik kazanmamışlardır. Mustafa Kemal döneminde (1920-1938) zaten tek parti ve tek lider yönetimi, yani diktatörlük olmuştur.

Türkiye'nin NATO'ya girmesiyle birlikte, danışıklı bir şekilde çok partili rejime geçildi. Ancak ne partiler bu gelişmeyi hazmedip gelenekleştirebildiler, ne de ordu hazmedebildi. Türkiye sivil parti yaşamı 1960, 1971 ve 1980'de ordu darbeleriyle kesildi.

Burjuva partileri sermaye ile bütün halde geliştiler ve bu nedenle sermayenin çıkarını önde tuttular. Sermaye sahipleri ise asıl gelişimlerini Türkiye NATO'ya girdikten sonra, yani Türk ekonomisi ve siyasal yaşamı ABD'ye bağlı hale geldikten sonra sağladılar.

Trumann doktrini ve Marshall planına göre devletleştirilmeye gidilmemeliydi. Devlet eliyle baskı altında tutulan, sendikal hakları kısıtlı, demokratik hakları olmayan yığınlara karşı ABD tekelleri eliyle sermaye belli ellerde palazlandırıldı ve bu gelişme siyasal alana da yansıdı.

Gelişmenin bu yönünü ÖHD (Özel Harp Dairesi)'den ayrı tutamayız. Çünkü ABD, IMF, Dünya Bankası vb. birçok kurum yoluyla hem ekonomiyi, hem ekonomik zenginlikleri denetimi altında tutuyor, hem de ABD'ye burslu götürdüğü pek çok "parlak" kişiyi geleceğin politikacısı olarak yetiştiriyordu.

ABD, bu amaçla sayısız vakıf kurmuştu. Aslında ağ o denli karışık kurulmuştu ki, izlemek ve altından çıkabilmek olanaksızdı. Örneğin şimdi Türkiye Cumhurbaşkanı olan Süleyman Demirel, ABD'den ilk bursu alan Türklerdendir ve ABD'deyken Türkiye'nin yöneticiliğine yollanmış, takriben 30 yıldır Türkiye halkının kaderini elinde tutanların başında gelmektedir. 1983 yılında başbakan olan ve daha sonra cumhurbaşkanlığına yükselen Turgut Özal, IMF memuruydu, ABD'de kalıyordu. Partisine izin verilmesi için ABD eski dışişleri bakanlarından Aleksandr Haig, bizzat Kenan Evren'le görüşmüştü. 1993 yılı ortalarında başbakan olan Tansu Çiller, bir diğer IMF memurudur ve ABD vatandaşıdır aynı zamanda.

Rockefeller eski ABD başkanlarından Eisenhower'e şunları yazıyordu; "ABD ile işbirliğine hazır, yerli işadamlarına yardım artırılmalı ve böylece bu işadamlarının ilgili ülke ekonomisinin kilit noktalarını ele geçirmeleri, buna dayanarak politik etkilerini arttırmaları sağlanmalıdır." ABD savunma bakanlarından Mc Namara'nın 1967 yılında söylediği şuydu; "Askeri yardımlarımızın asıl amacı, az gelişmiş ülke askerlerini ABD ideolojisine göre yetiştirmek ve onlardan gelecekte gerektiğinde ülke yönetiminde yararlanmaktır."

ABD'nin CIA denetiminde bağımlı ülkelere, tabii ki Türkiye'ye yönelik de çalışma yürüten çok çeşitli örgütleri vardır. Bunların başında AID adıyla bilinen Ekonomik Yardım Örgütü yer alır. Bu örgüt CIA'nın paravan örgütüdür. Vietnam dahil birçok ülkede doğrudan kontrgerilla örgütlerini finanse etmekte ve polis eğitmektedir.

CIA eski başkanlarından Stanfield Turner'in "CIA-Gizlilik ve Demokrasi" adlı kitabında, Türk burjuva politikacılarının çapı konusunda yeterli bilgi verilmektedir; "1967 yılında CIA'nın yurt dışındaki yararlı dost ve unsurları desteklemek için harcadığı para yılda on milyon dolara yükselmişti. Bu paranın büyük bir bölümü bizim sendikalar, öğrenci dernekleri, özel kuruluşlar aracılığıyla yurtdışındaki yabancı kuruluşlara aktarılıyordu. Bizim sendikalar, dernekler bir tür paravan kuruluş görevi yaparak, para kaynağının CIA olduğu gerçeğinin öğrenilmesini önlüyordu. Böylece bizden para alan yabancı sendika ve derneklerin Amerika kuklası diye anılmasını önlüyorduk. Bu öylesine büyük bir operasyondu ki, Ford, Rockefeller ve Carneige Vakfı dışındaki yabancılara burs veren kurumların 1963-1967 arasında harcadığı paranın üçte biri CIA'den geliyordu"(Şahap Balcıoğlu, Görüşler-Görüşmeler, s. 390)

Türkiye'nin en büyük sermaye sahiplerinden biri olan ve ilaç endüstrisini tekelinde tutan Nejat Eczacıbaşı başkanlığındaki bir heyet, EEF bursuyla Türkiye'den ABD'ye gideceklerin tespitini yapmaktadır. (Kontrgerilla Cumhuriyeti, s 35). Talat Turhan'ın, adı geçen aynı kitaptaki incelemelerine göre, Türkiye'de sermayedarları palazlandırmak için kurulan "Sınai Kalkınma Bankası"nın yabancı sermayesi "Avrupa Kalkınma Bankası", "Uluslararası İmar ve Kalkınma Bankası (İBRD)" ile "International Finance Cooperation"a aittir (age, s 36) ki bu sonuncusu CIA'nın kesin denetimindedir.

Eski CIA ajanı Philip Agee'nin "CIA günlüğü" kitabında "Geri kalmış ülkelerde CIA için paravan görevi gören örgüt" olarak nitelendirdiği "AID"nin Türkiye'deki önemli özel sektör örgütleriyle işbirliği anlaşması 1989 yılında ABD'nin CIA ajanı olduğu gizli olmayan Ankara Büyük elçisi "Abromovitz" ile TOBB (Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği) Başkanı Ali Coşkun arasında imzalanmıştı. Ali Coşkun anlaşmayı "Bu uzman kuruluşun bilgi birikiminden yararlanacağız" şeklinde değerlendirmişti (Cumhuriyet, 2 Ağustos 1989)

İktidarlar üzerinde tayin edici etkisi olan Türkiye sermayedarları ve etkili burjuva politikacılarının ÖHD (Özel Harp Dairesi) örgütlenmesi içinde hareket ettiklerinin daha pek çok örneği vardır. Hatta denebilir ki ordu generallerini darbeye iten daha çok bu kesimlerdir. Çünkü, demokratik

mücadele en fazla bunların çıkarını zedelemekte. İçe yönelik üretim yapan Türk sanayisinin en büyük geliri Türk ve Kürt halk kitleleridir. Her darbe sendikalara yönelmiş, işçi ücretlerini dondurmuş, buna karşı sermaye ürünlerinin zammını serbest bırakmıştır.

CIA'nın Türk politikacıları arasında nasıl cirit attığının en belirgin örneği 1965 yılında vuku bulan bir olaydır. 7 Temmuz 1966 tarihinde Senatör Haydar Tunçkanat, meclise 28 Aralık 1965 tarihli üç belge sunar. Belgeler, "Ankara'daki Amerikan Askeri Ataşesi Albay Dickson'a yazılmıştır. Yazan AP (Adalet Partisi) içinde olan ve "E.M." rumuzunu kullanan bir milletvekilidir. Belgelerde Türkiye'nin tepedeki siyasal ve ekonomik durumu tahlil edilmekte, ABD için tehlikeli olan 50 kişinin isimleri sıralanmaktadır. İlginçtir bu isimlerin tümü de burjuva politikacısıdır. ABD yetkilileri alışılageldiği üzere belgelerden hiç haberleri olmadıklarını söylediler. Özel savaşın organı durumundaki "Hürriyet" vb. günlük gazeteler haberi es geçtiler. Başbakan Süleyman Demirel ise, "Bizi ilgilendiren bir şey yok, neymiş açıklama? Ne açıklaması? Ne demiş? Bir ihbarda bulunmuşsa, savcılığı ilgilendirir. Ben polis hafiyesi değilim" gibi gayri-ciddi bir açıklamada bulunuyordu (Haydar Tunçkanat, Amerikan Emperyalizmi ve CIA, s 132-150)

Kaldı ki "gayr-i nizami harp" teorisinde politikacı ve işverenlere oldukça büyük rol atfediliyor. CIA'yla bağı gizli olmayan uluslararası Hür Sendikalar Konfederasyonu - International Confederation of Free Trade Unions (ICFTU), dünyanın birçok yerindeki paralel sendikalar gibi, Türkiye'nin en büyük işçi sendikaları konfederasyonu Türk-İş'e de mali yardım yapıyor ve her yıl eğitim gezileri dışında seçme sendikacıları ABD'de "eğitime" alıyordu. 1970'lerde Türkiye'de DİSK (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu) düşman ilan edilmiş ve başkanı Kemal Türkler, kontrgerilla tarafından öldürülmüştü.

David Galula, kontrgerilla harbinin içine siyasal partileri de sokuyor, "Ayaklanmayı bastırmakla görevli kuvvetlerin liderleri bulunduğu gibi, bunlar da halk arasından muharipler bulmalıdır. Bulunan muharip kimseleri birarada tutabilmek için bu liderliğin yardıma, desteğe ve bir siyasal partinin rehberliğine ihtiyacı vardır. Yeni liderlerin mahalli halk üzerinde otoriteleri en fazla bir görünüme sahiptir. Liderliğin politik alana da uzanması isteniyorsa, bu ancak bir parti vasıtasıyla olabilir. Ayaklanmaları bastırmakla görevli olan tarafın siyasi partisi kendi mensuplarını çok daha dikkatli seçmelidir. Üyelerinin niceliğinden çok kalitesine güvenmelidir. Mahalli liderlerden kafi miktarı biraraya gelip birleştikten sonra, herhangi bir milli teşkilat içinde gruplaşmalıdırlar." (Ayaklanmaları Bastırma Harekatı'ndan, aktaran M. Emin Değer, CIA, Kontrgerilla ve Türkiye, s 148-149)

"Ayaklanmaları Bastırma Harekatı" kitabında, ayaklanma bastırıldıktan sonra ve hedef tamamen ortadan kaldırıldıktan sonra –ki buna temizlik harekatı deniyor– seçim yapılarak liderler denenmeli, yeni parti kurulmalı" diyor. "Seçimlerde seçilen bütün liderlerden hiçbirinin bir işe yaramaması mümkündür. Seçimlerde hile yapmaktan başka şey yapılamaz." (Talat Turhan, Kontrgerilla Cumhuriyeti, s 58) Bu tanım Türkiye'deki partilerin kuruluşuna o denli uyuyor ki, 1960 ihtilalinden hemen sonra Adalet Partisi kuruldu ve başına emekli general Rafet Gümüşpala getirildi, o ölünce yerine Morisson

SÜLEYMAN DEMİREL – KONTRGERİLLA İLİŞKİSİ

Demirel, EEF (Eisenhower Exchance Fellowship) bursundan yararlanan ilk Türk'tür. CIA ile işbirliği içindeki bu bursu şimdiye kadar sadece 23 TC vatandaşı alabilmiş.

Bu sınavdan geçen Demirel, Morrison firmasının Türkiye temsilciliğine atanır. Morrison Firması, Vietnam'a tecrit hücreleri inşa ediyordu. AİD, beş yıl içinde 2 milyar 500 milyon dolar harcayarak, Güney Vietnam'da ABD uşağı siyasi polis yetiştirirken, Morisson firması "Bahriye kışlası" adı altında siyasi tutuklular için işkence hücreleri yapıyordu. (Günaydın gazetesi, 23 Aralık 1973 ve ABD kongre üyesi Micheal'ın açıklaması, aktaran Talat Turhan, Savunma 1, s 105-106). Eski CIA şeflerinden William Colby, sadece 1968-1971 arasında Vietkonglu olduğundan şüphelenilen 20587 kişinin bu hücrelerde öldürüldüğünü açıklamıştır (Kontrgerilla, Kemal Yücel, s 14-15, aktaran Talat Turhan, Savunmalar, s 108).

Demirel, 1963 yılında politikaya sokulur. ABD denetimindeki AP başkan yardımcısı ve sonra da başkanı olur. CHP-AP koalisyon hükümetinde başbakan yardımcılığı yapar ve 1965 yılında kurulan AP hükümetiyle başbakan olur. Demokratik toplumsal muhalefet gelişince, ÖHD'nin darbe koşullarını olgunlaştırır. Onun zamanında kontrgerilla provokasyonları birbirini izler. Kıbrıs'a yönelik ÖHD operasyonları da onun döneminde başlar. 1971 yılında askeri darbe olunca, hiç tepki göstermez. Demirel, sonradan 12 Mart 1971 darbesinin eli kanlı işkenceci generallerini partisine aldı. General Faik Türün, AP milletvekili oldu. 1977 1 Mayıs katliamının sorumlusu Orhan Kilercioğlu da Demirel'in 1980 sonrası partisi DYP'ye girdi ve 1991 yılında kurulan DYP-SHP koalisyon hükümetinde Kıbrıs işlerinden sorumlu devlet bakanı oldu. 12 Mart dönemi işkencecilerinden emniyet görevlileri Muzaffer Çağlar (İstanbul eski Emniyet Müdürü), Şükrü Balcı (İstanbul eski siyasi şube müdürü), Ilgaz Aykutlu (İstanbul eski emniyet siyasi şube müdürü), Kenan Koç (Eskişehir eski polis müdürü), Ümit Erdal (Ankara emniyetinden) ve daha birçok görevli Demirel'in partisine girdiler. Sayılanların tümü Waşington Uluslararası Polis Akademisi'nde "işkence yöntemleri, sabotaj, suikast düzenleme" gibi konularda eğitim görmüşlerdi.

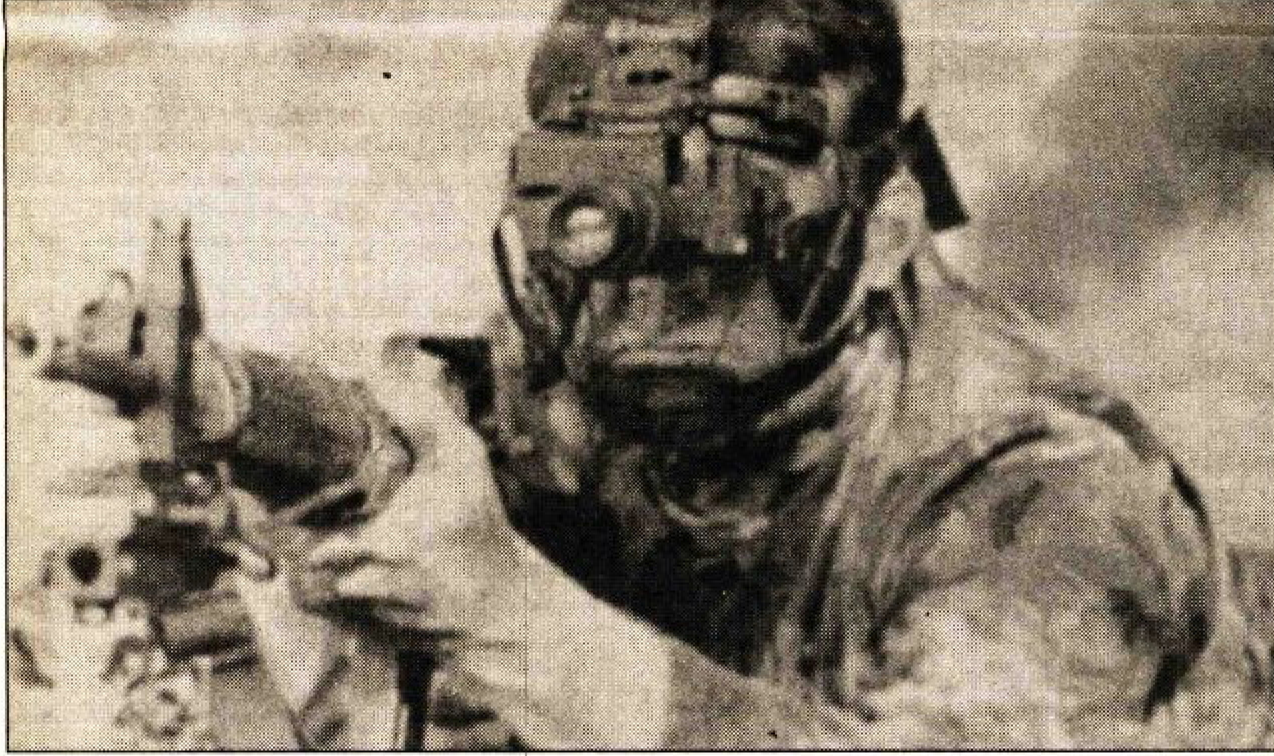
1965 yılında E. M. rumuzlu bir Türk CIA ajanının Amerikan Kara Ateşesi Albay Dickson'a sunduğu rapor, meclise ve basına yansıdı. Demirel, çok açık ajanlık faaliyetini "-Türkiye'nin iç işlerine başkalarının karıştığı şeklindeki iddialar ise Türkiye'ye reva görülen en büyük haksızlıktır" şeklinde değerlendiriyordu.

Aynı Demirel döneminde MİT'in 40 000 devlet memurunu fişlediği basına yansıyordu. Demirel, 1973'te Şili'deki CIA-ITT darbesini alkışlıyordu.

1970'lerde kontrgerilla örgütü MHP militanları üniversite görevlilerini, aydınları, sendikacıları, öğrencileri takır takır vururken, Demirel, "Bana sağcılar cinayet işliyor dedirtemezsiniz" diyordu. Demekle kalmıyor, MÇP ve MSP ile ÖHD cephesini, milliyetçi cepheyi kuruyordu. Demirel, Evren'e başvuruyor, Evren'den ÖHD-kontrgerillalarının toplumsal olaylarda kullanılmasını istiyordu.

Demirel, ÖHD darbesi içinde oldu. Kimilerine göre kurbandı. Aşırı yıprandığı için askerler onu bir kenara ittiler. 12 Eylül darbesinin bu yanına muhalefet etti. Demirel, bir dönem politikadan men edildi. O ve onun durumundaki burjuva politikacıları üzerindeki yasağın kalkması için refarandum yapıldı. Paul Henze, Türkiye'nin 67 ilinden 57 ilini gezerek, refarandumda Demirel lehine çalıştı ve Demirel başbakan oldu. 1992 yılında Milli Güvenlik Kurulu"nu Diyarbakır'da bir askeri kışlada toplayarak, örtülü askeri darbeyi onayladı. Kaldıki kontrgerilla, devlet başkanlarına da rol vermekte ve görevlendirebilmektedir. Demirel, Kürt halkına karşı kontrgerillanın yürüttüğü özel savaşın en tepedeki sorumlularından biri durumundaydı.

temsilcisi Süleyman Demirel geçirildi. 1970 sürecinde kontrgerillanın paramiliter örgütü olan MHP, AP ve dinci parti MSP arasında "Milliyetçi Cephe" kuruldu. 1980 darbesinden sonra kurulan partileri ve adayları veto hakkı, anayasal olarak beş kişiden oluşan

askeri cuntaya tanındı. Cunta, partisini de kurdu. Milliyetçi Demokrasi Partisi (MDP) liderliğine, Ziverbey köşkü işkencecilerinden emekli general Turgut Sunalp getirildi. Bu partide kimler yoktu ki; CIA ajanı Kürt kökenli Kamuran İnan'dan, 1970'lerde MİT başkan yardımcısı Recep Ergün'e kadar. Sözde muhalefet olan Anavatan Partisi (ANAP)'nin başına da IMF memuru Turgut Özal getiriliyor ve onun başkanlığında kurulan hükümet *döneminde* tüm kilit noktadaki ekonomik kuruluşların müsteşarlıklarına ABD'de yetişmiş "çifte pasaportlu" uzmanlar atanıyordu.

ABD, Turgut Özal'ı çok seviyordu. Öyle ki veto edilmemesi için Aleksandr Haig, bizzat Kenan Evren'e başvuruyordu. 1980 askeri darbesi olurken, Türkiye'deki ABD büyükelçisi James Spain, "Ankara'ya geldikten sonra Turgut Özal'ı tanımaya başladığımı, sık sık görüştüklerini" söylüyor ve tabii ki biyografik raporunu tutuyor (Cüneyt Arcayürek, Darbeler ve Gizli Servisler, s 194-195). Paul Henze'nin izlenimleri ise şöyle; "1979'da Bay Özal'ı Brezinsky'e götürdüm. Demirel döneminde DPT (Devlet Planlama Teşkilatı) Müsteşarı iken bay Özal'la ilk karşılaşmamdı. Kendisinden çok etkilenmiştim. Brezinsky'le tanıştırdım. Amerika'da güven duyulan bir insan, Türkiye'ye her gelişimde bay Özal'la görüşürüm" (Halit Özkul, Emperyalizm, CIA ve Türkiye, s. 105).

"FM 31-16" simgeli "Cuntergerilla Operations-Kontrgerilla Harekatları" isimli kontrgerilla talimnamesinden ise temizlik aşamasında "ACC" adı altında "Bölge Koordinasyon Merkezi" emrinde görevlendirilecek "CMAC-Civil Military Advisory Committee" adlı asker-sivil istişare komitelerinin oluşturulması planlanmakta, bu komitelerin, "Yerel polis müdürleri, okul idaresi ve müdürleri, önde gelen din temsilcileri, yargıçlar ve diğer hukuk temsilcileri, sendika liderleri, etkili basınyayın kuruluşlarının temsilcileri ve diğer etkili kişilerden" oluşturulması planlanmıştır (Talat Turhan, Kontrgerilla Cumhuriyeti, s 34)

Bu tanıma bakarak Türkiye'de ÖHD (Özel Harp Dairesi) ajanlarının tüm etkin kurumlara yerleştirildiğini söylemek yanlış olmayacak. Ki Kürdistan pratiğinde göreceğiz ki imam, öğretmen, memur, sağlıkçı vb. meslek grubundan olanlar dahi Kürt halkına karşı ajan olarak görevlendirilmiştir. "17 Mart 1991" tarihli yüzyıl dergisi (s 25), jandarmanın JUSSMATT yoluyla ABD'ye "halkla ilişkiler" kursuna eleman yolladığını başlık yapmıştır. 1988 yılında Türk ÖHD'si "Teritoryal Birlikler" adı altında resmi paramiliter örgüt denemesini başlatmıştır. "Sivil Savunma" adı altında yıllardır devam ettirilen ve tüm iş kurumlarında var olan sivil görünümlü örgütlenme de ÖHD'nin paramiliter örgütlenmesinden başka bir şey değildir.

Bu açıklamalardan sonra, şimdi de sermaye-politikacıasker içiçeliğine somut örnekler verelim:

Nurettin Ersin: General, 1977 yılında MİT müsteşarı, sonra Kıbrıs fatihi, 1980 12 Eylül tarihinde askeri darbe yapan cuntanın 5 elamanından biri ve darbenin en etkin kişisi.

Haydar Saltık: 12 Eylül 1980 askeri darbesinin planlayıcısı kabul ediliyor. Darbeden sonra cuntanın bu sekreteri emekli olduktan sonra İsviçre'nin başkenti Bern'de büyükelçilikte görev aldı. Bern'deki büyükelçilik, Avrupa'da ÖHD'nin merkezi kabul ediliyor. Haydar Saltık, Bern'de görev yaptığı sürede, eski MHP'lileri örgütledi, Ermeni militanlara ve PKK'ye karşı kontrgerilla faaliyetini örgütledi.

Faik Türün: 12 Mart 1971 askeri darbesinde en aktif rol alan general. Ziverbey köşkü işkencehanesini açan kişi. Kendisi "Burayı kontrgerilla yuvası olarak örgütledim" açıklamasını yaptı. Emekli olduktan sonra 1977 seçimlerinde AP'den milletvekili olarak meclise girdi.

Orhan Kilercioğlu: 1970'lerde Genelkurmay başkan sekreteri, 1 Mayıs 1977 ve Ağustos 1992 Şırnak katliamlarının sorumlusu, emekli olduktan sonra 1989 yılında DYP milletvekili olarak kurulan hükümette Kıbrıs işlerinden sorumlu devlet bakanı oldu.

Turgut Sunalp: General, 12 Mart 1971 Ziverbey köşkü işkencecilerinden, emekli olunca Ottowa büyükelçisi oldu. Kendisi, "tecavüz dururken, işkence yapar mı Türk askeri" diyecek kadar sadist birisi. 12 Eylül 1982'de, ÖHD yönetiminde "MDP-(Milliyetçi Demokrasi Partisi)"yi kurdu, daha doğrusu ona kuruldu. Kendisi, "bana partiyi kur dediler, ben de kurdum. Teşkilat için memleketin dörtbir yanından talep var, çabuk kurulur. Seçimlere gelince, o benim meselem değil, onu beni buraya getirenler düşünsün" diyordu (Cüneyt Arcayürek, Darbeler ve Gizli Servisler, s. 271)

Doğan Beyazıt: 1990'da ÖHD başkanı, aynı zamanda TİB (Toplumla İlişkiler Başkanlığı) olarak bilinen ÖHD'nin psikolojik savaş bölümü başkanı. Genelkurmaylık ve daha ileri görevlere hazırlanıyor.

Kemal Yamak: 1974 yılında ÖHD başkanı emekli general. 1990'larda, Turgut Özal'ın cumhurbaşkanlığı döneminde, cumhurbaşkanlığı genel sekreteri. Köşkün gizli Genelkurmay Başkanı kabul ediliyor. 1990'da Körfez savaşı sırasında Türk ordu harekatını ve Kürdistan'daki savaşı planladı.

Recai Ergin: General, 1966'da ÖHD başkanı, 1967'de Londra'da askeri ataşelik, 1977'de Genelkurmaylık İstihbarat Dairesi başkanlığı yaptı. Aynı yıl ordu içinde Namık Kemal Ersun tarafından yapılan darbe hazırlıklarına adı karıştı. Emekliye ayrıldı. 1980'de "Hisarbank" yönetim kurulu üyesiydi. Banka batıyorken Kenan Evren tarafından kurtarıldı. Binlerce vatandaşı dolandıran Kastelli isimli banker, kendisini Ergin'in kurtardığını açıkladı. Recai Ergin, 1988 yılında Turgut Özal'a, yani Çankaya'ya danışman olarak atandı.

Hulusi Sayın: General, 1987 yılında PKK'ye karşı kurulan kontrgerilla ordusu "Jandarma Kolordusu"nun ilk komutanı. Kürt celladı da denilen bu şahıs, emekli olduktan sonra, 1990 yılında başbakanlık başdanışmanlığına atanarak, Özal'ın Çankaya danışmanlarına dahil oldu. Sayın'ın ordu içinde MHP militanı olarak bilinen yeğeni jandarma albayı Cengiz Altun, emekli olduktan sonra İngiliz hükümetini bile dolandıran kontrgerillacı Kıbrıslı Türk işadamı Asil Nadir'in Mersin'deki temsilcisi oldu (Yüzyıl dergisi, 9 Aralık 1990, s. 9).

Hayri Ündül: Emekli general, eski MİT müsteşarı, Özal'ın Çankaya'daki danışmanlarından. Hayri Ündül, emekli olur olmaz, Ereğli Demir Çelik Fabrikaları yönetim kuruluna üye yapıldı.

Rüştü Naipoğlu: Emekli tümgeneral, Başbakanlık Güvenlik Danışmanlığı'na getirildi. MİT'ten emekli, CIA'nın adamı, ABD vatandaşı, yeşil kartı var.

Sabri Yirmibeşoğlu: Milli Güvenlik Kurulu'nun 1990 yılı sekreteri. Aynı yıl Kürdistan için çıkarılan 424 KHK ya da SS (Sürgün ve Sansür ya da Soykırım) kararnamesi olarak bilinen Kanun Hükmünde Kararnamenin mimarı. Halen ÖHD'nin en güçlü adamlarından.

Sabahattin Çakmakoğlu: Emniyet Genel Müdürlüğü'nden, Başbakanlık Müsteşarlığı'na getirildi (1990).

Memduh Tağmaç: 12 Mart 1971 darbesi generallerinden, emekli olduktan sonra "Sınai Kalkınma Bankası" yönetim kurulu üyeliğine atandı.

Muhsin Batur: 1971 darbecilerinden, emekli olduktan sonra, sözde sosyal demokrat CHP'nin reis-i cumhur adayı oldu.

Celal Eyicioğlu: Darbeci generallerden, emekli olduktan sonra Tokyo büyükelçisi oldu.

Namık Kemal Ersun: 1977 yılında darbeye kalkışan cuntanın başı olan general. 1 Mayıs 1977 İstanbul katliamında 34 değil, 300 kişi öldürtmek isteyen, darbenin o zaman gerçekleştirilmiş olacağını söyledi. Emekli olduktan sonra İş Bankası Yönetim Kurulu üyeliğine atandı. (12 Eylül 1980 döneminde)

Memduh Ünlütürk: 1971 yılının ünlü kontrgerilla şefi general. İşkence köşkü olarak bilinen İstanbul-Erenköy Ziverbey köşkünün yöneticisi. Emekli olduktan sonra, Kürdistan'la ilgili "çözüm" reçetelerini basına yazılar şeklinde açıkladı. Bu reçetelerde kritik bölgelerdeki Kürt nüfusunun Batıya sürülerek yerlerine Türk göçmenlerin yerleştirilmesini öneriyordu. 28 Şubat 1991 günü İstanbul-Üsküdar'da öldürüldü. Eylemi "Dev-Sol" üstlendi.

İsmail Selen: Kürdistan'daki "Jandarma Kolordusu" isimli kontrgerilla ordusunun komutanlarından. Korgenerallikten emekli. 23 Mayıs 1991 günü Ankara-Aydınlıkevler semtinde öldürüldü. Eylemi Dev-Sol üstlendi.

Adnan Ersöz: MİT müsteşarlığından emekli general, 13 Ekim 1991 günü Dev-Sol tarafından İstanbul'da öldürüldü.

Kemal Kayacan: Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'ndan emekli kontraci general. 1971 darbesi generallerinden ve 1974 Kıbrıs işgali sorumlularından, 1977'de CHP milletvekili, 29 Temmuz 1992 tarihinde Dev-Sol tarafından öldürüldü.

Temel Cingöz: Kürdistan'da görev yapan ve alay komutanlığına kadar yükselen ünlü kontrgerilla uzmanı. 1978'de Siirt'te Hulusi Aydın isimli bir PKK militanını cezaevinde zehirleterek öldürttü. 1979 yılında Batman Belediye başkanı Edip Solmaz'ı öldürttü. 1985 yılında Mehmet Oktay isimli PKK militanının cesedini askeri cemsenin arkasına bağlayarak sürükletti. Çatışmalarda ölen, ya da işkencede öldürülen PKK militanı ve diğer Kürt yurtseverlerinin cesetlerini Siirt'te "Kasaplar Deresi" olarak bilinen belediye çöplüğünde, dozerle açılan çukurlara gömdürttü. 1991 yılında Adana'da alay komutanıyken öldürüldü. Eylemi Dev-Sol üstlendi.

Esat Oktay Yıldıran: 1980 Diyarbakır askeri cezaevinin komutanı, ünlü kontracı. Cezaevinde, pişmanlık gösteren siyasi tutuklulardan "Genç Kemalistler" isimli kontrgerilla örgütü oluşturdu. Bunları, cezaevinden bırakarak, cinayetlerde ve cezaevinde işkencelerde kullandı. Bu şekilde en az 30 devrimci ve yurtsever cezaevinde katledildi. Kıbrıs'ta Rum halkına karşı cinayetlerde de yeralan bu ünlü kontrgerilla elemanı 1988 yılında İstanbul-Üsküdar'da PKK militanları tarafından öldürüldü.

Halit Narin: Türk sanayicisi, ÖHD'nin adamı, 1980 döneminde iflas etti. Koruyucusu MİT'in ünlü kontrgerillacılarından Hiram Abbas'tı. Muğla'ya giden 1980 cuntası elemanlarından eski Hava Kuvvetleri Komutanı Nurettin Ersin'i ağırlar, ardından iflastan kurtulur (Cumhuriyet, 26 Şubat 1993).

ÖHD'nin sermaye ve partilerle iç içe giren bir çeteye dönüştüğünü bu örneklerden çıkarmak zor olmasa gerek. Bilanço kimden çıkarılıyor? Tabii ki zavallı hale düşürülen, halk yığınlarından. Askerler, polis, MİT şiddet uyguluyor, demokratik hakları ortadan kaldırıyor; tabii ki "vatan ve milleti" kurtarmak için. İşveren malları değerleniyor, talan yapıyor, bundan ÖHD'li generallerin payını veriyor. Politikacılar da bu çirkin ve aşağılık çetenin siyasi ayağını temsil ediyorlar. Bu çetenin içinde mafya olarak bilinen Türk yeraltı dünyası ve basın var, belki de basın en aşağılık olanıdır. Buna da bazı örnekleri sıralayabiliriz.

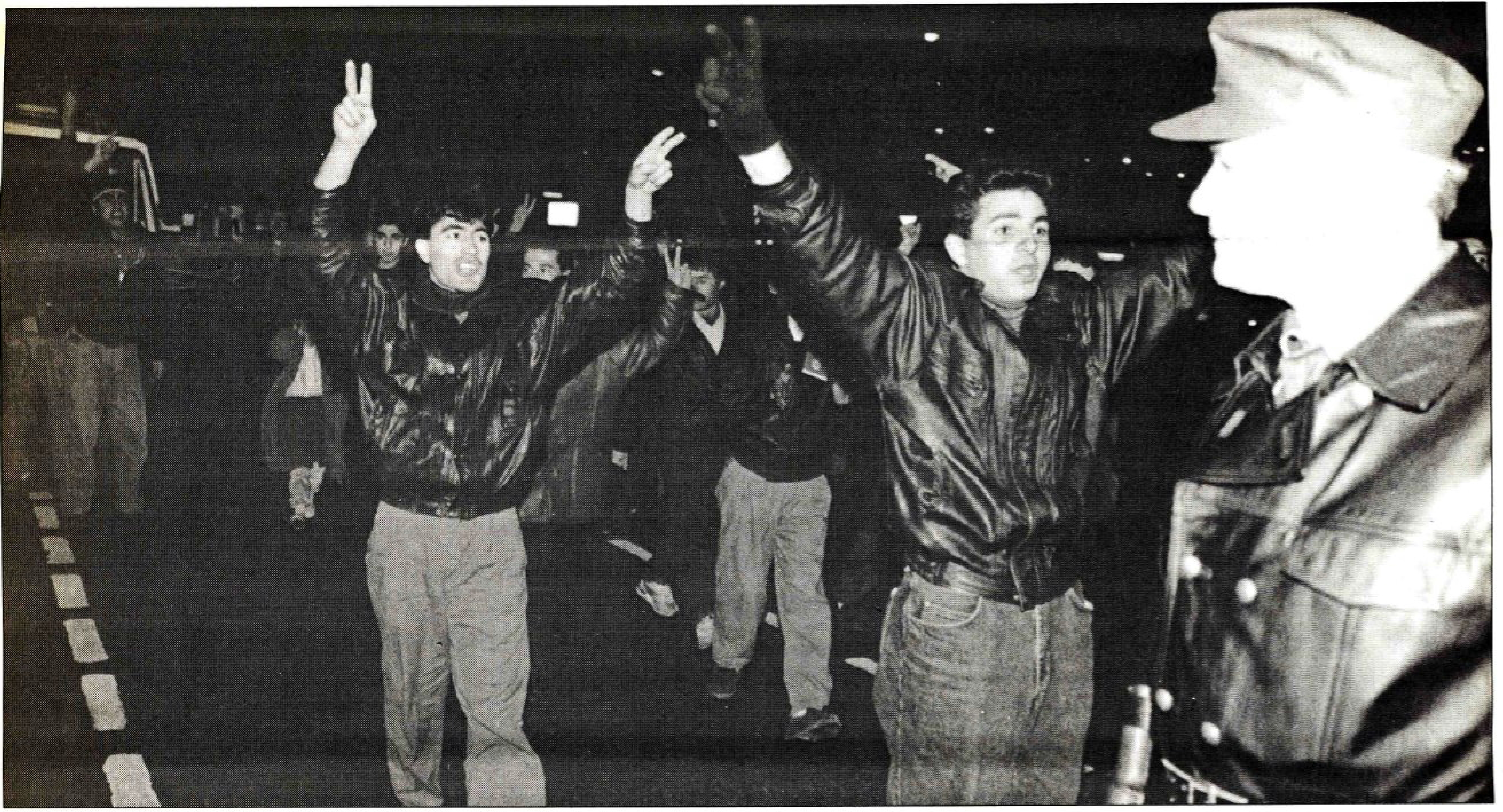
1970'lerde Türkiye'de bir bankerlik furyası patlar. Bankalar piyasadan para çekemeyince bunları kullanırlar. Banker denen bu kişiler de yüksek faizlerle orta sınıftan para toplarlar ve tümü de dolandırıcı çıkar. 12 Eylül 1980 'de askerler yönetime elkoyunca, bankaların istemiyle faizler donduruldu. Bankalara akan, orta sınıfın bankerlere yatırdığı paraların yokolması, yüzbinlerce insanın mağdur duruma sokulması demekti.

Bu bankerlerden biri de Cengiz Aygün'dü. Genç yaşında milyarder olan bu kişi, iktidarda öyle bir nüfus kazanmıştı ki "Emniyet Genel Müdürü Saffet Arıkan Bedük'ün İstanbul valiliğini engelleyebiliyor. Turgut Özal'ın kardeşi Yusuf Özal'ın emekli kontrgerillacı has adamı, DPT müsteşar yardımcısı Bülent Öztürkmen'i kızağa alabilecek vb." kadar güçlü olan biri (Cüneyt Arcayürek, Darbeler ve Gizli Servisler, s. 282). Banker Bako'nun en güçlü ilişkilerinden biri DYP'den meclis başkanı olan Hüsamettin Cindoruk. Derken Banker Bako iflas eder ve Turgut Özal'ın kardeşi Korkut Özal'ın "Hak yatırım"a olan 500 milyon dolayındaki borcunu ödeyemez.

MİT bu bilgileri basına sızdırır. Kullanılan "Hürriyet" gazetesidir. Gazetenin Genel Yayın Yönetmeni Çetin Emeç, bunu makale şeklinde yayınlar. Bu bilgiler 1988 yılında Hürriyet gazetesinde yayınlandı. MİT'te dengeler değişti ve Çetin Emeç, 7 Mart 1990 tarihinde İstanbul'da öldürüldü. Olayda "Hizbullah" isimli fanatik dini örgütün parmağı arandı. Faili gizli tutmaya en fazla "Hürriyet" gazetesi çalıştı. Katil belliydi. Çetin Emeç ve temsil ettiği Hürriyet gazetesinin patronu ÖHD çirkefi içindeydi ve aradaki hesaplaşmanın kurbanı olmuştu. Çetin Emeç cinayeti, devlet ve Hürriyet için "faili meçhul cinayet" olarak kaldı.

Çirkef bu kadarla sınırlı kalsa iyidir. "Mehmet Eymur" isimli meşhur MİT ajanı, Özal ve diğerlerinin istemiyle "MİT raporu" olarak bilinen bir rapor "2000'e Doğru" dergisini kullanarak basına sızdırdı. Bu rapor aradaki hesaplaşmanın ürünüydü. Generallerin ses sanatçılarıyla, artistlerle ilişkileri bile basına yansıtılıyor. Bu şekilde Necdet Ürüğ gibi eski kontrgerilla elemanlarının reis-i cumhurluk yarışında devre dışı bırakılması sağlanıyordu. İlginç olan ÖHD-MİT-politikacı üçgenine basının ve mafyanın girmesiydi. Özellikle de "Hürriyet" gazetesinin.

Devamı 23. sayfada

GELECEK GENÇLİĞİNDİR

Almanya'nın Köln kentinde yeni bir gençlik derneği açıldı. Avrupa'daki Kürdistanlı gençler tarafından kurulan dernek yaklaşık 1 aydır faaliyet yürütüyor.

Avrupa'da örgütlü olan ve gittikçe de örgütlenen Kürdistanlı gençlerin bu oluşuma neden ihtiyaç duyduğunu öğrenmek ve faaliyetleri konusunda bilgi alıp, kamuoyunu da bilgilendirmek amacıyla Köln'deki derneğin yönetimiyle görüştük. Bu görüşmeyi, Avrupa'daki Kürt gençliğinin istemlerini de dikkate alarak, olduğu gibi yayınlıyoruz.

Berxwedan***: Kürdistan gençliğinin oluşturduğu ve ilk olan böyle bir derneğe neden ihtiyaç duyuldu? Ve derneğin amacını açıklar mısınız?***

Dernek Yönetimi: Açılan bu dernek Kürdistanlı Yurtsever Gençler tarafından oluşturulmuştur. Yurtsever Gençliğin bir faaliyet koludur. Avrupa'da yeni olması itibarıyla birçok zorlukları var.

Amacımız TC'nin yürüttüğü asimilasyon ve sürgün politikası sonucu gerçekleşen ulusal özünden, ülkeden kopuşları durdurmak ve gençliği ulusal özüne kavuşturmaktır. Ayrıca Kürt gençliğinin Avrupa'daki yoz ilişkiler içine çekilmek istendiği biliniyor. Bu konuda da Kürt gençliğinin sorunlarına çözüm gücü olmak amacındayız. Belki bu konuda önümüze bazı engeller çıkıyor ama gençliğin de böyle bir ihtiyacı vardır. Bizim ihtiyacımız olduğu gibi gençliğin de öyle bir ihtiyacı vardır.

Avrupa'da sadece Yurtsever Gençliğin kurumları değil, TC'nin halk karşıtı olan birçok kurumları da var. Amacımız Kürdistan gençliğini onların kirli uzantılarına ve emellerine bırakmamaktır. Onlara alet etmemektir. Yurtsever Gençlik böyle bir bilince ulaşmıştır ve çalışmaları bu yönlü sürmektedir.

Dernek amacına varmak için ne gibi çalışmalar yürütüyor?

Derneğimiz yeni olmasına rağmen, birçok çalışma başlatılmıştır. Gençliğin ihtiyaç duyduğu kültürel çalışmalar, spor, tiyatro ve eğitim çalışmaları yapılmaktadır. Diğer faaliyet dalları için de komiteler kuruluyor, gençliğin bulunduğu, olduğu, barındığı bütün alanlara ulaşmak istiyoruz. Bu yönlü toplantılar yapılıyor. Uzanabildiğimiz kesimlere ulaşmaya çalışıyoruz. Gençlik Avrupa'da çeşitli ortamlarda bulunuyor. Biz de onlara ulaşabilmek için değişik ortamlara gidiyoruz. Onları oralardan çekmek istiyoruz. Avrupa ortamının eritici, bitirici yönünü anlatmaya, kavratmaya çalışıyoruz. Böyle bir ortamın gençlik üzerinde yarattığı tahribatlar çok olsa da, bunlar giderilemeyecek düzeyde değildir. Yaşam biçimimiz ve gücümüz buna yeterlidir.

Bölgenizdeki Kürdistanlı gençliğin tamamına ulaşabiliyor musunuz ve bu konuda yaşadığınız zorluklar nelerdir?

Bu konuda Köln bölgesi gençliği çok duyarlıdır, çok isteklidir. Derneğimize her kesimden, her gruptan insan gelebiliyor. Bunun yanında birçok gencin istemleri karşılanıyor. Onların çalışmasını, faaliyet yürütmesini güçlendirmeye çalışıyoruz. Bu yönlü istemleri olan arkadaşlar da vardır. Bölgede bulunan diğer güçlerin yarattığı tahribatlar vardır. Bu tahribatlar olumsuz etkiler yaratıyor ve bizi biraz zorluyor. Bölgesel ve farklı saptırıcı temelde yaklaşım gösterenler var. Bütün bölgelerdeki gençlik şu anda ortamımızda mevcuttur. İlk etapta bize sorulan sorular şimdi artık basit görülüyor ve bize sorulmuyor. Eskiden sorulan sorular ile şimdikiler çok farklıdır. Şimdi tamamen ulusal kurtuluş savaşını, PKK'yi, Kürt halkını ve kendi gerçekliğini öğrenmek istiyor.

Şu anda gençlik derneği bir çekim merkezi konumundadır. Her gün 200'e yakın genç derneğe gelmektedir. Birçok toplantı, konuşma, sohbet ve eğitimler yapılıyor.

Önümüzdeki süreçte birçok faaliyetimizi daha da güçlendireceğiz. Gerek kültürel konularda olsun, gerek spor konusunda olsun birçok ders de verilmektedir. Gücümüzün yettiği oranda, gençliğin istemlerine cevap vermeye çalışıyoruz.

Avrupa'daki Kürdistanlı gençlerin yaşadığı sorunlar, Avrupa'nın yoz yaşamının etkileri ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin Kürt gençliğine sağladığı imkanları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bu soruya iyi cevap verebilmek gerekiyor. Daha dün yaşlı bir yurtseverimiz geldi. Kendi çocuklarının bataklıkta, yoz yaşam içerisinde olduğunu ve onları kurtarmamız için bizden destek beklediğini söyledi. Bu örnek bile Avrupa'daki yoz yaşamı anlatmaya yeterlidir. Ve bu tür örnekler çoktur. Bunu daha dün yaşandığı için söylüyorum. Bu yönlü yardımlar da bizden bekleniyor. Kürt gençliğinin Avrupa'daki sorunları gerçekten derinleşmiştir. İçinden çıkılmaz hale getirilmiştir. Avrupa'nın yaşamı daha önce de belirttiğimiz gibi bunaltıcı, bitirici, körleştirici ve yok edicidir. Gençlik bu yaşamın karşısında direnecek gücü kendinde bulamıyor. Toplumsal yapıyla bütünleşemiyor. Avrupa'daki yapıyla bütünleşemiyor. Kendisinin ayrı istemleri ve ayrı bir yaşam tarzı olmasından dolayı, toplumdan kopuk bir halde yaşamaya çalışıyor.

Kürdistan gençliğinin yeniden dirilişi ve yükselişi var, bu yönlü çabaları var. Gençlik artık doğru yolu bulmuştur. Toplumundan ve ulusundan kopuk bir halde yaşamanın verdiği acıları yaşıyor. Bu acılardan derin dersler de çıkarıyor.

PKK'nin Avrupa'da gençliğe açtığı çeşitli imkanlar mevcuttur. Tarihinde görmediği, yaşamadığı imkanlar bugün PKK tarafından kendisine sunuluyor. Gençliğin bu yönlü istemleri de vardır. İstediği her konuda yardım etmeye çalışıyoruz. Bu gençliğin istemi ve tavrına bağlıdır. Kendisi güç getirebildiği oranda isteyebildiği oranda, devrimin sorunlarını kaldırabildiği oranda kendisine her türlü çalışma olanağı da sunulabilir.

Avrupa'nın yoz ortamından kurtulabilmesi de yalnız kendi çabasıyla zordur. Bu yönlü destek de sunmaya çalışıyoruz. Gençliğin yaşadığı birçok sorun vardır. İntiharlara, cinayetlere, soygunlara kadar varan bir bunalımlı bir yapısı var. Bu yaraya merhem olma görevi biz Kürdistanlı genç yurtseverlere düşüyor. Bu yükü kaldırabilecek düzeyde çalışmalarımız var.

Gençliği, kendisini yiyip bitiren o ortamlardan kurtarıp, onlara can veren, onların kurtuluşu olan PKK'nin içinde birleştirip, insanlığın ve kendisinin kurtuluşuna yürümek ve yürütmek temel görevimizdir.

Gazeteniz aracılığıyla tüm gençlere seslenmek istiyoruz. Gelin kendi sorunlarımıza ve kendi gerçekliğimize sahip çıkalım. Hep birlikte daha güçlü çalışmalar yapıp, halkımız için iyi sonuçlar çıkaralım. Gelin bu ateşi biraz daha körükleyelim.

Kürdistan'da sonuca doğru giden bir savaş gerçekliği var. Avrupa'daki Kürt gençliğine düşen görevler sizce nelerdir?

Ülkemize karşı görevlerimiz şimdi her zamankinden daha yakıcıdır. Gençlik toplumsal gelişmelerin motorudur. Toplumsal sorunlara çözüm gücü olmak için çalışmalıdır.

Bu görev önemlidir. Avrupa'da gençliğin yapabileceği birçok faaliyetlilik vardır. Mücadele etmek sadece tetiğe basmak değildir. Elbette tetiğe basmak önemlidir, fakat gençlik Avrupa'da da önemli şeyler yapabilir. Bugün ülkeye ve partiye her yönlü destek sunabilir. Gençliğin yardımları her zamankinden daha çok gereklidir. Gençlik bu konuma ve bu bilince ulaşmıştır. Şu anda derneğin açılmasında ve faaliyetlerin yürütülmesinde gençliğin büyük yardımları vardır. Bunlar başlı başına ülkeye ve halka yardımdır. Bunun dışında ülkeyi ve savaşı tanıtan birçok çalışmalar üstlenebilirler. Diğer faaliyetleri de yürütebilirler. Gerçekleşen Kürdistan devrimi aynı zamanda gençlik devrimidir. Yani gençliğin ihtiyaç duyduğu bir devrimdir.

Gençliğe bu çerçevede her türlü yardımı sunmaya çalışıyoruz. Ama gençliğin de bu yönlü duyarlı olması gerekir. Yapılan ve yapılacak olan herşey bizler için, geleceğimiz içindir. Kürt halkının tarihten silinmemesi içindir. Düşman bizleri hep tarihinden ve Kürtlüğünden kaçan insanlar haline getirmiştir. İşte bu olumsuz gidişata karşı PKK hareketi çıkmıştır. Bizi özgürlüğümüze kavuşma aşamasına kadar getirmiştir. Bundan sonra görev bizimdir. Dört elle sarılmalıyız. Bırakmamalıyız, bu bizlerin son şansıdır. Eğer görevlerimize doğru temelde sahip çıkmazsak, bunun bizler için çok acı sonuçlar yaratacağı kesindir.

Belirttiğimiz gibi görevlere dört elle sarılmalı her yönden devrimi ve insanlığı düşünmeliyiz. Her koşul altında ve her yerde Kürtlüğe sahip çıkmalı onun değerlerini ve mücadele kültürünü korumalıyız. Bilinmelidir ki, "gelecek gençliğindir" bizler de Kürdistanlı gençler olarak bu geleceği yaratmak için şimdiden tüm görevlerimize sahip çıkmalıyız.

Bize zaman ayırdığınız için teşekkür eder, çalışmalarınızda üstün başarılar dileriz.

Bize bu imkanı sağladığınız için teşekkür ediyor ve Berxwedan'ın çalışmalarında başarılar diliyoruz.

YJWK'nin 7. kuruluş yıldönümü kutlamasında Kürdistan kadınları

DAHA BAŞI DİK VE DAHA ONURLU

Ulusal kurtuluş savaşı-mız açısından kıyasıya bir mücadeleyle geçen 1993 yılı, sömürgeci-faşist TC'nin her türlü özel savaş yöntemleriyle geliştirdiği saldırılara ve emperyalist ülkelerden aldığı her türlü desteğe rağmen kazanılmıştır. Bu sonuca, Başkan APO'ya ve şehitlere duyulan bağlılık ve bu değerlere sıkı sıkıya sarılmayla ulaşılmıştır. Bu nedenle 94'e büyük kazanma ve büyük özgürlük umuduyla girerken, oldukça hassas, bir o kadar da tarihi gelişmelere kaynaklık edebilecek bu yılda, Başkan APO'nun izinde ve partimiz PKKnin yanında olmak, mücadeleye daha güçlü katılmak, her zamankinden çok daha gerekli ve zorunludur.

TC, kendisi için tam bir yenilgi yılı olan 93'te, aldığı, bu ağır yenilgiyi gizlemek, kamuoyunu sahte zafer propagandalarıyla oyalamak için Avrupa'ya bel bağlamıştır. Kendisine umut bağlanan başta Almanya ve Fransa devletleri olmak üzere, bazı emperyalist Avrupa devletleri, halkımızın gelişen özgürlük mücadelesine ket vurmak isteyen TC'ye sahte zafer senaryosu hazırlamak amacıyla bazı saldırılar geliştirdiler. Avrupa'da kendisini büyük bir inanç ve umutla bağladığı mücadelesinin engellenme girişimleri karşısında, Kürt halkı gereken tavrı koydu ve tüm bu taktikleri boşa çıkardı.

Tüm Avrupa'da örgüte, mücadeleye bağlılıklarını bir kez daha gösteren Kürt kadınları da bütün eylemlerde en öndeki yerlerini aldılar. Bu katılımlarıyla, mücadeledeki işlevlerini kavrayarak, bilinçte ve ruhta ülkeyi ve mücadele gerçekliğini özümsediklerini kanıtlayan Kürt kadınları ayrıca YJWK'nin 7. kuruluş yıldönümü kutlamasına da coşkuyla katıldılar ve bu anlamda kendi örgütlülüklerine de sahip çıktılar.

YJWK'nin 7. kuruluş yıldönümü, 19 Aralık'ta Almanya'nın Troisdorf kentinde kutlandı. Yaklaşık 2000 kişinin katıldığı geceye şehitler için bir dakikalık saygı duruşuyla başlandı. Gecenin önemini belirten konuşmalardan sonra, son dönemdeki gelişmeleri izlemek üzere Kürdistan'a giden İlerici Kadın Grubu'ndan Brigette Erdweg ve Alexandra Heide de izlenimlerini içeren bir diya gösterisi sundular. Türkiye turizminin boykot edilmesi talebinde bulunan Erdweg ve Heide'nin yanısıra, davetliler arasında PDS Linke Liste'den (Demokratik Sosyalizm Partisi) Sonja Kiesbauer ve Covrage Kadınlar Örgütü üyesi Hollandalı Coriy Kandemir de bulunuyordu.

Sahne, sarı-kırmızı-yeşil renklerle, Başkan APO'nun büyük posteriyle, Newroz şehitlerimizden Zekiye Alkan ve Rahşan Demirel'in resimleriyle donatılmıştı. Türkçe ve Kürtçe olarak yapılan konuşmalarda, Kürt kadınının örgütlülüğe duyduğu ihtiyaca değinildi; kadının, özgürlüğünü ancak savaşarak elde edebileceği vurgulandı.

Şehit aileleri ise yaptıkları konuşmalarda, birlik ve beraberlik için ölüme kadar şehitlerin yollarını takip edeceklerini belirterek, "Avrupa bizim yerimiz değildir, yerimiz, vatanımız, canımız, kanımız, herşeyimiz Kürdistan'dır. Bütün çocuklarımızı bu yolda vermeye hazırız, akıtılan kana sahip çıkmak gerekir. Şehitlerin yolu yolumuzdur" dediler. İzleyicilerin yoğun alkışlarını alan bu konuşmalardan sonra, Koma Mizgin, Koma Serîhildan ve Koma Berivan folklor grupları Kürdistan'ın çeşitli yörelerinden oyunlar sergilediler. Şiirlerin de okunduğu gecede, Beser, Eylem ve Mizgin türküleriyle kitleyi coşturdular. Gece boyunca "Bijî Serok Apo", "Şehîd namirin", "Bijî PKK", "PKK biziz, bizi yasaklayamazsınız", "Kürdistan faşizme mezar oluyor" sloganları atıldı, halaylar çekildi. Duisburg ve Köln YJWK kültür ekipleri de tiyatro ve skeç sergilediler. ERNK Avrupa Örgütü'nün geceye yönelik gönderdiği mesajda Kürt kadının bugün devrimde büyük bir rolü olduğuna ve bu rolün gerektiği gibi yerine getirilmesinde örgütlülüğün önemine değinildi ve bu doğrultuda tüm olanakların seferber edilerek, gereken desteğin her zaman verileceği belirtildi.

Ayrıca Heyva Sor, Hunerkom, Hevgırtın ve TKP-Kıvılcım da geceye gönderdikleri mesajlarla başarı dileklerinde bulundular.

Geceye katılanlara, Kürdistan kadınının mücadeledeki yeri, YJWK çalışmaları ve geceye ilişkin olarak yöneltilmiş sorulara şu yanıtları aldık.

"Kürdistan kadını onuruna sahip çıkıyor"

- Adım Songül. Malatya'nın Kürecik ilçesindenim. YJWK'nin kuruluş yıldönümü gecesi için buradayım. Kürdistan kadını geçmişte başkalarına bağlıydı, toplumda hiçbir söz hakkına sahip değildi. Mücadelemizin, gelişmesiyle birlikte kadınımız kendi onuruna sahip çıkıyor.

YJWK'ye sahip çıkmamız gerekiyor. Avrupa'daki Kürt kadınları olarak, YJWK çatısı altında örgütlenerek, mücadele ruhuyla donanmalı ve bu ruhun taşıyıcısı olmalıyız.

YJWK tarafından düzenlenen bu gece, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelemizin bir ürünüdür. YJWK de buradaki kadınlara ülke ruhunu yaşatmayı amaçlıyor. Yani Kürt kadını Avrupa'da olsa bile ülke ruhunu yaşamalıdır.

Kürt halkı ve tabii ki en başta da Kürt kadını, hiçbir zaman susmayacaktır. Zaten "ya zafer, ya ölüm" şiarını haykırıyoruz ve bu şiardan asla vazgeçmeyeceğiz.

"Özgürlüğü haykırıyoruz"

- Adım Sema, Paluluyum. Kürdistan'dan yeni geldim.

Biz önce hiçbir gerçeğin farkında değildik. Sonra arkadaşlar köyümüze gelip-gitmeye başladılar. Onları tanımaya, anlamaya başladık. Onları dinledik, onlara inandık. Biz şimdi daha fazla mücadele etmek, daha fazla çalışmak istiyoruz. Arkadaşların köye gidip-gelmeleri, yapılan konuşma ve tartışmalardan sonra köyümüzden gerillaya katılım çok oldu. Bayanlardan da katılanlar oldu. Kadınlar daha çok bilinçlendi. Bunun üzerine askerler, gerillaya yardım ettiğimizi söyleyerek, önce köyün köprüsünü, sonra da evlerimizi yaktılar. Birçok kişiyi gözaltına alıp, işkenceden geçirdiler. Bunun üzerine herkes köyden göç edip, Elazığ'a gitti. Şimdi oraya gidenlerin çoğunun kalacak yerleri yok, durumları kötü. Askerler bunu yaparak bizi durduracaklarını, korkutacaklarını sanıyorlardı. Ama yanılıyorlar. Bizim daima, her koşul altında Başkan'a, partiye bağlı kalacağımızı ve özgürlüğe kadar, evimizi de köyümüzü de yaksalar yürüyeceğimizi bilmeleri gerekir.

Avrupa'ya yeni geldiğim için, buradaki çalışmalara da yeni katılıyorum. Bizler mücadele için elimizden gelen her şeyi yapmalıyız. Bu geceyi iyi buluyorum. Biraraya gelme olanağı buluyoruz ve hep birlikte burada özgürlüğü haykırıyoruz.

"Mücadale kadını baştan yarattı"

- Adım Ayfer, Bingöllüyüm. Yaklaşık yirmi yıldır Almanya'dayım. Burda bir üniversiteye devam etmekteyim.

Mücadele Kürt kadınının bağımsızlığı da demektir. Mücadelenin gelişmesiyle birlikte gerek Kürt erkeğinde, gerekse Kürt kadınında yani Kürt insanında ilerlemeler görebiliyorum. Birçok ailede partiyi tanımadan önce özellikle erkeklerin eşlerine karşı baskıları vardı, davranışları daha değişikti. Zamanla, partiyi tanımalarıyla birlikte değişmeler oldu. Mesela birçok kişi eşinin yada kızının, aslında çok normal olan bazı ortamlarda bulunmasını, konuşmasını kabul edilemeyecek bir şey olarak görüyor. Tabu olan bir konuydu. Partiyi tanımalarıyla birlikte, bu kişilerin eşleri ve kızlarıyla birlikte gecelere, eylemlere katıldıklarını görüyoruz. Birçok konuda oturup, tartışıyorlar. Bana göre bu büyük bir ilerlemedir.

Mücadeleye paralel olarak, kadın örgütlülüğünün de yürümesi çok önemlidir. Ben YJWK'yi ilk olarak ikinci kongresinde tanıdım, daha önce bu konuda herhangi bir bilgim yoktu. Sonra ben de bir süre YJWK çalışmalarında bulundum. Fakat gerek ailesel nedenlerden, gerek okulumdan dolayı fazla verimli olamadım. Ama bu örgütlülüğün bizler için mutlaka gerektiği kanısındayım.

Bu gecelerin anlamı büyüktür. Birçok kişi geceler aracılığıyla bilgilenebiliyor. Daha çok etkilenip, mücadeleye desteğini daha da artırabiliyor. Gecelerde birçok kişiyle karşılaşılıyor, Kürt halkının müziği dinleniliyor, biraraya gelindiği için birçok şey de alınabiliyor. Bu geceler ihtiyaç vardır ve sık sık olmalıdır.

"PKK insanları birbirine yakınlaştırıyor"

- Adım Zeynep, Erzurumluyum. Türküm ama eşim Kürttür.

Parti insanları birbirine yakınlaştırıyor. Partiden alacağımız çok şey var. Bu nedenle, Parti için çalışmamız gerekiyor. Mücadeleyle birlikte kadın daha fazla özgürleşiyor ve özgürleştikçe, özgürlüğü daha çok istiyor. Ben Türküm ama eşim Kürt ve hepimiz birlikte bu mücadeleyi destekliyoruz, özgürleşmek istiyoruz.

Ben bir Türk olarak bu mücadelede, TC'nin yaydığı gibi, Türk düşmanlığı görmüyorum. Türk halkı arasında, Kürdistan'daki mücadeleyi anlayanlar, bu tür şeylere inanmıyorlar. Ama tabii ki buna inanandırılanlar da var. TC bunu yaparak, insanların gerçekleri anlamasına engel olmak istiyor. Binlerce yıldır birlikte yaşayan iki halkı birbirinden uzaklaştırmaya çalışıyor. Ama Kürt ve Türk halkı birlikte tüm haksızlıklara karşı mücadele etmelidir.

"Şimdi Kürt kadınının başı dik ve daha başarılı"

- Adım Latife, Mardinliyim. 55 yaşındayım. Kürt kadınını şu anda çok başı dik ve çok başarılı buluyorum. Kürt kadını geçmişte hiçbir söz hakkına sahip değildi. Ama mücadeleyle birlikte her gün daha da özgürleşiyor. Ben de bir Kürt kadını olarak mücadelemiz için elimden geleni yapmaya çalışıyorum. Her gün mücadeleyi, ülkeyi düşünüyorum, ülkeyle yaşıyorum. Ülkedeki akrabalarımla devamlı telefonla konuşuyorum.Bana söylediklerine göre, korucular köyümüzü basmışlar, evlerimizi hep yakılmış, herkes işkenceden geçirilmiş. Hepsi kan içinde, baskı altında. Ama bu baskılara rağmen, biz gerek ülkede gerekse de burada Kürdistan kurulana dek mücadele edeceğiz.

YJWK bizim mücadeleyi daha iyi tanımamız ve daha çok yararlı olmamız için gereklidir. Bizler kendi örgütümüz olan YJWK'ye daha çok sahip çıkmalıyız. YJWK'nin bu tür geceleri daha sık düzenlemesini istiyorum. Çünkü biraya geldiğimiz, tanıştığımız ortamlardır ve bizim için çok gereklidir.

SAVAŞ VE SANAT

Yalnızca insanlık düşmanı olanlar dışında, hiç kimse savaşı bir amaç olarak benimsediğini söyleyemez. Ancak bu gerçekliğe rağmen insanlar, binlerce yıldır, savaştan geri durmamışlardır. Bütün savaşların temelinde yatan neden, çıkarlar sorunudur. Toplumlardaki çıkar çelişkilerinin netleşmesi, sınıflar biçiminde ayrışmayı da beraberinde getirmiş; sınıflar ise kendi varlıklarını devam ettirmenin maddi koşullarını güçlendirirken, manevi koşullarını da yaratmayı hedeflemişlerdir. Bu bağlamda felsefi, kültürel, hukuksal ve sanatsal yapılanmalar oluşturmuşlar, diğer sınıfları bu temelde de kendi egemenliklerine katmaya çalışmışlardır. Sınıflar, bu amaçla kendi saflarındaki sanatçıları, her konuda olduğu gibi savaş konusunda da koşullamışlardır. Egemen sınıflar, yaptıkları katliamları "uygarlık" adına kendi sanatçılarına savundurtmuşlardır. Çağa uygun bir örnek olarak ABD emperyalizminin Vietnam başta olmak üzere dünyanın pek çok mazlum halkına karşı giriştiği katliam ve soykırımlar, Amerikalı sanatçılar tarafından 'uygarlık' adına savunulmuştur. Bu, son derece yanlış ve hatta deyim yerindeyse sadistçe bir tutumdur.

Sanatın ve sanatçının savaş karşısındaki tutumu bu olamaz; bu yapılanlara da sanat denilemez. Sanatın ve sanatçının görevi, amacı, dönemsel koşullanmaların ötesinde, insanlık için sonsuz bir özgürlük arayışıdır. Fakat her toplumsal aşama sanat ve sanatçıya da kendi koşullarını dayatır. Sanat ve sanatçı bu koşullar içerisinde amacına en uygun yol ve yöntemi bulmak için uğraşır. Bu yüzden de istisnasız her toplumsal soruna ilgi duyar, tavır alır ve bunu pratiğe geçirir. Zaten sanatçıyı diğer insanlardan ayıran başlıca özellik de işte bu tutumudur. Bu tutum bir görev anlayışına dönüştükçe, sanatçı gerçek niteliğine yaklaşır.

Sanat da toplumsal çözüm olma iddiasını taşıyan etkinlikler arasında çok önemli bir yer tutar. Sanatçının rolü de buna paralel olarak belirlenir. Rolünü yeterince oynayamayan sanatçı, elinde tuttuğu sanatını sonuçta kişisel bir uğraş derecesine düşmekten ve yozlaşmaktan kurtaramaz.

Gerçek sanat, bütün toplumsal sorunlarda çözüm gücü olarak ortaya çıktığı için, toplumsal bir sorun olarak, savaş karşısında da açık-seçik bir çözüm gücü olmak durumundadır. Bilindiği üzere iki tür savaş vardır: Haklı savaşlar ve haksız savaşlar. Her iki savaş karşısında da sanat ve sanatçı ilgisiz ve yansız kalamaz. Çünkü, sanat yansız bir etkinlik değil, yanlı bir etkinliktir. Ve yanlılığını mutlak surette kendi özel amacına uygun olan taraftan yana göstermelidir. Haksız savaşlar doğal olarak, sanatın insanlık için yaratmak istediği, sonsuz özgürlük ortamına düşmandır. Haksız savaşlar da taraflar haksız bir davayı savundukları için, sanatçının bunlardan biri yanında tavır alması mümkün değildir. Bu yüzden tavrını savaştan, asıl zarar gören ezilen sınıflardan yana koymalıdır. Bir yandan bu haksız savaşı durdurmaya çalışırken, bir yandan da bu savaşa karşı ezilen sınıfların haklı savaşını dayatmalıdır. Yani kendi cephesini açmalıdır.

Sorunu kendi özgülümüzde ele almaya çalışalım. Ülkemizde 10. yılına giren bir ulusal kurtuluş savaşı sürmektedir. Savaşın bir tarafı Kürdistan halkı, diğer tarafı ise Türk sömürgeciliğidir. Sömürgeci egemenlikten kurtulmak uğruna verilen hiçbir ulusal kurtuluş savaşı haksız olamaz. Ama bu egemenliği devam ettirmek için yürütülen hiçbir savaş da haklı olamaz. Kürdistan'da yürütülen ulusal kurtuluş savaşı Kürdistan halkı için son çaredir. Uğradığı haksızlıkları başka yollardan giderme olanağından tamamen yoksun bırakılmıştır. Bu noktada Kürdistan bireyinin tarafsız davranamayacağı nasıl kaçınılmaz bir zorunluluksa, Kürdistan sanatçısının da mutlak surette ulusal kurtuluş savaşının yanında yer alması bir zorunluluktur.

Kürdistan halkı adına sanat yaptığını iddia eden her sanatçı, istisnasız ulusal bağımsızlıkçı bir çizgiyi kendine temel almak zorundadır. Bu çizginin gerektirdiği bütün görevleri eksiksiz yerine getirmelidir. Bunu yaptığı oranda hakettiği yere ulaşabilir ve gerçek değerini kazanabilir.

Halkının sesi, gözü, kulağı olmak isteyen her sanatçı bütün enerjisini halkı ve onun davası uğruna en bilinçli bir biçimde harcamalıdır. Kürdistan'da ulusal kurtuluş savaşını yürüten biricik güç PKK'dir. Parti olarak güçlü bir ulusal demokratik mirasa sahip olmayan, var olan tüm değerleri kendi çabasıyla yaratan ve halka maleden PKK'nin ortaya koyduğu mücadele çizgisi, toplumun her dürüst bireyine yüklediği görevleri sanatçıya çok daha fazlasıyla yüklemektedir. Sanatçı, öncelikle bu görevi bilinçli bir şekilde kavramalıdır.

Günümüz koşullarının sanatçıya yüklediği temel görevlerden birisi de mevcut savaşı kendi yetenekleri çerçevesinde halka götürmek, halkın bu savaşa bütünleşmesini sağlamaktır. Dikkat edilmesi gereken bir nokta da şudur: Sanat, propaganda değildir; propagandadan çok daha fazla şeyi kapsar. Bu açıdan sanatçı bir propagandist derecesine düşmemeye özen göstermelidir. Çünkü propagandistin görevi sanatçının görevlerinin çok gerisinde kalır. Sanatçı, topluma çok yönlü hizmeti esas alır. Propaganda dönemlere göre değişir ve son derece görecelidir. Sanat ise topluma bir ruh kazandırmak, organik bir bütünlük sağlamak, toplumu ortak değerler çerçevesinde hareket eden bireyler haline getirmek, ortak davranış biçimleri içine çekmek ve bunları sürekliliştirmek göreviyle mükelleftir. Fakat bu demek değildir ki, sanatçı, propaganda yapmaz. Aksine dönemlere uygun bir propagandayı esas alarak kendisini halka maledebilir. Sanatçı Kürdistan gibi sömürge bir ülkede ulusal bağımsızlıkçı demokratik bir savaşın propagandasını yapmaktan bir an bile geri duramaz.

Burada bir nokta ön plana çıkıyor. Sanatçı, savaşı yürüten örgütlülük içinde yer almalı mıdır? Almalıysa, bunun ölçüsü ne olmalıdır? Kürdistan, çağdaş anlamda sanatçının çok zor yetiştiği bir ülkedir. Bu açıdan Kürdistan'daki sanatçının tarihsel anlamda özel bir yeri vardır. Her sanatçı bu özel yerinin farkında olmalıdır. Bu yüzden de kendini koruma sorumluluğunu mutlaka taşımalıdır. Ancak sanatçı kendisini kurumlaşma temelinde koruyabilir. Eğer bir toplumda kurumlaşma yalnızca bir alanda sağlanabiliyorsa, sanatçı kendini mutlaka o alana taşımalı ve kendini korumalıdır. Kürdistan'da bu alan Parti ortamıdır. Sanatçı, hem kendisini, hem de sanatını bu alanda koruyabilir, geliştirebilir, halka götürebilir. Birinci soruyu bu tarzda yanıtladıktan sonra ikinci soruya geçelim. Ölçü nedir? Aslında bu sorunun yanıtı birinci sorunun yanıtı içinde yer alıyor. İçinde yer aldığı örgütlülüğün ölçüleri sanatçının o örgütlülüğe katılma derecesini de belirlemektedir. Sanatçıyı diğer insanlardan ayıran yetenekler, o örgütlülük içinde değerlendirme kapsamına alınacak ve bir değer biçilecektir. Bu konuda sanatçı parti ölçülerini temel almalı ve yeteneklerini yüklenebileceği tüm görevlerde ortaya koymalıdır.

Eğer bir toplumda kurumlaşma yalnızca bir alanda sağlanabiliyorsa, sanatçı kendini mutlaka o alana taşımalı ve kendini korumalıdır. Kürdistan'da bu alan Parti ortamıdır. Sanatçı, hem kendisini, hem de sanatını ancak bu alanda koruyabilir, geliştirebilir, halka götürebilir.

Sanatçının savaşlar karşısındaki tutumu da bu ölçüler esas alınarak belirlenmelidir. Dünyada pek çok ünlü sanatçı tarihin her döneminde sanatlarını halkların yürüttüğü mücadeleye uygunluk içinde icra etmişlerdir. Bu konuda 19. yüzyılda burjuva sanatçılarının pek çoğunun tavrı örnek gösterilebilir. Müzisyenlerden örnek verirsek; Franz Lizst, Macar ulusal bağımsızlık savaşını aktif olarak desteklemiş ve hatta zaman zaman içinde yer almıştır. Yine Beethoven Avrupa gerici monarşilere karşı yürütülen burjuva demokratik devrimlerini desteklemiş, gençlik döneminde Avusturya'daki ayaklanmalara katılmıştır. Edebiyatçılardan örnek verirsek; Victor Hugo, Stendhal, Zola gibi ünlü edebiyatçılar sürgünlere gönderilmeyi, hapis tehditlerini göze alarak toplumun demokratik hakları uğruna savaşımlarını sonuna kadar desteklemişlerdir. Aynı şekilde andığımız sanatçılar haksız savaşlara ve halkın kırımına sonuna kadar muhalefet etmiş, protestolar geliştirmişlerdir.

20. yüzyılda sosyalist sanatçılar bütün tarih boyunca sanatçıların yaptıklarından kat kat fazlasını yapmışlardır. Bu konuda sayılmayacak kadar çok örnek verilebilir. Hatta şöyle bir genelleme yapmak daha doğrudur: Sosyalist sanatçı toplumun yürüttüğü savaşın içinde yer aldığı oranda sanatını icra edebilir. Yalnızca kendi toplumu için değil, ezilen bütün halklar için de mücadele etmek onun asli görevidir. Şolohov'un sosyalist sanatçıya yüklediği görev çok açıktır. Halkın davası sözkonusu olduğunda, yazar kalemini bırakıp silahı omuzlamaktadır. Halkın davası sözkonusu olduğunda yazar bir eline kalemini, bir eline silahı almalıdır. Kürdistan'daki sanatçı için savaş karşısındaki tavır bu olmalıdır.

Konuyu kendi özgülümüzde biraz daha somutlaştıralım: Bizdeki sanat, ulusal, demokratik bir biçim taşıyan sosyalist sanat olacaktır. Bu gösteriyor ki, sanatçılar yürütülen mücadelenin boyutlarına denk düşen bir yol izlemelidir. Örneğin bundan 10-12 yıl önce sanatçı kendisini Kürt, Kürdistan, bağımsızlık gibi kavramlarla sınırlıyordu ve daha çok bu kavramları meşrulaştırmaya yönelik bir yol izliyordu. Bu, döneme uygun bir yöntemdi. Zaten o dönemde ortaya çıkan sanatçıların hemen hepsinin müziğe yönelmeleri ve bu kavramlara sarılmaları bu yüzdendir. Örneğin Kürt müzisyenleri içinde politik içerik taşıyan müziği popüler tarzda işleyen Şivan, Kürdistan'daki ideolojik gruplaşma aşamasında ve ulusalcı düşüncelerin halka taşırılmasında önemli bir işlev görmüştür. Bugün ise dönemin gereklerine ayak uyduramayarak, hunhar bir mirasyedi tavrıyla o dönemi malzeme yaparak yaşamaya çalışıyor.

Artık dönem değişmiştir. Mücadeleye katılan kitleler müzikle yetinmiyorlar. Daha fazlasını istiyorlar. Örneğin, mücadeleye halk katılımının yüksek olduğu yörelerde "sokak tiyatrosu", "halk tiyatrosu" denilen bir tiyatro türünün yaygınlaştığı görülüyor. Çok yakın gelecekte mevcut oyunlar ihtiyaca cevap vermeyecektir. O halde tiyatro oyunları yazacak sanatçılara daha fazla iş düşecektir. Yine halk arasında çok hızlı bir biçimde yazılı kültür alışkanlığı gelişmektedir. Ruhsal olarak doyurulması gereken geniş halk kitleleri roman, öykü, şiir gibi edebiyat ürünlerini talep edecektir. Küçük yerel gazetelerde bile şiir köşesi, öykü köşesi gibi köşeler açılıyor. Bu da talebin ne kadar hızlı gelişeceğinin bir göstergesi. Bu talebi doyurması gerekenler en başta Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini benimsemiş sanatçılar olmalıdır. TC'nin yaygın olarak kullandığı TV, Kürdistan'da sinema sanatı bilincini geliştirmektedir. Halkta bu yönlü bir talep oluşmaktadır. Bize artan sayıda yetenekli sinemacılar gerekecektir.

Saydığımız bu dört dal, yani müzik, edebiyat, tiyatro ve sinema sanatları, dönemin öne çıkardığı ve çıkaracağı ihtiyaçların gerisinde kalmaktadır.

Döneme özgü sanat geliştirmek gereği acil bir sorun olarak önümüzde durmaktadır. Dönem, ulusal kurtuluş mücadelesinin tarihsel bir dönüm noktasına geldiğini gösteriyor. Bu savaşı besleyecek ve geliştirecek bütün araçlar artan ölçüde hizmete sokulmalıdır. Kürdistan toplumu geleceğini politik olduğu kadar, sanatsal biçimde de kafasında netleştirerek yeni dönemin gereklerine hazırlanmalıdır. Bu bağlamda sanatçılara daha fazla iş düşmektedir. Sazlarımızı akord edelim, kalemlerimizi sivriltelim ve yüce davayı besleyelim.

Sanatçı duyarlı insandır ve hiçbir toplumsal sorun karşısında duyarsız, ilgisiz ya da tarafsız davranamaz. Bu vurguyu ikinci kez yapma gereğini Türk sanatçılarının bugün içinde bulundukları durum nedeniyle duyuyoruz. Çünkü Türk sanatçıları bu denli sert toplumsal çatışmalara kültürel ve ahlaki çöküşe, açlığın, işkencenin, baskının ayyuka çıkmasına karşın, korkunç bir duyarsızlık sergiliyor. Türkiye'deki rejimin bu denli antidemokratik olmasına bakmadan, devlet televizyonuna çıkıp sahteliklere cila çekiyor, rejimin sahiplerinin ağzıyla konuşuyor, onun verdiği partilerde kadeh tokuşturup Orhan Pamuk'un deyimi gibi "kara kitap"ını konuşuyor. Ve hepsinden kötüsü Kürdistan'da yürütülen özel savaşa ve bir adım ötemizde emperyalizmin gaddar politikalarının yol açtığı korkunç savaşa sanki böyle bir şey yokmuş gibi ilgisiz davranıyor.

"Bir halkı ezen başka bir halk özgür olamaz" Marx'ın bu ünlü belirlemesi sanatçılar için çok daha geçerlidir. Hele de Kürt ve Türk sanatçıları özgülünde bunun çok özel bir anlamı vardır. Yaklaşık bin yıldır bazen iki düşman, bazen köle-efendi, son yetmiş yılda haksız bir düzen içinde, birinin inkarı temelinde iç içe yaşayan; ama birbirine sayısız ağlarla bağlanmış, kötü günlerde kader ortaklığı yapmış ve belki de bu yüzden bütün halklardan daha fazla kardeş olması gereken Türk ve Kürt halkının sanatçıları birbirini tamamlayan parçalar olmak için ortak bir tavırla, bu özel savaşa çok keskin bir şekilde dur demelidir. Bu, onların kaçınılmaz, devredilemez, reddedilemez görevleridir. Rejim sahiplerinin gözü dönmüş bir halde, Ortadoğu halklarına dayatılmış kıyım, katliam, soykırım uygulamalarını destekleyen, arka çıkan, göz yuman ve bunları hayata geçiren politikaların başlarına geçirmek, rejimlerini alaşağı etmek için sanatçılar çok özel ve titiz bir çaba sarfetmek zorundadırlar.

Bu noktada çabasını esirgemeyen, bu yüzden de halklarımız tarafından takdirle karşılanan ama kaideyi bozmayan istisnalar düzeyinde kalan sanatçılar da vardır. Bunlara umut bağlamak ve halen doğru anlayışa sahip olduklarını görmek çağrılarımızı tekrarlama gerekliliğini hatırlatıyor bize. Son olarak diyoruz ki; sanatın o büyük, yüce, hiçbir engelin karşı koyamayacağı gücünü ortaya çıkarmak, insanlığa düşman, özgürlüğe ve halkların kardeşliğine düşman bütün gerici anlayış, politika ve uygulamaları ortadan kaldırmak için, halkına topluma ve insanlığa karşı sorumlu olan sanatçılar, o çok iyi bildikleri görevleri yapmalıdırlar.

Şafaktaki öfkenin hışmı

Gerilla günlüğünden

Tırmandıkları tepe çok sarptı. Kimi yerlerde bıçakla kesilmişçesine uçurumlardan geçiyorlardı. Patika bazen bir ayak genişliği kadar daralıyor, aşağısı keskin dişli kayalık, yukarısı sur gibi dimdikti. Ahirette altı kaynayan su kazanlarının, kızgın demirlerin olduğu söylenen sırat köprüsü, hem de gerçek bir sırat, cambaz ipi. Ama onu geçenler ne cambaz, ne de cennetle cehennem arasında sendeleyen ruhlardı. Onlar nice uçurumlardan geçmiş, fırtınaya-bagere boyun eğdirmiş gerillalarıydı ARGK'nin. Yine bir çırpıda aşmışlardı bir uçurumu daha.

Düşmana iyice yaklaşmışlardı keşifçiler. Aralarında sadece küçük bir tepe kalmıştı. Silahlar belinden kavranmıştı ve mesafeli bir şekilde ses çıkarmadan tepenin sıfır noktasına ulaşmışlardı. Vadiye bakan tepe yamacında iki nöbetçi mevzisi vardı ihanetçilerin. Battaniyelerini kat kat etmiş, üzerine sere serpe uzanmışlardı. Rahatlarına diyecek yoktu. Ama bu sefer kötü avlanacaklardı. Burunlarının dibine kadar sokulan gerillalardan bihaber rahat rahat hareket ediyorlardı. Diğerleri ise raxt ve şutiklerini kendilerine yastık yaparak uyuyorlardı. Nöbetçiler pofur pofur tüttürüyorlardı sigaralarını ve ceplerine girecek dolarların rüyasını görüyorlardı. Nöbetçiler sohbet ederlerken, sesleri Hazım'a ulaşıyordu, "Bu geceyi de geçirdik. Artık gelemezler. Havanın aydınlanmasıyla zaten uçaklarımız biner tepelerine" dedi birisi diğerine. Bir ihanetçinin "uçaklarımız" demesine çok kızmıştı Hazım. Dişlerini sıkarak, "Uçaklarımız ha! Birazdan görürüz kim kimin tepesine biniyor alçak!" diye söylendi, kendisinden emin bir edayla. Gözleri yuvalarından fırlayacakmış gibi olmuştu. Mevzileri daha da hızlı çarpıladı defterine. "Ne de çok mevzileri var. Kale gibi sarmışlar tepeyi" dedi ve önünde açık duran çarpılarla dolu sayfayı katlayarak cebine koydu. Doğrulup iki büklüm aşağıya inmeye başladı. Diğer savaşçılar da onu izlediler. Sürünerek elli metre kadar uzaklaştıktan sonra hızla patikaya indiler.

Dallı budaklı ve sonbahara inat edercesine yapraklarını dökmeyen şemsiye görünümünde bir ağacın altında oturan gruba ulaşarak planlamalarını yapmaya giriştiler. Keşifçiler aldıkları notları birleştirerek saldırının nereden, nasıl, kaç koldan yapılacağını belirlediler. Baskın çatışmaya dönüşürse ne yapacaklardı? Aksi bir durumda nereden, nasıl geri çekileceklerdi? Ve bir eylem için ne gerekiyorsa her şeyi bir bir tartıştılar. Fazla beklememeleri, duyarlı davranmaları ve bir an önce hedeflerine yönelmeleri gerekiyordu. Hele tam tepelerindeki iki nöbetçiye görünselerdi ne olurdu o zaman? "Kıyamet de kopsa biz bu eylemi yapacağız" diyorlardı tüm gerillalar. Hırslıydılar, kinleri derinden geliyordu çünkü. İhanet Zap'a gömülecekti.

Hazım saatine bakarak yeniden konuşmaya başladı.

"Hedefe iki koldan saldıracağız. Yani, geniş bir yarı çember şeklinde ilerleyeceğiz. Mümkün mertebe ilk B-7'den sonra seri davranıp, mevzileri düşürmemiz gerekir. Şimdi hemen birinci takım arkadan dolansın, biz de bu yönden çıkacağız. Saldırıyı siz başlatırsınız Hevale Delil. Haydi serkeftin!" diyerek grubun önüne geçti.

Takımlara ayrılan savaşçılar tepeye zikzaklar çizerek dolana dolana zirveye doğru tırmanışa geçtiler. Hedeflerinin üzerine yürümenin heyecanıyla atıyorlardı adımlarını. Hedeflerine yaklaştıklarında tüm savaşçı yeteneklerini harekete geçirmişlerdi. Ayak darbeleriyle kuruyan çalıların zaman zaman çatırdamasından başka hiçbir ses duyulmuyordu. Tepeye çıkışları fazla zaman almamıştı. Serin esen rüzgar savaşçıların terli vücutlarını bıçak gibi kesiyordu. Derin bir sessizlik çökmüştü tepeye. Ama bu sessizlik fırtına öncesinin sessizliğiydi. Birazdan kızıl kıyamet kopacaktı.

Gerillalar tam planladıkları gibi yarım çember oluşturmuşlardı. Parmaklar tetikteydi. Patlayacak olan bir B-7, başlama emri sayılacaktı.

Ve bir anda B-7'nin gümbürdemesiyle zelzeleye döndü her taraf. Namlular kan kusuyordu, öfke saçıyordu. Kızıl kıyamet, Zağros fırtınası, karker kasırgası, nuh tufanı kopmuştu sanki. Mermiler vızır vızır. Mermi dolusu yağıyordu gökten. Roket güm, güm, güm güm... BKC taramaları ip gibi kesiyordu kleş seslerini. Titriyordu Delil'in kolları arasında. Sıkıca kavramıştı çok sevdiği BKC'sini, asıldıkça asılıyordu tetiğe. Namlu kor gibi olmuştu. Yaşar'ın roketleri şaha kaldırmıştı Zap tepesini. Kurşun yağmuruna aldırış etmeyen bir savaşçı "Kine Em" türküsünü söylüyordu. Yanındaki "Bımre mala gurze" diye haykıra haykıra ilerliyordu.

. İhanetçiler neye uğradıklarının şaşkınlığıyla iç içe geçmiş bağrışıyorlardı sadece. Yatarken başucuna koyduğu silahını bile bulamamıştı çoğu. Ölüm korkusuyla oradan oraya koşuşturup duruyorlardı. Çöplük karıncaları gibi üst üste yığılmış soğuk soğuk ter dökerken, kurtulmaktan yana umutları kalmamıştı. İçlerinden kırk yaşlarında olan esmer, şişman, ince sesli birisi deliler gibi dizlerini dövüyor, çığlık çığlığa..

-Kaçın! Kaçın! Bırakın ölüyü, yaralıyı, kendinizi kurtarın. Hepimizi öldürecekler, diye sızlanıyordu.

Komutan olduğu anlaşılan bir ihanetçinin rengi sararmış, ağzından köpükler akıyordu. Ağlamaklı bir sesle boyuna, "Kaçın! kaçın!" diyor, bağırırken de pişman olmuşa benziyordu. Zorla savaşa sokulmuş gibi feryat ediyordu adeta. Ama o başına gelenleri başta kabul etmişti bir kere. Son pişmanlık fayda etmez ki...

Silahına yeltenmeye bile fırsat bulamayan kara yüzlüsü, insan boyu yüksekliğinde bir kayaya sığınmıştı, çaresiz diğerleriyse sağa sola dağılmışlardı. Ölenler üst üste yığılmış... Yaralılar acı acı kıvranıyorlardı oldukları yerde.

Gerillalar habire kurşun yağdırıyorlardı üstlerine. Yaşar B-7'siyle yeri göğü inletiyordu durmadan. Dağlar üst üste yığılacakmış gibi gürlerken zelzeleyi andırıyordu insana. Delil kayaya dayadığı BKC'sini ahenkle öttürürken hemen hemen mermileri boşa gitmiyordu. Tetiğe her asıldığında iki-üç deviriyordu. Kleş sesleri gürlüğünden hiçbir şey kaybetmemişti. Dolu şeridi yarılanmıştı BKC'nin. Delil yedek şeridini boynunun arkasından geçirip beline dolamıştı. Vücudunu kaplayan mermi dolu şerit ayrı bir heybetlilik veriyordu ona. Esmer tenli olduğundan Kara Delil diye çağrılıyordu. Çoğu kez de Proleter Delil diyorlardı ona gerillalar. Çalışkan ve fedakar oluşundan alıyordu bu ismi. Bir anda duyduğu kalın kesik bir sesle irkildi yerinde. Anlamak için çömelerek kulak kabarttı bir süre.

Arkadaşlardan birinin sesiydi bu. "Ne oldu acaba" diye düşünürken endişelenmişti. Hafif doğrulduğunda aynı ses,

"Delil arkadaş! Delil! Köprü tarafına kaçıyorlar! O tarafı tara" diyordu.

Kara Delil kayanın üzerinden kaldırarak kucakladı BKC'sini.

-Tamam Goyi Mazlum, diyerek, BKC'sini doğrulttu kaçanlara. Var gücüyle yüklendi tetiğe, bir daha yüklendiğinde yarım dolu şerit birden boşalmıştı. Kaçanların çoğu da yerde çırpınmaya başlamıştı.

Yaralanmayan çok az ihanetçi kalmıştı. Onlar da kaçmaya çalışıyor, ölenlere basarak, sağa-sola yuvarlanıp, taşlara çarparak bir kez daha ölüyorlardı. Cesetler arkalarında akan kandan kırmızı izler oluştururken, kurumuş otlar kızıl olmuştu. Çemberden kurtulanlar da karnasçıların hedefi oluyorlardı.

Saldırı grupları durmadan ilerlerken, taramaların ardı arkası kesilmiyordu. İhanetçiler, uçakların gelmesine umutlarını bağlamışlardı. Çatışma yakın mesafede bir kez daha şiddetlenmişti. İç içe geçilmiş, gerillalar bombalarla saldırmaya başlamışlardı.

Yaşar roketlerini peş peşe sıralarken, Proleter Delil nefes aldırmıyordu ihanetçilere. Ter içinde kalmıştı. Alnında birikken damlacıklar yanaklarını ıslatarak boynuna yuvarlanırken yüzü çamurumsu bir hal almıştı. Yardımcısı da onun gibiydi. Sırılsıklam. Seri hareketlerle Delil'in boşalttığı şeritleri doldururken yetiştirmekte zorlanıyordu. Islak elleriyle mermileri şeride sıralarken paslarını da temizlemiş oluyordu böylece.

Ortalık yavaş yavaş aydınlanmaya yüz tutmuştu. Kaçanlar, çatışanlar, ölenler daha iyi ayırt ediliyordu şimdi. Çatışanlar çok az kalmıştı. Onlar da kafalarını kayalıklardan çıkaramıyor, sağ kurtulmak için rastgele tarıyorlardı. Zaten çatışmaya halleri de kalmamıştı.

Mermiler vızır vızır uçuşurken kurtulmaları da imkansız gibi bir şeydi. Belki tek tük... Onlar da kurtulmuş sayılmazdı. Korkudan sonra patlayan ödleriyle fazla yaşayamazlardı herhalde. Ama yine de onlar için önemli olan canlarını kurtarmaktı. Üstelik ölülerini, silahlarını neden geride bırakıp kaçıyorlardı ki!.. Bunları düşündükleri yoktu. Ölen zaten ölmüş, giden gitmişti, önemli olan kendileriydi. Bunu başarabilselerdi her şey tamdı. Ama pek zor bir işti bu.

Başarmaya güçleri kalmamış, kanlar içinde perişan bir haldeydiler. Çatışmanın son anlarıydı artık. Çatışacak kimse kalmamış sayılırdı gerillalar karşısında. Tepe tamamen ele geçirilmişti. Tek tük köprü tarafına kaçan ihanetçilere ateş ediyorlardı. BKC ve kleşler ona eşlik ediyorlardı.

Böylece, bir sayfa daha yazılmıştı tarihe inci harflerle ve ahenkle yırtılıyordu şafak. Mevzilere giren gerillalar, gördükleri manzaraları karışık duygularla karşıladılar. Geride bırakılmış cesetler, silahlar, daha birçok şey... Çatışmadayken gördüklerinden kat kat fazlaydı. Altı ceset ve hemen yanlarında silahları. Ceplerini arayan portatif bir gerilla bir yığın kağıt dökmüştü ortaya. Birisinin önemli komutanlardan olduğu da anlaşılmıştı. Bu daha da çok sevindirmişti gerillaları. Bilinçli savaşanlar bunlardı. Sonunda hak ettiği cezayı da bulmuştu böylece.

Pikniktelermiş gibi çevrelerini Türk malı damgalı eşyalarla doldurmuşlardı. Ellerindeki silahlardan ayakkabılarına kadar her şeyleri Türklerden alınmaydı. Ayakkabısı yırtılan gerillalar hemen yenilediler. Yepyeni Alman kleşleri de silahları eski olanlar aldılar. Bu kalabalığa tepeden gelen Yaşar da katılmıştı. Şaşkınlık içinde izledi, gözleri gülümsüyordu. Gözleri ölü cesede takıldığında Hazım yanına yaklaşıp, elini omuzuna atarak,

-Yaşar yine B-7'inle harikalar yarattın. Bunlar ancak senin roketinin dilinden anlarlar.

Yaşar gururlu gözlerle gülümseyerek onayladı Hazım'ı. Sabahla birlikte özgürleşen Zap tepeleri kıpır kıpır yüreklerle sohbetine başlamıştı bile, özlem ve gelecek üzerine. Uçak taramaları altında bir güneş batıncaya dek... Reşko'ya kadar uzandı ve devam etti. Günlerce...

Ferhat

Frankfurt'taki Kürdistanlıların kahramanca direnişi sonucu

DERNEĞİMİZ FAALİYETE BAŞLADI

Almanya genelinde olduğu gibi Frankfurt'ta bulunan, Kürdistan Zentrum'un kapısına da, 26.11.1993 Cuma günü Alman kriminal polisi tarafından kilit vuruldu. Birçok Kürt yurtseverin ve dernek yönetim kurulundakilerin evlerine de polis tarafından baskınlar düzenlenerek, evlerde dernekleri kapatmalarına kanıt olacak, suç unsuru olabilecek bazı şeyler aradılar. Ancak evlerde yapılan aramalarda, suç unsuru olabilecek hiçbir şeye rastlamadıkları gibi, arama sırasında el konulan bazı kitaplar, derneğe ait hesaplar vb. deliller de kısa bir süre sonra geri verildi.

Kürtler, Avrupa yaşamına çok yabancı ve zıt bir ortamda yetiştikleri için, bu yoz yaşamdan kendilerini uzak tutabildikleri, kendilerini tanıdıkları, yaşatabildikleri, ülkeyle bağlarını oluşturdukları, yeni yeni insanlarla dostluklar kurabildikleri, dertleştikleri, Kürdistan'daki ve dün-ya'daki, olayları, gelişmeleri, konuşabildikleri, tartışabildikleri ve bunlar vesilesiyle bir araya gelebildikleri tek kurum, kendi imkan ve olanaklarıyla yarattıkları ve yaşatmaya çalıştıkları bu derneklerdi.

Kürdistan Zentrum'un polis tarafından basıldığının duyulması üzerine, 300-400 yurtsever, kısa bir süre içerisinde derneğin önünde toplandı. Toplanan kalabalık çok öfkeli ve kinliydi, durmaksızın sloganlar atılıyordu. Orada bulunan insanların, tek düşüncesi, yaratılan tüm değerlere sahip çıkmak, onları korumak ve yaşatmaktı. 26.11.1993 tarihinde, saat 12.00 sıralarında derneğin kapısı kırılarak içeriye girildi. Bu esnada tüm çevreyi ablukaya alan polis, derneğe gelmek isteyen insanları bırakmıyor, engel olmaya çalışıyordu. Polis, derneği bir an önce terketmeleri için içerdeki yurtseverlere uyarılar yapıyor, fakat cevap alamıyordu. Daha sonra kapıyı zorlayarak açmak isteyen polisler, kapının iç taraftan yapılan destek ve barikatlardan dolayı açılmasının imkansız olduğunu gördüler. Polisin oluşturduğu çembere ve barikatlara rağmen, akın akın gelen insanlardan ikinci bir 400 kişilik grup oluşmuştu. Bir süre sonra, yaklaşık 800 kişilik kararlı, inançlı topluluğu karşısında gören polis, köpekleriyle birlikte tazyikli su sıkan panzerlerle kalabalığın üzerine çocuk, yaşlı kadın demeden saldırdı. Havanın çok soğuk olmasına ve sıkılan sulardan birçok insanımızın ıslanmasına rağmen, polise karşılık veren yurtsevlerden 20 kişi yakalanarak gözaltına alındı ve derneğin içerisine de göz yaşartıcı bombalar atıldı. Bunun üzerine içerdekiler, bir açıklama yaparak, derneğin her tarafına benzin döktüklerini, bazı taleplerinin olduğunu, talepleri yerine getirilmediği takdirde, dernek binasını kendileriyle birlikte ateşe vereceklerini söylediler. Talepler, gözaltına alınan 20 yurtseverin koşulsuz ve hemen serbest bırakılması, dernek çevresindeki polis çemberinin kaldırılması ve derneğe gelmek isteyen insanlara engel olunmaması idi.

Polis, ordaki insanların istemlerini, inançlı ve kararlı davranışlarından dolayı, kısa bir süre sonra yerine getirdi. Gözaltına alınanların tümü, aynı gün saat 17.00'de serbest bırakıldı. Dernek çevresindeki polis çemberi de kaldırıldı.

Derneğin içerisindeki yaklaşık 600 kişinin tek düşüncesi, kendilerine getirilen bu haksız yasağın bir an önce kaldırılmasıydı. Bunun için gerekiyorsa bedel olarak canlarını bile feda etmeye hazırdılar. Coşku, neşe, kin ve intikam çok yüksek dozda birbirine karışmış bir şekilde, atılan sloganlarda ve çekilen halaylarda kendini gösteriyordu. Kimisi halaya durmuş, kimisi ne yapacağını tartışıyor, kimisi basınla ilgileniyor, kimisi dışarıdan gelebilecek faşist Türklerin ve Alman polisinin saldırılarına karşı güvenlikte nöbet tutuyor, kısacası tüm insanlar bir şeyler yapmanın uğraşı içerisindeydiler.

27 Kasım 1993 akşamı saat 02.00'de tekrar, derneğin çevresini ablukaya alan yüzlerce polis, içerde bulunan insanlarda bir tedirginlik ve panik yaratarak, onları içerden çıkarmak istiyordu. Bunun üzerine içerde bulunan yetkililer, tüm basını arayarak durumu bildirdiler, olaya duyarlı olmalarını, zor kullandığı takdirde polise karşı eyleme geçeceklerini bildirdiler. Olayı duyan Kürt dostlarından (Anti faschistische info und notruf) 60'a yakın Alman genci dayanışma amacıyla derneğe gelerek, polise karşı dernek çevresinde güvenlik önlemi aldılar. Bunun üzerine polis olay yerinden sessizce ayrılmak zorunda kaldı. Havanın çok soğuk olmasına rağmen, sabaha karşı saat 6.00'ya kadar bekleyen Alman dayanışmacılar, daha sonra dağıldılar.

Günlerdir dernek içerisinde bulunan 500-600 insan, gasp edilen demokratik ve yasal haklarının geri verilmesi için, kadını, genci, çocuğu ve yaşlısıyla hiç durmadan, uyumadan, dinlenmeden, mesai günü olmasına ve insanların çoğunluğunun çalışmasına rağmen, işine gitmeyerek direnen insanların tek amaçları eylemlerinde başarıya ulaşmaktı. Dernek adeta, kutsal bir ziyaretgaha dönmüştü. Başta Almanlar olamak üzere, çeşitli halklardan insanlar dayanışma duygularını belirtmek için moral ziyaretleri düzenliyorlardı. Hatta evinde pasta yapıp gelenler dahi vardı.

Kürt ve Kürdistan'a karşı tüm cephelerden açılan savaş her alanda püskürtüldüğü gibi, Alman devleti öncülüğünde Avrupa'daki Kürtlere karşı başlatılan saldırılar da Kürtlerin kararlı direnişleri sonucu püskürtüldü. Ve Almanya genelinde olduğu gibi, Frankfurt'taki Kürdistan Zentrum da tekrar yasal olarak açıldı ve faaliyetleri eskiye nazaran çok daha sıkı, bilinçli ve kararlı bir şekilde sürmektedir.

Frankfurt'tan bir yurtsever

BİR GRUP SAVAŞ GAZİSİ YOLDAŞ DEĞERLENDİRİYOR

Kürdistan'ın kurtuluşu duygusu, kolsuz kalanımıza kol ayaksız kalanımıza ayak, kör olanımıza ışık olmuştur

İnsan var ki, muhtelif kazaların kurbanı olur, ölür, yaralanır sakat kalır, tutuklanır. Bir insan da var ki, belirli bir davanın, düşüncenin, amacın neferi olur... ölür, yaralanır, "sakat" kalır veya tutuklanır.

Birincisi bilinçsiz bir olay niteliğindedir. Ancak biz bu türdeki kazaların kurbanlarından veya başkalarının, egemen sınıfların çıkarları için bilinçsizce savaşıp bedenlerinde fiziki olumsuzluk yaratanların durumlarından çok farklı bir konumdayız. Amaçsız olan veya başkalarının amaçları için bir araç durumunda bulunan insanlar, vücutları istemlerini ve ihtiyaçlarını karşılayamadığı an sahipsiz kalır. Bir kenara itilirler. Kimse onları sahiplenmez, kimse koruma güdüsü taşımaz. Zavallı ve her yönüyle muhtaç bir duruma düşerler. Moralmen çöker, korkunç bir yalnızlık duygusu içinde korumasız, sevgisiz ve ilgisiz kalırlar. Değer görmemek ve yalnızlık bu insanları ruhen bitirir.

Bir de düşman ordusunda yer alıp, mazlum durumda olan, savaşta taraf olmayan sivilleri öldürmek, canlılara ve doğaya zarar vermek amacıyla sömürgecileri ve egemenleri korumakla görevli olan ordularda nefer olmak ve sonuçta öldürmeye giderken ölmek, sakat bırakmaya, acı çektirmeye giderken, acı çekmek, sakat duruma düşmek ve sonuçta yapayalnız kalmak, bir insanın düşebileceği en korkunç durumdur. Vücutta oluşan fiziksel eksiklikler kişiye sürekli insanlığa karşı işlediği suçları hatırlatmaya yetecektir.

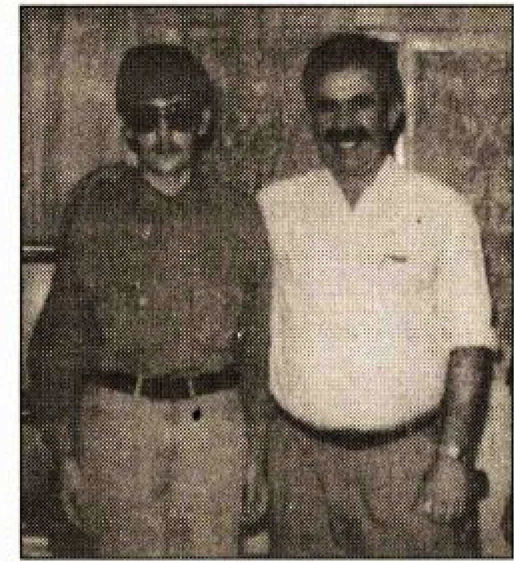
Bizim durumumuz ise tamamen farklılık arzetmektedir. Herşeyden önce acı çekmemiz ve pişmanlık duymamız söz konusu değildir. Haklı ve onurlu bir insanlık mücadelesi veriyoruz. Tabii ki her isteğin, amacın bir bedeli olacaktır. Halkımıza ve ülkemize karşı sorumluluk duymamız ve savaşmamız bizler için en büyük mutluluk kaynağıdır. Ulusal ve toplumsal bir mücadelenin neferleri olduğumuz için halkımız içindeki yerimiz ve saygınlığımız, halkımızın bizlere bakışı ve değerlendirmesi çok farklıdır.

Bu kısa genel çerçeveden sonra, işte gerçekliğimizde yaşanan savaşın somutuna inelim. Topraklarımızda ulusal kurtuluş mücadelesinin vardığı boyut gözler önündedir. Dişe diş şanlı bir mücadele veriliyor. Bir tarafta bütün NATO ülkelerinin desteklerini (maddi,manevi) arkasına almış olan TC, diğer tarafta ise yalnızca halkına dayanan partimiz. Binlerce yıllık bir tarihi geçmişe sahip olan halkımız sürekli başkalarının boyunduruğu altında kalmıştır. İnsanlarımızın bu boyunduruktan, kendilerine zorla sunulan ve benimsetilmek istenen yaşamdan bir çırpıda kurtulmaları mümkün değildi ve beklenemezdi. Bu insanın ve doğanın tabiatına aykırıdır. Bu bir süreç işidir. Kürdistan'daki devrimin bedeli düşmanımız için de çok ağır olacaktır. Diğer halkların devrimlerini incelediğimizde binlerce şehidi ve fiziki sakatlığı görüyoruz. Bizim devrimimizin bedeli çok daha ağırdır. Diğer halklar var olanı geliştirdiler. Bizler yoktan ideallerimize uygun olanı gerçekleştirmeye çalışıyoruz. Kürt halkı boyunduruk altında yaşamaktan dolayı çok acı çekmiştir, sürekli kendini savunma psikolojisi içinde yaşamıştır. Düşmanların anlayacağı dilden cevap verememişlerdir. Bugün halkımız güçlü önderliğine kavuşmuş, önderliği etrafında birlikteliğini sağlamış ve topyekün direnişe kalkmıştır.

İdeali uğrunda bedel vermeye de hazırdır. Hiçbir zaman tadamadığımız özgürlük ve bağımsızlık güdüsünü tatmaya başladık. Kazanacağımıza inandık. Geçmişle olan fark budur. Kürdistan'ın kurtuluşu duygusu, kolsuz kalanımıza kol, ayaksız kalanımıza ayak, kör olanımıza ışık olmuştur. Ulusal kurtuluş mücadelesinin doğası gereği ve savaşın sonucu olarak ortaya çıkan sakatlık olgusu insanlarımıza sorumluluklarını hatırlatmalıdır. Hatırlattığına da eminiz. Bizler objektif olarak fiziksel yetmezliklerimizden dolayı mücadelenin geri cephesinde kalmış durumdayız. Eski durumumuzla kıyaslandığında farklılık çok açık görülebilir. Sıcak savaştan, ülke ortamından uzak kalmak, mücadelenin seyrini uzaktan izlemek, ister istemez bir manevi eziklik duygusu yaratıyor. Bu da sorumluluk duygumuzun yüksek oluşundan kaynaklanmaktadır. Arkadaşlarımızla omuz omuza savaşın yükünü taşıyamayacağımızı bilmekteyiz.

Sakat kalmada kendi kusurumuz varsa, ezikliğin dozu fazlalaşmaktadır. Bunu asgariye indirmenin yolları mevcut. Çünkü mücadele sahası genişlemiştir. Artık her sınıftan, her eğitim düzeyinden Kürdistanlının yapabileceği bir iş, bir görev mevcuttur. Nitekim herbirimiz bir alanda hizmet sunuyoruz.

Her şeyden önce davaya ve bu dava uğruna canını feda eden şehitlerimize olan inancımızın ve bağlılığımızın bir gereği olarak sakatlığı ve şehit

olmayı, en baştan göze alarak yola çıktığımızı belirtmemiz gerekir. Yine her darbe yemede, hatalarımızın oranını belirterek, önümüzdeki süreç için dersler çıkartarak eğitici olmamız gerekir. Mücadelemizin koşulları gereği kayıpların olacağı kaçınılmazdır. Her kayıptan ders çıkarmak gerekir. Bu şekilde kayıplar asgariye indirgenebilir. Devrime yük olmamalıyız. Başarabildiğimiz oranda yükü paylaşmamız gerekir. "Ben bu kadarını yaptım. Artık başkası iş yapsın, ben dinleneyim" anlayışı sakattır. Aciz, bitkin, yorgun bir ruh bize yakışmaz. Bize yol gösteren önderimiz ve savaşıp şehit düşen yoldaşlarımız son nefeslerinde de direnmeyi, çalışmayı ve üretmeyi öğrettiler. Sakat halimizle dahi yakınımızda olan insanlara bilinç vermeli, çalışmayı, direnmeyi öğrenmeliyiz. Yol gösterici olmalıyız.

Son tahlilde önderliğimizin ve şehitlerimizin genelde olduğu gibi bu konuda da mevcut yaklaşımları bize ışık tutmaktadır. Örneğin Parti Önderliği'nin, gözlerini kaybeden arkadaşlara, "Gözlerinizi Kürdistan için kaybettiniz. Kürdistan uğrunda feda ettiniz, Kürdistan'ın kurtuluşu sizin gözlerinizin de kurtuluşu demektir. Yani tüm düşünceniz, bu yönde olmalı, bunun için çaba sarfetmelisiniz" diyerek maneviyatlarını yükseltmeye çalışmıştır. Yine tüm gazi arkadaşların durumlarıyla tek tek ilgilenmeye, çoğuyla bizzat görüşmeye çalışır. Yine şehitlerimizin beyinleri işlevini gördüğü son ana kadar Kürdistan'ın kurtuluşu için üretici olmuşlardır. Her koşulda ve her şart altında üretmeye mecburuz. Şehitlerimiz "bizi ülkemize ve halkımıza borçlu yazın" diyerek kutsal amaçlarını ve çalışma zorunluluğunu ortaya koymuşlardır. Partimiz insanca değer görmek isteyene, üretici olmak isteyene kapıları açmış ve gerekli olanakları sunmuştur. Bundan faydalanmak ve yaratıcı olmak kişilere düşmektedir. Tabii verimli olmayı, başarmayı, hedefe en kısa şekilde ulaşmayı herkes başaramıyor. Düşmanın kişiliklerimiz üzerinde oluşan etkisi bir anda yok olmuyor. Değişim için süreç gerekiyor. Kimi bunu çok rahatlıkla atlatırken, kimi de tahribat yarattığı gibi hem kendisine hem de mücadeleye zarar vermektedir. Biz temel alınması gereken anlayışın, Önderliğin ve şehitlerin anlayışı olduğunu biliyoruz. Şehitlerimiz, "halkımızın hizmetçisiyiz" "mezarımıza borçlu yazın", "direnmek yaşamaktır" şiarlarıyla bizlere örnektirler ve rehberimizdirler. Bize düşen izlerinde gitmektir.

Sonuç itibarıyle, özelde sakatlık olgusundan, genelde ise kayıplardan çıkardığımız dersler var. Ardından sakatların kendilerine düşen özgün görevleri vardır.

HER KÜRDÜN BİR KÜRDİSTAN OLMASI ONLARI ÇARESİZ BIRAKMIŞTIR

Arkadaşlar !

En eşitsiz savaş ve katliamlarla tarihten silinmek istenen halkımız, yine savaşla silkinerek özgür ve onurlu bir toplum olma yoluna girmiştir.

Önderliğimizin sarsılmaz yol göstericiliği, bize kendi öz yaşamımızı bizzat belirleme ve geleceğe hükmetme şansını vermiştir. Sadece ülkemizde değil, dünya çapındaki tüm gerici ve emperyalistler karşısında en cesur ve en direngen konumuyla hareketimiz özgür ve onurlu yaşamın garantisi olmaya devam ediyor.

Topraklarımızda yeniden bir insanlık yükselişi, bir uygarlık abideleşmesi, her gün en değerli vatan evlatlarının bedel verilmesiyle geçekleşiyor. İşkence, katliam ve sürgün dizginsiz boyutlardadır. Fakat kurtuluşun ışığına ulaşan elimiz, tüm zincirleri kıracak kadar kararlıdır.

Vatandan koparılarak Avrupa metropollerine gitmek zorunda bırakılmış insanlarımızın kendi öz varlıklarına sahip çıkmalarına tahammül edemeyen emperyalistlerin saldırıları bugün ters tepmiştir. Her Kürdün bir silah, bir bomba ya da bir Kürdistan olması onları çaresiz bırakıyor.

Yeni bir yıla giriyoruz. Geçmişte olduğu gibi bu yıl da yeni bir atılım dönemi zaferle tamamlanıyor. Kendi özgüçlerimize dayanarak halk demokrasimizi geliştirme savaşımı hepimize kıvanç veriyor. Ülke içinde ve dünyanın her alanında kahraman savaşçılarımızın ve direngen yurtseverlerimizin, önderliğin, "direnerek kazanan, savaşarak özgürleşen" ışıklı yolunda kararlı yürüyüşlerinden gurur duyuyoruz.

Bu inanç ve coşkuyla sizlere selam, saygı ve sevgilerimizi iletirken, tüm çalışmalarınızda üstün başarılar dileriz.

24.12.1993
Ceyhan Cezaevi
PKK tutsakları

Özgürlük yürüyüşü daha da keskinleşiyor

Baştarafı 3. sayfada
leşecektir.

Botan Eyalet Koordinatörü Cemal: "1994 yılında Botan topraklarına Türk ordusunu bırakmayacağız. Zaten şu anda sadece şehirler kalmış, ona da taktikler geliştiriyoruz. Artık kurtarılmış bölgeleri resmen ilan etmenin eşiğindeyiz" diyerek, ülkemizdeki savaş gerçeğini ve Türk ordusu için öngörülen sonu açıkça gözler önüne seriyor.

Şimdiden sömürgeci basın, sömürgeci partiler ve diğer TC kurumları işlemez kılınmıştır. Hepsi boşa çıkmıştır. Tansu Çiller ve diğerleri belki bir dahaki gidişlerinde kaçma imkanı bulamayabilirler. Kürt halkının öfkesi onları da yakalayabilir. Kimbilir belki bu başarısızlığın hesabını kontrgerilla onlardan şimdiden istiyebilir. Kürdistan devrimi bu temelde kontrgerillanın iç hesaplaşmasını da derinleştiriyor.

94'e girişle TC'nin bütün saldırıları boşa çıkarılmıştır

TC 1993 kışından Mart'a kadar olan süreçte saldırılarını her alanda yoğunlaştırarak, işbirlikçi, ihanetçiliğin ve emperyalizmin de desteğini daha fazla arkasına alarak, sonuç alabileceğini düşündü. Fakat aradan geçen süreç ve yaşanan gerçekler bunun mümkün olmadığını gösterdi.

Emperyalist ülkelerin PKK'ye saldırılarının önemli sonuçlar doğurabileceğini hesapladı. Oysa aradan geçen süreçte bu saldırılar PKK'ye daha fazla güç kazandırmış ve emperyalist devletler siyasal olarak geri adım atmışlardır. Bu, saldırılarının bundan sonra da sürmeyeceği anlamına gelmese de, ortaya çıkan tablo PKK'nin siyasal olarak büyük bir başarı kazanması anlamına geliyor.

İşbirlikçi-ihanetçi yapıların koruculaştırılması ve köy koruculuğunun yeniden canlandırılmaya çalışılması halkımızın tepkisi ve ARGK gerillalarının keskin vuruşları karşısında şimdiden başarısız kalmıştır. Kuzeyde köy korucuları yoğun olarak silah bırakırken, Güney'de KDP ihaneti zayıflatılmış ve PKK o alanda da etkin bir güç konumuna ulaşmıştır. Kuzey ve Güney arasındaki sınırlar ortadan kaldırılmış ve Kuzey ile Güney birleştirilmiştir.

ARGK gerillalarına karşı girişilen saldırılar boşa çıkarıldığı gibi, saldırılar düşmana çok pahalıya ödetildi. Geçtiğimiz bir aylık süreçte kış koşullarına rağmen ilçe merkezleri, ve taburlar ARGK tarafından basılmış ve düşman güçlerine yüzlerce kayıp verdirilmiştir. Bu kış yaşanan çatışmaların yoğunluğu yaz ile kıyaslanabilecek düzeydedir. ARGK bu kış mevzilerini terketmediği gibi yeni mevzilere kavuşmuştur.

DEP ve Özgür Gündem'e yönelik saldırılar kontrgerilla rejiminin kendisine zarar verecek bir noktaya kadar gelmiştir. DEP üzerindeki oyun kongrede boşa çıkarıldı. Halen çeşitli oyunlar oynanmaya çalışılsa da, DEP'i Kürt halkına karşı kullanmanın zorluğu ortadadır. Sahte senaryolarla kapatılmaya çalışılan Gündem gazetesinin hangi makam tarafından alınan karar ile basıldığı bile kamuoyu nezdinde netleştirilemedi. TC bu konuda uluslararası alanda bir suçluluk psikozuna kapılmış durumdadır.

Sömürgeci TC, intikamcı bir anlayışla her tarafta olduğu gibi bu kış sürecinde cezaevlerindeki savaş esirleri üzerinde de yoğun bir baskı uyguladı. Her zaman olduğu gibi savaş esirlerini tehdit unsuru olarak mücadelenin karşısına çıkarmaya çalıştı. Gelişen olaylardan bir kez daha görülüyor ki, cezaevlerindeki yoldaşlar ölümüne direnişi öğrenmişlerdir. Kürdistan ulusal kurtuluşçu mücadelesi için gerekirse canlarını vermeye hazırdırlar. Bu temelde hemen hemen bütün cezaevlerinde başlayan direnişler TC'nin bu alandaki saldırılarını da işlevsiz kıldı.

TC'nin "milli mutabakat"ise artık yürüyemez bir noktaya gelmiştir. Çatlak her geçen gün derinleşiyor. Türkiye'de aydınlar yavaş yavaş ses vermeye başlıyorlar.

Baskılar ve kontra cinayetlerinin halkımızı sindirmesi bir yana örgütlülüğün ve direniş hırsının artmasına neden oluyor. Ve Kürdistan halkı her zamankinden daha fazla Parti si etrafında birleşmekte ve savaşma yönündeki kararını bilemektedir.

Türkiye metropollerindeki eylemlilikler son süreçlerde daha da yoğunlaşarak savaşı Kürdistanlılaştırma çabalarına yanıt olmuştur. Böylece Türki-ye'-nin de savaş alanı olduğu daha da netleşiyor. Bu eylemlilikler Kürt sorununun çözümü konusunda bazı çevreler üzerinde baskı unsuru da olabilmektedir.

Açıkça görülüyor ki TC'nin bütün saldırıları boşa çıkarılmış ve 1993 büyük bir kazanım yılına dönüştürülmüştür. Önümüzde yeni bir "bahar" var. Bahar Kürt halkı için yeniden doğuş anlamına geliyor. Gerilla sayısı şimdiden 20 bini aşıyor. PKK'nin siyasal ve askeri gücü 1994'ü zafer yılı haline dönüştürmeye yeterlidir. Öyleyse her alanda yüklenelim ve o büyük tutkumuzu yakalayalım. Zafer yürüyüşünü daha da keskinleştirelim ve kazanalım.

Mevcut silahlı savaşım ve siyasal çalışma devlet olmaya götürebilir

Baştarafı 14. sayfada
yasi ustalığı olsa da onu genel olarak başarısızlığa uğratır. Ama bu demek değildir ki, günlük siyasi gelişmeleri de sağlayamaz. Hatta başarabilir de. Gericiliğin de siyaseti var, tükenişin de siyaseti vardır ve bazen devrimi imhaya da götürebilir. Devrimci güçlerin siyasetine dikkat edilmezse, gerekeni tedbirler zamanında alınmazsa, özellikle taktik yaratıcılık sergilenmezse bu hep böyle geçer. Bütün bunlar göz önüne getirildiğinde, Kürdistan tarihinde 1994, diplomaside de önemli çalışmaların devrime hizmet edeceği, işbirlikçiliğin artık devrimi kullanamayacağı, Kürdistan halkının direnişini artık eskisi gibi ucuza pazarlayamayacağı bir yıl olma imkanına, onun olanaklarına kavuşur gibidir. Yine onunla birlikte siyasi gelişme yansımaları, çok yoğun, çarpıcı gelişim göstermektedir. Hem iç hem dış siyasi gelişmeler hızlı değişikliklere uğrayana kadar kapsamıyla lehte ve aleyhte gösterecegi seyri beklenmedik çok önemli sonuçlara yol açabilir. Mühim olan ideolojiden taviz olmamasıdır. Yine politikada sekterizm ve işbirlikçilik gafilce yaşanıyorsa, en tehlikeli sonuçlara götürebilir. Bu da çok dikkat ister. Devrimin halen savaşıma dayanarak geliştiği göz önüne getirildiğinde, onun uzun vadeli amaçları veya uzun vadeli gelişmedeki etkileri kadar, günlük olarak sorunlarını görmek de önemlidir. Her zaman müthiş çalışan, savaşan bir ordu bazen kendi içinde çürümeyi de yaşayabilir. Neden? Çünkü, siyaseti ihmal ediyor. Nasıl ki yalnız siyasetle, hem de başarılı bir siyasetle, ordu çalışması olmadan, o güç yürümüyorsa, yalnız askeri savaşımla yetinmek ve onun siyasi sonuçlarını görmemek, görüp de değerlendirmemek de o orduyu çürütmeye götürebilir. Halk öncülüğü düzeyindeki bir siyasi faaliyetle değerlendirilmeyecek bir ordu çalışması, hak etmediği yenilgilere bile uğrayabilir. İşte bunu da gözardı etmeyen bir siyasi çalışmayla belli ki, hiçbir dönemle kıyaslanmayacak kadar, önümüzdeki bu dönemde veya yılda hayli bizden çaba isteyecek bir çalışmadır.

Siyaset üzerine çok şey söylendi, siyasi çevreler üzerinde çokça duruyoruz. Yerel seçimlere yönelik tartışmalardan tutalım, ulusal meclis, eyalet meclisleri nasıl oluşturulur? Yine serîhildan-cephe çalışmaları nasıl sürdürülür? Güneyli güçlerle, komşu devletlerle hatta emperyalist ülkelerle ilişkiler, diplomatik ilişkiler nasıl geliştirilir? Yöntemimiz ne basmakalıpçı bir tarzda "evet", ne de "hayır" yani akla kara gibi bir yaklaşım değil, gözü körcesine bir yaklaşım değil, ihtiyatını, tedbirini hiçbir zaman elden bırakmayan, ilkede her türlü ilişkiye de karşı olmayan ama hangisini, nerede nasıl korumak gerektiğini, bir yerde bir ilişkiyi bırakmak gerekiyorsa, mutlaka bırakmak, bir ilişki kurmak gerekiyorsa kurmak, önem vermek gerekiyorsa önem vermek, ikinci plana düşürmek gerekiyorsa ikinci plana düşürmek, çok hassas bir yaklaşımdır. Böyle bir ayrıntının derecelerine ustalıkla yaklaşmak başarılı bir siyasi faaliyet için çok gereklidir. Bizde de en az olan çalışma tarzıdır bu. Çok zarar gördük, bu büyük siyasi gelişmeleri çok kötü bir çalışma tarzıyla adeta boşa çıkardık. Düşünün bu kadar muazzam kitlesi olan, bu kadar silahlı savaşımla desteklenen bir siyasi çalışma nelere yol açmaz, devlet olmaya kadar götürebilir de. Siyasi çalışmalarımız, siyasi ordu kurucularımız, siyasi komutanlarımız çok yetersizdir. Büyük hatalar yapıyorlar. Aslında potansiyel hayli verimli, gelişme için olanaklar çok fazla, siyasi taktik önderliği çok gerekli bize, siyasi çalışanların yaşam tarzı, çalışma tarzı çok önemli ve önemle üzerinde durulacaktır. Ve bu kış böyle eğitimlerimizin en önemli amacı da doğru siyasal çalışanlara, özellikle taktik önderliğe ulaşmaktır. Gerek kitle içinde olsun, gerek çok çeşitli sahalardaki temsilciliklerde olsun, parti siyasetimizin doğru temsiline büyük önem düşmektedir. Kaliteli kadro, temsil yeteneği olan kadro büyük önem taşımaktadır. Bizi mahveden, temsil yeteneği olmayan ve çok yetersiz, yeteneksiz kadrolardır. Bunu aşmaya çalışıyoruz. Aynı çalışma diplomatik saha için de geçerlidir. Bir de denilebilir ki, uzmanlaşmadığımız, hassasiyeti oldukça elden bıraktığımız, üstünkörü bir çalışma alanı da bu sahadır. Bizim adımıza başkaları adeta bu boşluğu doldurmaya çalışıyorlar. Her türlü reformist-işbirlikçiler, diplomatik alanı en çok kendilerini kanıtlayabilecek, gelişmelerine yol açabilecek bir çalışma alanı olarak değerlendiriyorlar. Bu boşluğu bizim doldurmamız gerekiyor. Dolayısıyla biraz daha teknik yanı olan ve siyasi temsil yanı güçlü olması gereken kişiliklerin ortaya çıkarılması zor olmayacaktır. Önemini gittikçe hissettiren ve çözüm bekleyen bir sorundur.

İnanıyoruz ki, önümüzdeki yılda bunu da ileri bir destekle çözüme kavuşturacağız. Görülüyor ki 1994'ün Kürdistan için özgürlüklerle dolu bir yıl haline gelmesi bir hayal değil. Güçlü verilere dayalı, gerçek bir gelişme olasılığını ifade etmektedir. Hiç şüphesiz devrimler için fazla rakam verilmez, gerekli de değildir. Ama parti öncülüğümüzün nicel ve nitel gelişmesini, her türlü gelişmeye yeterli düzeye getireceği açıktır. Özellikle ordulaşma, savaşım biçiminin gelişim sağlayacağı, önümüzdeki yılda onbinlerle hareket eden bir ordulaşmamızın ve her türlü hareketli savaşı da kullanan çok karmaşık bir savaş biçimiyle ülkenin her sahasında savaşan bir silahlı savaşım gücümüzün büyük gelişme göstereceği mevcut verilerden açıkça anlaşılmaktadır. Diplomatik ve siyasi sahadaki gelişmelerin de, hepsinden daha fazla gelişim göstereceği, çok önemli bir siyasi ordulaşma, siyasi savaşım göreviyle karşı karşıya olduğumuz kadar, onun başarılabilir, çözülebilir olanaklarına daha şimdiden çok sahibiz. Sorunlar her ne kadar ağır da olsa çözüm olanaklarının bu fazlalığı bizi oldukça başarılı olma iddiasına ve çalışmasına daha şimdiden götürüyor. O halde 1994 yılına miladi takvimle sağlam bir başlangıç yapılmıştır derken, abartılı bir değerlendirmede bulunmuyoruz. Bunun Newroz'unu daha gelişmiş bir hazırlıkla ve hatta oldukça seviye kazanmış bir kararlılıkla yakalayacağımız umudundayız. Parti en derli-toplu hazırlıkları bu zaman dilimi içinde yürütmeyle karşı karşıyadır, yine ordu çalışmaları ilk defa bu kadar derli-toplu ve çok büyük bir alanda ve sayıda bunu gerçekleştirmektedir.

Daha sonrasını ister adına barışçı demokratik, siyasi gelişme yolu denilsin, ister sert askeri savaşım yolu denilsin, ister hepsi iç içe olsun, bütün bu savaşım biçimlerini zorlayarak yılı kazanacağımız, dolayısıyla özgürlüklerle dolu bir Kürdistan yılı haline getireceğimiz kesindir. Biz bu temelde tekrar bütün parti çalışanlarımıza, özellikle onun ordu faaliyetlerinde ileri düzeyde sorumluları başta olmak üzere tüm savaşçılara, yine çok önem kazanan siyasi diplomatik faaliyetleri de olanaklarımızın elverdiği, zorladığı çerçevede bir başarıya götürmeleri için oldukça dikkatli, çok çok hassas, sorumluluklarına bağlı bir biçimde yaklaşmaları, bunu yaşam tarzında vuruş tarzıyla karşılamaları, bunun engin çabalarını göstermelerini tarihi bir fırsat kadar, büyük bir şans olarak da değerlendirdirmelerini ve mutlaka başarmalarını diliyoruz. Tekrar ve bu temelde hepinizin yeni yılını kutluyor, sağlık, üstün başarılar ve sevgiler sunuyorum.

Kontrgerilla faaliyetinde politikacı...

Baştarafı 17. sayfada
Dündar Kılıç isimli meşhur bir Türk mafyası var. Bu kişi ve aynı mesleği yapan Oflu İsmail, hem ÖHD hem de MHP ile içli dışlı çalışıyorlar. Bulgaristan'dan silah getiriyorlar. Aynı zamanda uyuşturucu ticareti de yapıyorlar. 1980'de "Mehmet Eymur" isimli MİT ajanı Bulgaristan'dadır. Eymur, anılarında adı geçen iki kişinin de MİT'e rapor verdiğini söylemektedir. Demek ki MİT, hem silah hem de uyuşturucu ticaretinin içindedir. Silahlar, Türkiye'deki ÖHD paramiliter örgütlerin militanlarına dağıtılıyor ve ilericilerin katledilmesinde kullanılıyor. Uyuşturucu da Avrupa'ya, ÖHD'ye bağlı ticari firmalar ve MHP örgütü aracılığı ile militanları tarafından pazarlanıyor. Dündar Kılıç, Hürriyet gazetesiyle iş yapıyor. İşin boyutlarını açıklamamakla birlikte, "ticari reklam" olduğunu açıklıyor. Bu rakamları Hürriyet'ten alıp, Özal'la ilişkisi olan işveren Mehmet Ali Yılmaz'ın Güneş gazetesine veriyor. İfadesine göre Hürriyet'in patronu Erol Simavi'ye borçlanıyor. Deniz Harp Okulu ihalesinin Mehmet Ali Yılmaz'a verilmesi bardağı taşıran sondamla oluyor ve ardından Erol Simavi ile ENKA inşaat, baraj, yol şirketinin sahibi "Şarık Tara"'nın ÖHD'yle sağlıklı ilişkileri sonucu, Dündar Kılıç, MİT sorgusuna alınıyor (Tempo dergisi, 8-14 Ocak 1989, sayı 2). Sorgucu da askeri devlet başkanı Kenan Evren'in damadı Erkan Gürvit'ti. Sorguda F-16 savaş uçaklarının alımında büyük yolsuzluğu çıkan, 1980 darbeci cuntası içinde yer alan Hava Kuvvetleri Komutanı Tahsin Şahinkaya'nın ilerlemiş yaşına rağmen "artist sevgililerinin" olduğu ve üstelik dostunun oğlunun generallere artist pazarlayan gazinocular kralı olarak bilinen Fahrettin Aslan'ın yeğeniyle evli olduğu ortaya çıkıyor (C. Arcayürek, Darbeler ve Gizli Servisler, s 292-302).

Basının kontrgerillayla iç içeliğini gösteren örnekler çoktu. Yine yıl 1988, şimdi Olağanüstü Hal Bölge Valisi olan o dönem İstanbul Emniyet Müdür'ü Ünal Erkan ve diğer bazı polis yetkilileri, hazırladıkları düzmece bir haberi, toplantıda hazır bulunan Hürriyet gazetesinin polis muhabiri Kasım Gence yoluyla, Hürriyet gazetesinde yayınlatma kararı alırlar (Age, s. 283). Haberin düzmece olmadığı ve Ünal Erkan'ın böyle bir toplantı yapmadığının, tam aksine yanında olduğunun teminatını da sonradan DYP'den Mili Savunma Bakanı olan, o dönemin İstanbul valisi Nevzat Ayaz verir.

1977 yılında Ecevit hükümetinin hızlı içişleri bakanı Hasan Fehmi Güneş'in bazı pratikleri ÖHD ve MİT'i rahatsız etmektedir. Bakanın diğer tüm bakanlar gibi artist dostu vardır, yine komplo kurulmuştur. MİT'ten bazıları komployu CHP'lilere bildirirler. İstihbaratı alan ve partili arkadaşına söylemeyen sosyal-demokrat olarak bilinen Deniz Baykal'dır (age, s 234). Deniz Baykal, 1980'de askeri cunta tarafından veto edilmedi. Askerler önünü hep açtılar. Şimdi yeniden kurulan CHP'nin başkanıdır ve halen sosyal-demokrat olduğunu iddia etmektedir.

İşte Türkiye; CIA'ya bağlı generaller, darbe, yokedilen ekonomik haklar, uşak politikacılar, yönetim kurulu arpalıklarını generallere tapulayan sermayedarlar, MİT denetiminde eroin ve silah pazarlayan yeraltı babaları ve generallere artist pazarlayan sermayedar gazino kralları.

İşte Türkiye; işte NATO'nun sevimli partneri ve işte Batı'dan ikide bir "Demokrasi yolunda iyi ilerleniyor" diye övgü alan generaller ve uşağı politikacılar. Bunlar mı Türkiye'ye demokrasi getirecek olanlar, bunlar mı Kürdistan'da insan haklarına uyacak olanlar?

AÇIKLAMA

Bundan sonra gazetemizde bir sayfa "Okuyucu Mektubu" yer alacaktır. Bütün yurtsever halkımızdan ve dostlarımızdan katkılarını bekliyoruz.

Büyük umut ve inançla girdiğimiz 1994 yılını

BÜYÜK KAZANMAYA KESİN KARARLIYIZ

Kahraman Kürdistan halkı!

Kürdistan'da halkımızı öncüsüne kavuşturan ve kıyasıya bir savaşımla süren bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi 15. yılını bitirdi. Bu 15 yıllık mücadele, halkımızı zafere doğru taşırırken, Türkiye halkına, bölge halklarına ve bütün insanlığa küçümsenmeyecek katkılarda bulundu.

Mücadelemiz açısından dişe diş bir kavga ile geçen 1993 yılı; sömürgeci faşist Türk devletinin tüm saldırılarına, özel savaşın kuralsız yönelimine, yüzlerce köyün boşaltılmasına, yurtseverlerin katledilmesine ve Avrupa'nın bu çağdışı teröre sunduğu bütün desteğe rağmen kazanılmıştır. Ülke içinde, ülke dışında halkımız, en yiğit evlatlarını feda ederek ve Başkan APO'ya büyük bir inançla bağlanarak, öncünün etrafında kenetlenerek bu sonuca ulaşmıştır.

Bu nedenle yeni bir yıla büyük kazanma inancı ile giriyoruz. Bu temelde 1994'ü Kürdis-tan'da özgürleşme yılına dönüştürmeye kesin kararlıyız. Daha şimdiden tüm halkımızı kesin kazanma ve büyük özgürlük umudu sarmıştır. Artık Kürdistan'da zaferin adının PKK olduğu, zafere ancak PKK ile ulaşılabileceği kesinleşmiş durumdadır.

Bütün dünyanın tanık olduğu gibi 1993 yılı, bütün spekülasyonlara rağmen TC açısından tam bir yenilgi yılı olmuştur. Türk ordusu bu yılda, tarihin en başarısız dönemini yaşamış, gerillamızın etkili darbeleri altında hareket kabiliyetini yitirmiş ve yenilgisini itiraf etmek zorunda kalmıştır. TC'nin mevcut siyaseti, oluşturulan "milli mutabakat"a rağmen tıkanmış ve iflas etmiştir. Yine mevcut ekonomik bunalım, TC'nin durdurulamayan büyük çözülüşünü gözler önüne sermektedir. Yürütülen dış politika, yabancılara TC'yi pazarlayarak sürdürülen bir teslimiyet faaliyetine dönüşmüştür. Özellikle ateşkes süreci ile başlayan partimizin 1993 siyasal çıkışı, TC'nin Kürdistan'daki otoritesini tamamen etkisizleştirmiş, ülkemizde nefes alamaz hale getirmiştir. TC'nin sömürgeci partilerinin faaliyetlerine son verilmesi, bizi bitirmeyi amaçlama temelinde Türkleştirmeye hizmet eden sömürgeci eğitimin durdurulması, Kürdistan'daki PKK'nin tartışmasız olarak otorite olduğunun somut kanıtı olmuştur.

Mücadelemiz açısından 1993 yılı; gerillanın tüm Kürdistan coğrafyasına yerleştiği, kendini güçlü eğitim ve teknikle donattığı bir aşamayı ifade etmektedir. 1994 yılında hedeflenen 30 bin gerillaya ulaşmak için yoğun bir katılım yaşanmaktadır. Dolayısıyla yakalanan büyük aşama sonucu, mücadelemizin uluslararası prestiji her zamankinden daha yüksektir. Avrupa'da geliştirilen provokasyon tutmamış ve yüzbinlerce Kürdistanlı ölümüne bir direnişle, örgütüne, mücadelesine sahip çıkmıştır. Partimiz öncülüğündeki ulusal kurtuluş mücadelesi, sadece Kuzey Kürdistan'da değil, Kür-distan'ın tüm parçalarında, Ortadoğu ve Avrupa başta olmak üzere Kürdistanlıların yaşadığı her alanda, halkımızın yegane umudu güvencesi haline gelmiş, milyonları kucaklamıştır.

> *"Yeni bir yıla büyük kazanma inancı ile giriyoruz. Bu temelde 1994'ü Kürdistan'da özgürleşme yılına dönüştürmeye kesin kararlıyız. Artık Kürdistan'da zaferin adının PKK olduğu, zafere ancak PKK ile ulaşılabileceği kesinleşmiş durumdadır.*

Yenilgiyi yaşayan TC, 1993 yılında umudunu Avrupa'ya bağlamış, Almanya ve Fransa'nın tavrını sahte bir "zafer" havası ile Türk halkına lanse etmeye çalışmıştır. Bu "sahte zafer" propagandası, içerideki ağır yenilgiyi gizleme amacından başka bir anlam taşımamaktadır. Özellikle Almanya'nın tavrı, haksız ve Kürdistan'daki katliama suç ortaklığını teşkil eden bir tavırdır. "Terörizm" suçlaması ise, halkımızın gelişen özgürlük mücadelesini boğmak için geliştirilen demagojiden başka bir anlama gelmemektedir. Kitle imha silahlarıyla ülkemize girenler, köylerimizin yakılmasında silah desteğinde bulunanlar ve bunu iki yüzlüce görmezden gelenler, gerçekte kimin terörist olduğu sorusunu kendilerine sormalıdırlar.

Yurtsever halkımız!

Türkiye ve Avrupa 1994 yılında kendi çözümlerini dayatarak ve Kürdistan sorununu kendi inisiyatifleri altına alarak girmek istiyorlar. Bu yönde bütün hesaplarını da "PKK'yi zayıflatmak" üzerinde oturtuyorlar. Tabii ki bizim öyle "PKK'siz çözüm" ya da "PKK'yi dize getirme" temelinde çözüme gitme biçimindeki, halkımızın özgürlük mücadelesine düşmanlık yapan ve bize kölelik ilişkilerini yeniden dayatmak isteyen anlayışlara izin vereceğimiz düşünülemez. Bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da PKK, Kürdistan halkından aldığı büyük güçle, tüm bu oyunları boşa çıkaracak, oyun heveslilerinin yapmak istediklerini kursaklarında bırakacaktır.

Yükselttiğimiz onurlu savaşımımızda, halkımızın özgürlüğü ve bağımsızlığı gibi en değerli özlemler gizlidir. Bu mücadelenin temelinde, gelişiminde, büyük örgüt ve büyük savaş gücü olmasında, halkımızın en büyük iradesi olan Başkan APO'nun emeği, çabası ve yönlendiriciliği belirleyici olmuştur. Bu nedenle son dönemlerde özel savaşın çirkin bir kolu gibi çalışan kişiliksiz Türk basını, halkımızın moralini bozmak amacıyla Başkanımıza yönelik spekülasyonlar yapmaktadır. Bütün bunlar içine düşülen çaresizliğin ve yaşanan çözülmenin işaretleridir. Dört elle yalana sarılan bu terörist devlet ve onun ilkesiz ahlaksız basını, bu tutumlarıyla TC rejiminin artık bittiğinin ve belini doğrultamayacağının işaretlerini veriyorlar.

Kürdistan'da Türk ordu sürüleri gerillanın önünden kaçarken, Avrupa'ya el açmak, diğer bazı ülkelere saldırı tehditinde bulunmak ve buna bağlı olarak basının psikolojik savaşına bel bağlamak, sömürgeciliğin tarihe gömülmek üzere olduğu gerçeğini ortaya koymaktadır. Biz tarih önünde, halkımız ve bütün insanlık önünde meşru bir mücadele veriyoruz. Bu anlamda PKK; Kürdistan'da elinizden zorla alınan, el konulup gasp edilen ülkemizden kimliğimize kadar her şeyi yeniden ve ne pahasına olursa olsun geri alma hareketidir. 1994 bu konuda, her yıldan daha fazla sonuç almaya aday bir yıldır.

Yiğit halkımız, Türkiyeli ve Avrupalı dostlar

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, sadece bir "Kürtlük" mücadelesi olarak ele alınıp değerlendirilmemelidir. Bu soylu savaş, aynı zamanda Türk halkının ve insanlığın da kavgasıdır. Çağımızın en zalim, en vahşi ve en inkarcı devletine, onun özel savaşına, bir anlamda tüm insanlık adına bir karşı çıkış temelinde büyük hesaplaşmaya giriş hareketidir. Bu mücadelenin yanında olmak, ona güç verip ondan güç almak hepimizin tarihi ve ertelenemez bir sorumluluğudur. 1994 gibi hassas ve tarihsel gelişmelere sahne olabilecek bir yılda bu her zamankinden daha dayatıcıdır.

PKK, büyük fedakarlık ve direnişlerle mücadeleyi bugüne getirmiştir. Ölü bir halkı diriltererek onurlu bir ulus haline getirmiştir. Sömürgeciliği tüm kurumlarıyla Kürdistan'da işlemez kılmış, adeta kilitlemiştir. Tüm Kürdistan dağlarını, yollarını gerillanın denetimine almıştır. Boğulmak üzere olan bir halka nefes olmuş, Kürt gerçeğini dünyanın gündemine sokmuştur. Bu özellikleriyle de PKK, halkımızın tartışılamaz tek iradesi haline gelmiştir.

Bu nedenle 1994'e girerken, Başkan APO'nun izinde ve Partimiz PKK'-nin etrafında daha da kenetlenmeliyiz. Ülkede, Avrupa'da, metropolde ve nerede olursak olalım, her şeyimizi seferber etmeliyiz. Artık yaşadığımız süreç, sömürgeci TC'ye kesin darbeyi vurma, onun egemenlik sistemini yerle bir etme, Kürdistan'ı ihanetten temizleme ve kesin zafere gitme sürecidir.

– Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve her türden işbirlikçilik!
– Yaşasın ulusal kurtuluş mücadelemiz!
– Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!
– Yaşasın Ulusal Önderimiz Başkan APO!

ERNK Avrupa Örgütü

YİĞİT VE SAVAŞKAN HALKIMIZI KUTLUYORUZ

"Kürdistan'ı özgürleştirme ve ordumuzu donatma 1994 kampanyası", halkımızın coşkulu katılımı ve büyük başarıyla sona ermiştir.

Özellikle, TC'nin ve onun psikolojik savaş kolu basının tüm yalanlarına ve karalamalarına karşın halkımız; ulusal önderine ve öncüsüne olan bağlılığı ile katılımını büyük bir fedakarlıkla yaptı.

Kampanya süreci tam bir eylemlilik, eğitim ve kaynağa dönüş dönemi olmuş, Avrupa'nın yönelimi boşa çıkarılmış ve halkımız katılımını her zamankinden daha büyük bir fedakarlıkla yapmıştır.

Partimiz PKK'nin Kürdistan'da tam bir otorite olduğu, güçlü özgürlük yürüyüşü ile kesin kazanılan 1993 yılında, Avrupa'daki kampanyaya toplam 374.740 Kürdistanlı katıldı. Kampanyaya en yüksek katılım 245.000 kişiyle Almanya'da olmuştur.

En büyük değerlerimiz olan şehitlerimize bağlılığa ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine büyük desteğe ve cevaba teşekkür ediyor, yurtsever halkımızı kutluyoruz.

ERNK Avrupa Örgütü